ಗಳನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುವ ಪಟ್ಟಭದ್ರ ಹಿತಗಳನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುವ ಗುರಾಣಿ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.— ತಮ್ಮ ವಾಕ್ಚಾತುರ್ಯವನ್ನು ತೋರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕಿತಲಾ ತಮಗೆ.

ಶ್ರೀ ಕೋಣಂದೂರು ಲಿಂಗಪ್ಪ.— ನಮ್ಮ ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲೇ ಸತ್ಯ ಇರುವುದು.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಬಂಗಾರಪ್ಪ.— ತಾವು ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ಕರೆಯಿಸಬೇಕು.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.— ಬರುತ್ತಾರೆ ಕೂತುಕೊಳ್ಳಿ.

ಶ್ರೀ ಕೋಣಂದೂರು ಲಿಂಗಪ್ಪ.— ತಮ್ಮ ಎದುರಿಗೆ ಆ ದಿನ ಅವರು ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಿಸಿದರು.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.— ತಾವು ಈ ರೀತಿ ವಿನಾಕಾರಣ ಕಾಲ ಕಳೆದರೆ, ಬೇರೆ ವಿಷಯ ಯಾವುದನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇವೊತ್ತು ಆರು ಗಂಟೆಗೆ ಸಭೆ ಅಡ್ಜರ್ನ್ ಆಗುತ್ತದೆ.

MYSORE FOREST (AMENDMENT) BILL, 1973
INTRODUCTION

Sri K. H. PATIL (Minister for Agriculture and Forests).– Madam Speaker, I beg to introduce the Mysore Forest (Amendment) Bill, 1973.

MADAM SPEAKER.— The Mysore Forest (Amendment) Bill, 1973, is introduced.**

DISCUSSION ON A MATTER OF PUBLIC INTEREST UNDER RULE 146.

Re: The Food Situation in the State and the rise in prices of essential commod ties

Sri H. T. KRISHNAPPA (Nagamangala).— Madam Speaker, I move:

"That the food situation in the State and the rise in prices of essential commodities be taken into consideration."

MADAM SPEAKER.— Motion moved :

**Bill annexed an Annexure to this Volume.

"that the food situation in the State and the rise in prices of essential commodities be taken into consideration."

†Sri M. RAJASHEKAR MUYTHY (T. Narashipura).-Madam Speaker, The problem that we are facing to-day is a national problem. In addition, it is not merely an economic problem. It is a socio-economic problem. That is why, this subject need serious treatment at the hands of the Members of Legislature.

To-day the country is facing a grave economic crisis. Scarcity and inflation are the dominating features in the Indian economic scenie. Never in the history of Independent India, not even during the years 1965-66 or 1966-67, in those darkest famine days, had the prices gone so high, as during the last 12 months. The prices of essential commodities, particularly rice have gone up by 80 per cent. Highest prices have been registered for rice. Industrial raw-materials have registered a rise of 40 to 50 per cent. We find scarcity everywhere- not only the scarcity of essential commodities but also of even integrity and morality. The highest values which we cherished have also become scarce. The common man who had the highest ambition to improve his living standards, is now groping in darkness. He is so sore with disappointment, disillusionment and despair.

A critical study of the Indian economic sitution reveals that in the inflationary conditions, there is a distinct shift in favour of the private owners, mercantile society and speculators at the cost of the poorest section of the society; thereby accentuating income inequalities and social tension, besides impairing incentives to savings and investment.

The continued sufferings of the people, the frustration and their disillusionment have been reflected in arson and looting, which I consider as spontaneous and not instigated by anybody else.

Now, the question arises as to what are the factors that are responsible for this situation and who are responsible for it. In may opinion, the factors that are responsible for this deepening economic crisis are : 1) monetary and fiscal indiscipline, 2) decline in the production of agri-

cultural produce, 3) slow growth rate in industrial production, 4) failure to import the foodgrains in time and 5) administrative inefficiency in streamlining the distribution channel. You know the causes. It is easy to say who are responsible for this. I squarely place the responsibility on the Government. The chronic economic mismanagement by the Government, the financial improvidence, the misdirected economic policies, indecision and indiscretion are being felt by everybody, by every section of the society. I hold the Government responsible for this crisis which is ruining the country.

But, the question is whether the Government are prepared to own this. Whenever it is brought to the notice of the Government that there is inflation, they say that it is an international phenomenon, and that it is not peculiar to any one country. When their attention is drawn towards non-availability of essential commodities, they say merchants are responsible for that and they have hoarded everything. And, when it is brought to their notice that there is a decline in industrial production, they say the industrialists are deliberately doing it. Like that, the Government is trying to throw the responsibility on somebody else. They are adopting this kind of mean strategy to conceal their omissions and commissions.

What have they done ? Having understood the situation–, I do not know whether they have undertood it or I presume they have understood it–, what steps have they taken to remedy the situation ? I have gone through the statement made by the Chief Minister on 20th March regarding the price policy, wherein he says that Government have taken immediate steps to impose control and make available those essential commodities at a reasonable price to the vulnerable sections of the society. Madam, in my opinion, contr ls are not going to cure the economic ills of the country. On the other hand controls will create new economic problems. The myth which has done th greatest harm to the Indian society is that whenever there is a shortage of commodities, it can be tackled by imposition of control over distribution. This myth has got the strongest

hold on the minds of the Socialists, honest academicians and devoted administrators. The secret of this acceptance by the honest and intelligent classes of people of this country is this–, that it is regarded as an integral part of the socialistic idology, and non imposition of control is always identified as an unbridled compitalistic exploitation.

So, in my opinion, this control is not going to cure the economic ills. As I said earlier, it is going to create more problems. It is a double-edged weapon. On the one hand, control is going to serve the vested interests, whom the Government want to curb. On the other hand control breeds black money. To put it in other words, black money is the illegitimate child of control, which is playing havoc to-day. Therefore, control is not a real solution to meet the economic challenge that is bedevilling us to-day.

Now, I will revert to what I said earlier regarding the economic crisis. I just explained in the beginning that fiscal and monetary in discipline is responsible for the economic crisis in the country to-day. Government has resorted to indiscriminate deficit financing, leading to higher bank credit and higher money supply. During the course of these four years, the bank credit that is made available to the Government is 3012 crores of rupees and to the private sector, 3242 crores of rupees. So, the money supplied has gone up by 57 per cent. This indiscriminate indulgence or pumping in more money to the economy than the corresponding outflow of goods is responsible for this inflationary condition. Two things must be borne by the administrators in mind, while financing the plan or meeting the expenditure. Firstly, they should not try to spend what they cannot afford. Secondly, the resources not mobilised through taxation, the resources not brought out of the public sector undertakings by way of profits and the subscription of the public loans not coming through non-banking institution, these three thing, cannot be considered as real resources for purposes of financing various developmental projects. But, Government unfortunately, have, without having any political courage or moral authority, resorted to the easy method of

raising money through the deficit financing. This has created such an unprecedented rise in the prices. Of course, in a developing economy, the prices are not going to remain constant. Prices will rise, but there is no corresponding rise in the real national income of the country. When the real national income increases faster than the price level, it is not going to affect any body but when the price increase is faster than the real national income, it is going to affect the society, particularly those who have no elastic income— the salaried classes and the wage earners.

The Chief Minister and others who are connected with this have stated that this is an international phenomenon. It is true that in other countries there is rise in prices. Not only in the developing countries, but also in the developed countries there is rise in prices. But, that analogy does not hold good because, the conditions there are quite different from the conditions prevailing in our country. In those countries, the per capita income and the growth rate are very much higher. The per capita income in America is 24733; in Canada 15,655, in Australia 13650, in France 13035, in United Kingdom 11,700, and in Germany 11,340 This per capita income in India is 633 and in Mysore 540. So, when the per capita income is higher, even increase in price level is not going to affect them, but a small increase in the price level in our country, where the per capita income is very low, is going to hit on the people.

Then with regard to the precentage of rise in prices, I think the Chief Minister has not looked into that aspect. Taking the under-developed countries, the General Price Index in 1972 with base year as 1960, is as follows in the country indicated.—

India—95%	Thailand—21%
Pakistan—45%	Kenya—25%
Sri Lanka—36%	Morocco—22%
Mexico—35%	Ethiopia—32%

This is the price index in the under-developed countries.

2-00 P.M.

There is a vast difference even with regard to the undeveloped countries in the matter of price rise. Taking into consideration even the developed countries, the price rise in Canada is only 30.2 percent and U. S. A. 30·4 percent, Australia 32·5 percent. But in India the percentege of rise is 3 times the price rise of Developed countries and 4·5 times the price rise of under developed countries. Therefore the analogy of other countries does not hold good in the case of India because the conditions of the developed countries are quite different.

Coming to the industrial and agricultural production, the growth rate is very low and the anticipated growth for the last 5 years was 9 per cent. For the first 4 years the growth rate should have been 4·8 per cent. If we take the current year where the production is almost stagnant and calculate for the entire 5 years, the growth is reduced to 4 per cent as against the target of 9 per cent not only in regard to general growth but even in regard to essential commodities. There is a shortfall between the production and anticipated target at the end of the 5 year plan-Cotton cl th 60 per cent fertilizers- 40 per cent, News print 92 per cent, Iron ore 48·5 alluminium-21 per cent, cement-40 per cent, power 34·5 per cent, Steel- 84 per cent, Even with regard to ndustries there has been shortfall with regard to production. What is the reason for the short fall in production. There is a lot of unutilised capacity in our country. The produce which are unutilised is in plenty and there are resources lying without being explioted on account of political wranglings. We have no discipline in tackling the problems of production. The political system at present is more responsible for indiscipline. All these things cannot make a growth. We have heard the economic miracles of both Germany and Japan. They know there is no use in slogan shouting. These countries have advanced on account of hard work.

Sri M. S. KRISHNAN.— May know why the country like West Germany is undergoing unemployment problem inspite of the fact that it has advanced in every field as per yonr statement ?

Sri M. RAJASHEKHARA MURTHY.— There is no unemployment in West Germany. If he does not know the real position, let the Hon. Member know that Germany has imported 13 lakhs of labour from other countries because there are no people unemployed. Now it is thinking of avoiding importing labour from other countries. It is a country which has started a number of industries and has advanced very much. My Hon. friend does not know much about Germany. But in our country the situation is quite different.

Sri. D. DEVARAJ URS.— Can you tell us why the money is being pumped in to West Germany from America and other countries ?

Sri. M. RAJASHEKHARA MURTHY.— Yes. America has given a large amount of money for industrial growth.

Sri D. DEVARVJ URS.— I would like to know from the Hon. Member what is the total aid that is being given to Germany and what is the percentage it works out when we compare the aid the Government of India is getting from other countries ? Every year a certain amount of money is being pumped into West Germany from all over the world especially from America and Great Britain. Have you got figures about all these things?

Sri. M. RAJASHEKHARA MURTHY.— I do not have the figures pertaining to the points you have asked for. But I have got figures pertaining to Americn aid given to India.

Sri D. DEVARAJ URS.— The American aid as compared to other countries may be furnished? We know the aid we are getting fr m America.

Sri. M. RAJASHEKHARA MURTHY.— I have no comparative figures. We are interested in knowing the aid we are getting from other countries. If we know so much that is enough. I have got my own views about the economic situation of the country.

Coming to the agricultural production there is a short-fall in food production. Even in regard to distribution of food that is available our country has miserably failed. Our country has fallen far behind even in production of cotton and oil seeds. Even in these commodities there is a great short-fall. On account of the short fall the prices have gone up. You are not able to step up production of these commodities. Though some efforts have been put in this direction not much headway has been made for increasing the production. Of course the distribution depends upon the production. There is no discipline and control even with regard to distribution of food. The administrative machinery is not taking proper steps to distribute the food grains. All these go to increase the price of food grains because there will be more demand for food.

Coming to import of foodgrains the Government of India has miserably failed in its policies and it has not been possible to have effective control over the market with regard to foodgrains. Dealers in foodgrains have got free hand, and the Government is keeping quiet.

Sri. M. S. KRISHNAN.— Is it your opinion that distribution should be done by private sector or by Government itself as is being done at present?

Sri. M. RAJASHEKHARA MURTHY.– I am not saying that. the Government of India has not taken timely action to import the foodgrains If it had imported foodgrains in time, the position would have been quite different.

The timely import of foodgrains is also one of the causes for the rise in prices. The Government of India had a stock of 9.5 million tonnes of wheat during July 1972 which depleted to 3 million tonnes by July 73 and it may perhaps come down to one million tonne by next month. If the Government of India had imported foodgrains in time, the foodgrains position would have been eased to a considerable extent. They did not make any attempt then to import grains. The American market had enough stock to spare to other countries. Russia and China entered those markets particularly, Austrelia, America & Canada and they

were able to procure huge quantities of foodgrains and thus they solved the food problem in their countries. The Government of India did not make any effort to reach those markets for foodgrains. They didnot enter the American markets even prior to Russia and China entered. If they had entered the markets then, they would have secured wheat at a lower price. Now they are compelled to import wheat at a higher price Rs. 150 per quintal which they would have got it for Rs. 100 per quintal had they entered the merkets earlier. Consequently the prices have gone up and the country is put to a huge loss and the people are suffering for want of foodgrains. The Chief Minister in his note had added a sentence that the Government of India had some difficulty in the import of foodgrains. Though he did not express it in so many words but I do infer what was in his mind. The foreign exchange position is in a very precarious position particularly this year. We have at our credit 880 crores in the form of gold; 814 crores SPT given by the International Market and about Rs. 486 crores in the form of real foreign exchange. The food requirements of our country is estimated to be of the order of about 5 million tonnes or 4.5 million tonnes The foreign exchange that is available with us today is not adequate even to meet the food requirement of our country. The situation would get worse during the current year. During the next three months, there will be an excess of import over the export to the tune of Rs. 42 crores against the surplus of 54 crores last year. The difference in the foreign exchange itself is about Rs. 54 crores. Then on account of the reduction in export trade consequent upon Bangla Desh entering into world market for the supply of jute to those countries. Our export this year is going to be less. The import bill will be higher, for the reason that we have to import fertiliser, steel, non-ferros metal, crude oil etc., at higher prices. Therefore the foreign exchange will be much more difficult this year. In view of these things, whether it would be possible for us to keep the price level at a lower rate is a point for consideration.

Coming to the other aspect regarding the buffer stock, procurement and distribution. The success or failure of distribution depends upon the effective procurement we are going to have and the procurement in turn depends upon the price we offer. If Government is prepared to offer a better price, then the procurement would be better and would create a huge buffer stock. It is the buffer stock created by the Government that is going to have a favourable trend on the price level in the market. If today the prices have gone up abnormally, it is because the Government had no buffer stock to play its role. Therefore the price that the Government is going to offer is very important. The Chief Minister has announced that in the coming season the procurement price would be between Rs. 63 and Rs. 70 per quintal depending upon the type of paddy that is going to be procured. This amount, I feel, which has been offered is not enough. The procurement policy is not going to be successful because the cost of cultivation has gone up. The Chief Minister the other day told us that the cultivation cost per acre would be Rs. 900/-

Sri D. DEVARAJ URS.-I said that the price would be between Rs. 70-75 being the procurement price for the coarse variety of rice.

Sri M. RAJASEKHARA MURTHY.-Even taking for granted that is going to be Rs. 75-80, the Government will not be in a position to reach the target of 2.6 lakh tonnes. Last year the achievement was only about 76,000 tonnes of paddy. This year with the price that has been offered, you will not be able to have a successful procurement. How to make this scheme a success, it is for the government to consider it seriously. In this connection I have got a few suggestions to offer to the Government. The Government have already started a Food Corporation—I do not want to discuss the merit or the demerit of having a Food corporation, how best it could be utilised is a point for consideration. If the Corporation has to function effectively, it must satisfy four conditions. In the first place, it must have the courage of conviction regarding the implementation of the policy of the Government; secondly, manage-

ment expertise; thirdly Professional integrity, foruthly, Commercial outlook.

These are the four conditions which the administration should satisfy, then only it could function successfully. The effective role which the Food Corporat on could play is this: The Food Corporation should enter into some sort of open market operation. You may remember that the Government of India entered into open market operation in the field of currency in the earlier days with a view to ease the inflationary effects. Then the banking institutions particularly the Reserve Bank of India used to contact the open market operation. Pumping more money into the economy at time becomes necessary when prices come down. Similar operations will have to be taken by the Food Corporation. Ceiling price should be fixed for the foodgrains. The Food Corporation should not only have the stocks that is acquired through levy but it should be supplemented by the imported foodgrains so that it may effectively function with regard to open market operation. Whenever there is a tendency in the market o the prices going up, the Food Corporation should release the stock in different centres; whenever there is a tendency to fall the Food Corporation should enter the market and buy over the goods. Thereby it would be solving two problems; one is guaranteeing the economic price to the producer and another is guaranteeing a reosonable price for the commodities of general consumption by the public. So, both the objectives could be achieved.

This may be examined by the Government at length. But the condition precedent is that we should have heavy stock of foodgrains in the form of rice or wheat. Unless import is effected it is not possible to create such a buffer stock. Last time before the Government entered into paddy procurement in the market they had a stock of 9 million tonnes. This time, they have not got it. So it is a drawback for the effective functioning of the Food Corporation. Whatever the Government is going to acquire will be just sufficient to keep a stock not enough to release for general consumption. Therefore, the first thing to do

is that the Government must create a buffer stock so that the Food Corporation function effectively.

With regard to the distribution system, the Government should organise a network of distribution points so that the consumer can get his needs all over the State. Out of 14,000 fair-price shops, 10,000 are in rural areas and 4,000 in urban areas. The existing co-operative societies are considered as the fair-price shops. The Government should try to know how they are functioning. The goods supplied by the Taluk Marketing Societies are not going to the village parts. Most of the societies are controlled by important persons of the village and they are going to sell away the entire thing either in the headquarters or in the City. Even if the goods are taken to the village parts, only a few families distribute the whole thing. Unfortunately, the poor person or the vulnerable section of the society, in whose name the planned economic development is now taking place, is not going to get any benefit.

It is unfortunate in this country all the decisions that are taken in the name or the poor people have hit the poor most. Therefore I would like to suggest to the Government to organise more number of these consumer points or fair price shops in rural areas. The number should be much more this year because the levy that is going to be taken out from the villages is of a steeper character; it is three times what was expected last year. Only a little surplus is going to be left over in the rural areas. The people in the rural areas are the unorganised sector. In cities and towns there are so many associations and through the associations they represent. Unfortunately, in the villages there are no such associations. So, the poor consumer in the village should not be left to the mercy of black-marketeers and hoarders. I request the Government to have more fair-price shops in the villages and see that the foodgrains reach the poor man' home.

In conclusion, I would like to say that this crisis is assuming a disturbing dimension and people are groping in the dark. There is so much of disillusionment and discon-

tentment. The economic conditions that prevailing in our country. The inflationary proplems that persisted during the reign of Hitler are also persisting i n our economy. The economic trends that prevailed in the prerevolutionary period of China and Russia are also prevailing here. That does not mean that I am telling the Government that this country is going.

Sri KONAŃDUR LINGAPPA.—Who are all responsible for this?

Sri M. RAJASEKHARA MURTHY:—The Government is responsible, and along with the Government I should say the power intoxicated people are responsible. So, the Government should think over the matter very seriously. It is for every one of us to save the country from this situation. It calls for the co-operation of every segment of the society. It is not a party question; it is not even a State question; it is a national problem. Every one should do his best to save this country from crtsis. Unless the Government also functions with determination, devotion and dedication it would be rather difficult for any individual who is in power to effectively save the country.

With these words, I close my speech.

SRI KAGODU THIMMAPPA:—May I request the hon. member to make any suggestions with regard to the food policy of the Government or the State for the coming situation?

SRI M. RAJASEKHARA MURTHY—I thank my hon. friend to Kagodu Thimmappa. I would like to offer some suggestions with a view to get out of the inflationary situation.

There should be stabilization of prices at the existing level of wholesale index of 250. For any sound economic system price stabilization is the real foundation. Without price stabilization our social justice or the planned outlay or the exports will have no significance at all–they will miserably fail. So, price stability is of parmount importance which should be attempted at the existing level of wholesale index of 250. If the price has to be stabilised at the

existing level, then the first step to be taken by the banking institutions is to squeeze the money supply at Rs. 10,000 crores–now the money supply is Rs. 9,686 crores as on 31st August from the banking institutions. If the credit extension of the bank should be disciplined at this level, then the other step will have to be taken by the Government, viz., the net bank credit to the Government should be tally eliminated and the net bank credit that is being given to the commercial sector should be reduced to 10 per cent. If the net bank credit has to be avoided by the Government, then how the Government should meet the expenditure is a point for consideration.

2-30 P. M.

They should resort to fresh taxation. It is inevitable. That too, at a time, when we are thinking of a five year plan costing about 52,000 crores of rupees, resonting to taxation is going to become inevitable. The total deficit for 1973-74 is round about Rs. 200 crores. The net deficit is Rs. 200 crores. So, taxes should be levied to the extent of 200 crores of rupees. This will cover up the deficit to a considerable extent. Now, the Government have resorted to borrowing. The first borrowing is over and now, they have resorted to the second borrowing. This will be adequate to cover up the additional expenditure not contemplated in the current year's budget. The Pay Commission's recommendations, the Bonus Committee recommendations and the food subsidy, these items will cost 4 to 5 hundred crores. So, This 200 crores which they get by way of taxation and Rs. 300 crores which the Government are going to borrow will be just adequate to meet the deficit without resorting to bank credit. You have to step up the indigenous production by adopting short term plan, particularly, the agricultural production which is of primary importance. And, then the prices, wages and dividends should be frozen at the present level, because, this price rise is going to be a permanent feature in India, At a particular point, these things should be frozen. So, the present level of prices, wages and dividends should be frozen and

the payments regarding the commitments already made with regard to the recommendations of the Pay Commission should be post-poned. And, a permanent Commission should be appointed on prices, wages and tariff. This is one of the recommendations made by the Administrative Reforms Commission. Price Boards are in existence in America and Britan and such Price Boards are necessary here also. These are my suggestions.

Sri H. SHIDDAVEERAPPA.— These are arguments which the hon. Member can put forth in the Parliament. he my please tell us what the State should do. This is a Central policy and it must be done there.

Sri M. RAJASEKHARA MURTHY.— Now a days, the State Government are glorified Municipalities and decisions are taken by the Centre. Decisions on all policy matters are being taken by the Government of India. Even fixing the procurement prices is being dealt with by the Government of India. Whole-sale trade taking over is also being dealt with by them. Everything is being done by the Government of India. The Chief Minister has made a reference in his statement, to this aspect and so, I was making a reference in respect of that statement,

Sri M. S. KRISHNAN.— Every hon. Minister says that the price rise is an international phenomenon and so naturally Mr. Rajasekharamurthy is referring to that.

Sri RAJASEKHARA MURTHY.— The Hon. Minister will please refer to para 6–page 4 of the Statement given by the Hon. Chief Minister, were in he has referred to all these questions. He has raised the issue pertaining to the inflationary conditions in India and about the prices. I am giving this for your background so that, when you go to Delhi, you may press the Government of India to take these measures

Sri S. M. SEERNAHALLI CHNDRASEKHAR.— I would like to seek a clarification. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಹೇಳಿದರು, ಇದು ಯಾರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೂ ಅಲ್ಲ, ನನ್ನ ಸ್ವಂತ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಎಂದು. ಆದರೆ ನಾನು ಮೊನ್ನೆ ಚಿಕ್ಕಬಳ್ಳಾಪುರದಲ್ಲಿ ಮೊರಾರ್ಜಿ ದೇಸಾಯಿ ಅವರು ಮತ್ತು

ಎಸ್. ಕೆ. ಪಾಟೀಲ ಅವರು ಮಾತನಾಡಿದ್ದನ್ನು ಒಂದು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಅವರ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಇಂದು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಪುನರಾವರ್ತನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಅಲ್ಲವೇ ಮತ್ತು ಅಷ್ಟನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ ಅಲ್ಲವೆ?

Sri M. RAJASEKHARA MURTHY.— Ttruth cannot be different; whether they say it or whether I say it, I think the position is the same.

ಶ್ರೀ ಕೋಣಂದೂರು ಲಿಂಗಪ್ಪ: ಈಗ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಸೊಂಡೂರಿನ ಬಗ್ಗೆ ಅವರು ಒಂದು ಸ್ಟೇಟಮೆಂಟ್ ಮಾಡುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದರು. ಅದನ್ನು ಯಾವಾಗ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ಕೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ.

Sri D. DEVARAJ URS.— In the course of the day.

†ಶ್ರೀ ಪಿ. ಎಂ. ಭಂಗಿ (ಜಮಖಂಡಿ) –ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷಣಿಯವರೇ, ಮಾನ್ಯ ಶಾಸಕರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ರಾಜಶೇಖರ ಮೂರ್ತಿಯವರು ಇದುವರೆಗೆ ಪ್ರೊಕೂರ್‌ಮೆಂಟ್ ಬಫರ್ ಸ್ಟಾಕ್ ಮತ್ತು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಬ್ಯೂಷನ್ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ವಿವರವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ ನಾನು ಇದೇ ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಈಗ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂದಿನ ಆಹಾರದ ಹಂಚಿಕೆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ದೋಷಗಳು ಇವೆ. ಈ ದೋಷಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ತಿದ್ದಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಇಂದು ಸರ್ಕಾರದವರು ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಆಹಾರವನ್ನು ವಿತರಣೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ರೇಷನ್ ಕಾರ್ಡುಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ರೇಷನ್ ಕಾರ್ಡುಗಳಲ್ಲಿರುವ ಜನರ ಸಂಖ್ಯೆಗೂ ಸೆನ್‌ಸಸ್‌ನಲ್ಲಿರುವ ಜನರ ಸಂಖ್ಯೆಗೂ ಸಾಕಷ್ಟು ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ ಜಮಖಂಡಿಯಲ್ಲಿ ಸೆನ್‌ಸಸ್ ಪ್ರಕಾರ ೩೦ ಸಾವಿರ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಇದ್ದರೆ, ರೇಷನ್ ಕಾರ್ಡಿನ ಲೆಕ್ಕದಲ್ಲಿ ೪೦ ಸಾವಿರವಾಗಿದೆ. ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ರಬಕವಿಯಲ್ಲಿ ಸೆನ್‌ಸಸ್ ಪ್ರಕಾರ ೪೦ ಸಾವಿರ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಇದ್ದರೆ ರೇಷನ್ ಕಾರ್ಡ ಪ್ರಕಾರ ೫೪ ಸಾವಿರ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ತಹಶೀಲದಾರರು ಪ್ರತಿದಿವಸವೂ ಐದಾರು ಹೊಸ ರೇಷನ್ ಕಾರ್ಡುಗಳನ್ನು ವಿತರಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಂದರೆ ತಿಂಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಸಾವಿರ ಯುನಿಟ್‌ಗಳಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ರೀತಿ ಬೋಗಸ್ ಕಾರ್ಡುಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ನಿಜವಾದ ಕೂಲಿಗಾರರಿಗೆ ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಸಾಕಷ್ಟು ಆಹಾರಧಾನ್ಯಗಳು ಸಿಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅಂತಹ ಒಂದು ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಿದೆ. ಈಗ ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ವಿತರಣೆ ಮಾಡುವ ಕಾರ್ಡುಗಳಲ್ಲಿ ಮುನಸಿಪಾಲಿಟಿಯ ನಂಬರ್‌ಗಳನ್ನಾಗಲೀ ಅಥವಾ ಸಿಟಿ ಸರ್ವೆ ನಂಬರುಗಳನ್ನಾಗಲೀ ದಾಖಲು ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಬೋಗಸ್ ಕಾರ್ಡುಗಳನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ ಮಾಡುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಕಾಳಸಂತೆಕೋರರು ಈ ಬೋಗಸ್ ಕಾರ್ಡುಗಳ ಮೂಲಕ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಕಲಿಹಾಕಿ, ಧಾರಣಿವಾಸಿಗಳು ಹೆಚ್ಚುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಧಾರಣಿವಾಸಿಗಳು

ಹೆಚ್ಚುವುದಕ್ಕೆ ಇವರೇ ಕಾರಣರಾಗಿದ್ದಾರೆಂದು ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಇದೇ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಕೃಷ್ಣಾನದಿಯ ದಡದಲ್ಲಿರುವ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಜೋಳವನ್ನು ರೈತರು ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದರೂ ಸಹ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಯಾರೂ ಡಿಕ್ಲರೇಷನ್ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ತಮ್ಮಲ್ಲಿರುವಂಥ ಆಹಾರಧಾನ್ಯವನ್ನು ಏಜೆಂಟರ ಮೂಲಕ ಅಥಣಿ ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ಸಾಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಈ ಏಜೆಂಟರು ಇದ್ದಾರೆ. ಇವರು ಪ್ರತಿ ಕ್ವಿಂಟಾಲಿಗೆ ೫ ರೂಪಾಯಿ ನಂತೆ ಕಮಿಷನ್ ಪಡೆಯುವುದರ ಮೂಲಕ ಸಹಸ್ರಾರು ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಗಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಬಿಜಾಪುರದ ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿಯವರಿಗೂ ಮತ್ತು ಜಮಖಂಡಿಯ ತಹಶೀಲದಾರರಿಗೂ ತಿಳಿಸಲಾಗಿದ್ದರೂ ಸಹ ಏನೂ ಉಪಯೋಗವಾಗಿಲ್ಲ. ಇದೇ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಧಾರವಾಡ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಆಹಾರಧಾನ್ಯವನ್ನು ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದರೂ ಸಹ, ಬೆಳೆದ ಆಹಾರಧಾನ್ಯಗಳು ನಮ್ಮ ಜಮಖಂಡಿ ಮತ್ತು ಅಥಣಿ ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿದೆ.

ನಮ್ಮ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ಬಾರ್ಡರಿಗೆ ಕರ್ನಾಟಕದ ಬಾರ್ಡರಿನಿಂದ ಕಳ್ಳಸಾಗಾಣಿಕೆ ಆಗುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲು ಸಾಕಷ್ಟು ಪೋಲೀಸು ಬಂದೋಬಸ್ತು ಮಾಡಿ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯ ಕಳ್ಳತನದಲ್ಲಿ ಸಾಗಾಣಿಕೆ ಮಾಡುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಆಹಾರಧಾನ್ಯ ಕಡಿಮೆ ಇರುವಾಗ ಮಾರಾಟಕ್ಕಾಗಿ ಬೇರೆ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಿಗೆ ಹೋಗುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕದ ಜನರು ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯದ ಕೊರತೆ ಇದ್ದರೂ ಸಹನಶೀಲರು ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನೇ ದವಸಕ್ಕಾಗಿ ನಂಬಿದ್ದಾರೆ, ಆದುದರಿಂದ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ಧಾನ್ಯವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕೆಂದು ಇದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದೂ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಇದೇ ಪ್ರಕಾರ ಭೂಮಿ ಇದ್ದು ಅದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಬೆಳೆಯೂ ಆಗದಿದ್ದವರಿಗೆ ಕೂಲಿ ಮಾಡುವ ಕೃಷಿ ಕೂಲಿಗಾರರಿಗೆ ಮತ್ತು ನೇಕಾರ ಕೂಲಿ ಮಾಡುವವರಿಗೆ ಸರಕಾರ ಆಹಾರಧಾನ್ಯ ಕೊಡುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಈಗ ಒಬ್ಬರಿಗೆ ಎರಡು ಕೆ. ಜಿ. ಧಾನ್ಯ ಕೊಡುವುದು ಸಾಲದು. ಇದನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಬೇಕು, ಕನಿಷ್ಟಪಕ್ಷ ಒಕ್ಕಲುತನ ಮಾಡುವ ಕೂಲಿಗಾರರಿಗೆ, ನೇಕಾರ ಕೂಲಿಗಾರರಿಗೆ ಆರು ಕೆ. ಜಿ. ಗಳಷ್ಟು ಧಾನ್ಯ ಒದಗಿಸುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಇದೇ ರೀತಿ ಸರಕಾರ ಇತರ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಗೋದಿ ಹಿಟ್ಟು, ಮೈದಾ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿರುವಂತೆ ನಮ್ಮ ಭಾಗದ ಜನರಿಗೂ ಕೊಡಿಸಿ ಕೊಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಎಣ್ಣೆಯನ್ನು ಕೂಡ ಸರಿಯಾಗಿ ವಿತರಣೆ ಮಾಡುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು, ನಮ್ಮ ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕದ ಜನರು ಬಹಳ ಸಹನಶೀಲರು, ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಬೇರೆ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿರುವ ಸರ್ಫ್ಲಸ್ ಏರಿಯಾಗಳಂತೆ ಎಂದರೆ ಹಾಸನ, ಮಂಡ್ಯ ಹಾಗೂ ರಾಣೇಬೆನ್ನೂರು ಇಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಲೂಟಿಗಳಾಗುವುದು. ನಮ್ಮ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಲೂಟಿಗಳೂ

ಆಗಲಿಲ್ಲ, ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಸರಕಾರ ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕದ ಜನತೆಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ಜನಕ್ಕೆ ಸರಕಾರದ ಮೇಲೆ ಪೂರ್ಣ ವಿಶ್ವಾಸವಿದೆ. ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾಗುವ ಎಲ್ಲ ಆಹಾರಧಾನ್ಯವನ್ನೂ ಸರಿಯಾಗಿ ವಿತರಣೆ ಮಾಡಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ನಾಲ್ಕು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಟಿ. ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ (ನಾಗಮಂಗಲ).— ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ದಿನೇ ದಿನೇ ಬೃಹದಾಕಾರವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವ ಆಹಾರ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಪರಿಹರಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಇಂದು ದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಸರಕಾರ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ವಿಫಲವಾಗಿದೆ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಇಂದು ಈ ಆಹಾರ ಸಮಸ್ಯೆ ಇಷ್ಟೊಂದು ಗಂಭೀರ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ತಾಳಬೇಕಾದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಸರಕಾರದ ದೋಷಯುತವಾದ ನೀತಿ ಎಂದು ಇಲ್ಲಿ ನಾನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಬಿಚ್ಚು ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಮೊದಲನೇದಾಗಿ, ಲೇವಿ ಭತ್ತ ಸಂಗ್ರಹಣೆ ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಇಷ್ಟು ಉಲ್ಬಣವಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ, ಇದಕ್ಕೆ ಸರಕಾರದಿಂದ ಸಮಂಜಸವಾದ ಉತ್ತರ ನಮಗೆ ದೊರಕುತ್ತಿಲ್ಲ; ಎನ್ನುವ ಒಂದು ವಿಚಾರ ನಮಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಲೇವಿ ಭತ್ತ ಸಂಗ್ರಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಬಿಗಿಯಾದ ನೀತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸದೇ ಹೋದುದರಿಂದಾಗಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಸಂಗ್ರಹಣೆ ಮಾಡಲು ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಗುರಿಮುಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಬಂಧಕಗಳೂ ಹಾಗೂ ಅಡ್ಡಿಯಾದವು ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಲೇವಿ ಸಂಗ್ರಹಣೆ ಮಾಡುವಾಗ ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ರೈತರಿಂದ ಯಾವ ರೀತಿ ಬಿಗಿಯಾಗಿ ವಸೂಲು ಮಾಡಿದರೋ ಅದೇ ಒಂದು ಕಟ್ಟು ನಿಟ್ಟಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಭೂಮಾಲೀಕರುಗಳಿಂದ ಸರಿಯಾಗಿ ವಸೂಲು ಮಾಡಲಿಲ್ಲ, ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಭೂಮಾಲಿಕರು ನಿಮ್ಮ ಪಕ್ಷದಲ್ಲೇ ಇದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್.— ನಿಮ್ಮ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿಲ್ಲವೇ ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್.ಟಿ. ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ.— ಕಾರಣವನ್ನು ಮುಂದೆ ಪ್ರಸ್ತಾಪಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಆಗಿನಿಂದ ನಾವು ಮನವಿ ಮಾಡುತ್ತಲೇ ಇದ್ದೇವೆ. ನಿಮ್ಮ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿರುವವರೇ ಯಾರಾದರೂ ಲೇವಿ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಕೊಟ್ಟುಬಿಡಿ ಎಂದು ಪದೇ ಪದೇ ನಿಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಮನವಿ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಲೇ ಇದ್ದರೂ ಅವರಿಂದೇನೂ ವಸೂಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಭೂ ಮಾಲೀಕರಿಂದಲೇ ಇದರ ಸತ್ಯ ಇಂದು ಹೊರಬರುತ್ತಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಯಾರೂ ದೊಡ್ಡ ಭೂಮಾಲೀಕರು ಎಂದು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೋ ಅಂತಹವರಿಂದ ಲೇವಿ ವಸೂಲಿ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಸಡಿಲವಾಯಿತು. ಎಲ್ಲ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲೂ ಸರಿಯಾಗಿ ಲೇವಿಯನ್ನು ವಸೂಲು ಮಾಡಲಾಗಲಿಲ್ಲ, ಇದಕ್ಕೆ ನೀವು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿರುವ ನೀತಿಯೇ ಕಾರಣ ಎಂದು ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ನಾನು ಆಪಾದನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಎರಡನೇದು ಜಿಲ್ಲೆಗಳಿಂದ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಅಕ್ಕಿ ಹಾಗೂ ಭತ್ತವನ್ನು ಸಾಗಿಸಕೂಡದು ಎಂದು ನೀವು ಹಾಕಿರುವ ನಿರ್ಬಂಧ, ಇದಕ್ಕೆ ನೀವು ಕೊಡತಕ್ಕ ಕಾರಣ.....

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ — ಇಂದು ಮಂಡ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಕ್ಕಿ ಬೆಲೆ ಎಷ್ಟು ಜಾಸ್ತಿ ಇದೆ ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಟಿ ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ.— ಇಂದು ಅಕ್ಕಿ ಮಂಡ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೆ.ಜಿ ಗೆ ಎರಡುವರೆ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಂದ ಮೂರು ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೆ ಇದೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಮುಂದೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಿಂದ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ನಿರ್ಬಂಧ ಮಾಡಲು ಕಾರಣ ನೀವು ಹೇಳುವುದು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಿಂದ ನೆರೆ ರಾಜ್ಯಗಳಿಗೆ ಕಳ್ಳಸಾಗಾಣಿಕೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲು ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ ಎಂದರು. ಬೇರೆ ರಾಜ್ಯಗಳಿಗೆ ಕಳ್ಳ ಸಾಗಾಣಿಕೆಯಾದರೆ ನಿಮ್ಮ ಆಯಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಭದ್ರವಾಗಿ ಹಾಗೂ ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾಗಿ ಬಲ ಪಡಿಸಿದ್ದರೆ ಆಗ ಇದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬಹುದಾಗಿತ್ತು, ಹಾಗೆ ಮಾಡದೆ ಈಗ ಜಿಲ್ಲೆಯಿಂದ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಮಾಡಿರುವ ನಿರ್ಬಂಧದಿಂದ ಏನಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಇಂದು ಬೆಲೆಗಳು ಏರಲಾರಂಭಿಸಿವೆ. ನಿರ್ಬಂಧವಿಲ್ಲದೆ ಇದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಂಡ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೆ. ಜಿ. ಅಕ್ಕಿಗೆ ೧—೪೦ ಇಲ್ಲವೆ ೧—೫೦ ಇದ್ದದ್ದು ಈ ದಿವಸ ಮೂರು ರೂಪಾಯಿಗಳಾಗಲು ಕಾರಣವಾಯಿತು. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವನ್ನು ಆ ಮೇಲೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಲಾರಿ ಲೋಡಿಗೆ ಎಂದು ಪರ್ಮಿಟ್ಟು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಅವರು ಮಂಡ್ಯದಿಂದ ತರುವಾಗ ಒಂದು ಲಾರಿ ಲೋಡು ತರುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದೇ ಪರ್ಮಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಪರ್ಮಿಟ್ಟುಗಳಂತೆ ಮಾಡಿ ತರುತ್ತಾರೆ. ಒಂದೊಂದು ಸಾರಿಗೂ ಎರಡು ಸಾವಿರದಂತೆ ಲಾಭಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಮಂಡ್ಯದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದ ರೈತರಿಗೂ ಲಾಭವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಕೊಂಡು ತಿನ್ನುವವರಿಗೂ ಲಾಭವಾಗಲಿಲ್ಲ, ಮಧ್ಯವರ್ತಿಗಳು ಇದರಲ್ಲಿ ಲಾಭಪಡೆಯಲು ಅನುಕೂಲವಾಯಿತು. ಇದರಲ್ಲಿ ಪರ್ಮಿಟ್ಟು ಕೊಡುವವರು, ಪರ್ಮಿಟ್ಟು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವವರು ಇವರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಸಮಾಜ ಘಾತುಕರು ಇದರ ದುರ್ಲಾಭವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಸಹಾಯವಾಯಿತು ಮತ್ತು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಲಾಭಕೋರರ ಶಕ್ತಿ ಬೆಳೆಯಲು ಅನುಕೂಲವಾಯಿತು. ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ನಾನು ಸ್ವತಃ ಒಂದು ಸಾರಿ ಮನವಿ ಕೂಡ ಮಾಡಿದ್ದೆ, ನಮ್ಮ ಊರಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ಪೋಲೀಸು ಕಾನ್ಸ್‌ಟೇಬಲ್‌ನ್ನು ಮಳವಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿರುವ ಚೆಕ್‌ಪೋಸ್ಟಿಗೆ ಎಂಟು ದಿವಸಗಳ ಕಾವಲಕ್ಕಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಪೋಸ್ಟು ಮಾಡಿದ್ದರು.

ಅವರು ಎಂಟು ದಿನಗಳಾದ ನಂತರ ನಮ್ಮ ಊರಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಅವರನ್ನು ನಾವು ವಿಚಾರಿಸಿದಾಗ ಅವರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಲಾಭ ಬಂತು ಎಂದರೆ ಸುಮಾರು ೨,೨೦೦ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಅವನ ಪಾಲಿಗೆ ಬಂತು ಎಂದರು. ಇಲ್ಲಿ ಇದ್ದವರು ಮೂರೇ ಜನ ಇಬ್ಬರು ಕಾನ್‌ಸ್ಟೆಬಲ್, ಒಬ್ಬರು ಸಬ್ ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರವರು. ಇವರಿಗೆ ಬೇರೆ

ಬೇರೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಲುಗಳು ಬೇರೆ ಬಂದಿವೆ. ಇದರಿಂದ ಯಾವ ರೀತಿ ಲೂಟಿ ಯಾಗುತ್ತಿದೆ ಎನ್ನುವದನ್ನು ತಾವು ಇದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಒಂದು ಮನೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸುವದಾದರೆ ಆ ಮನೆಗೆ ಕಳ್ಳರು ಬೀಳದ ಹಾಗೆ ಕಾಪಾಡಬೇಕೇ ಹೊರತು ಕೋಣೆ ಕೋಣೆಗೂ ಪೋಲೀಸರನ್ನು ಏಕೆ ಹಾಕಬೇಕು? ಮನೆಯ ಸುತ್ತ ಕಾವಲು ಇಟ್ಟರೆ ಸಾಕು. ಕೋಣೆ ಕೋಣೆಗೂ ಪೋಲೀಸರನ್ನು ಹಾಕತಕ್ಕ ನೀತಿ ದುರುದ್ದೇಶ ಪೂರಿತವಾದದ್ದು, ಸದುದ್ದೇಶ ದಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದಲ್ಲ. ಯಾರೋ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ನಿಮ್ಮ ಕಿವಿಯನ್ನು ಚಿವುಟಿ ಅವರು ದುರ್ಲಾಭ ಪಡೆಯುವಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕೆಟ್ಟ ಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ, ದುರ್ಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ಇಳಿಸಿದ್ದಾರೆಂದು ನೇರವಾಗಿ ಆಪಾದನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಇಂಥಿಂಥ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಆಹಾರ ಉತ್ಪಾದನೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದು ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಸರ್ಕಾರದ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರದ ಪ್ರಕಾರ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆ ಸರ್ಪ್ಲಸ್ ಏರಿಯಾ ಎಂದಸ್ಸಿಸಿಕೊಳ್ಳದೇ ಇದ್ದರೂ ಸೆಲ್ಫ್ ಸಪೋರ್ಟಿಡ್ ಏರಿಯಾ ಎಂದು ಸುಲಭವಾಗಿ ನಾವು ಹೇಳಬಹುದು. ಅಂಥ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗಳಿಗಿಂತ ಧಾನ್ಯದ ಬೆಲೆ ಹೆಚ್ಚಿ ಸಿಕ್ಕುವದು ಕಷ್ಟವಾಗಬೇಕಾದದ್ದೆ ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಕಳ್ಳ ಸಾಗಾಣಿಕೆ ಕೇರಳ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಎನ್ನುವದೇ ಅಲ್ಲದೆ ಬೇರೆನೂ ಅಲ್ಲ. ಅಂಥ ಒಂದು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ಕಾರಣ ಕರ್ತರು ಯಾರು ಎನ್ನುವದನ್ನು ಪತ್ತೆ ಮಾಡಿ ಬಲಿ ಹಾಕುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟರು. ಮಂಡ್ಯ ದಲ್ಲಿರುವ ರೈತರು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬೆಳೆಯುವವರು, ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಆಗುವಷ್ಟು ಬೆಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಎನ್ನುವ ಭಾವನೆ ಇದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಮೊದಲು ತೆಗೆದು ಹಾಕಬೇಕು. ಒಂದೊಂದು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ಜನ ಮಾತ್ರ ಬಲಿಷ್ಠರಾಗಿದ್ದು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಆಗುವಷ್ಟು ಬೆಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಉಳಿದವರು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಆರು ತಿಂಗಳು ಸಹ ಜೀವನ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕಷ್ಟವಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದು, ಆಹಾರವನ್ನು ಬೆಳೆದು ಬದುಕಿ ಕೊಳ್ಳುವ ರೈತರೇ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅಂಥವರಿಗೆಲ್ಲ ಏನು ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ? ಎರಡೂವರೆ ಲಕ್ಷ ಟನ್ನಿನಷ್ಟು ಅಕ್ಕಿಯನ್ನು, ನನಗೆ ಬಂದಿರುವ ಮಾಹಿತಿ ಪ್ರಕಾರ, ಮಂಗಳೂರಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡಲು ಪರ್ಮಿಟ್‌ಗಳನ್ನು ಕೊಡಲಾಯಿತು ಪರ್ಮಿಟ್ ಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುವ ವಿಚಾರ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದುದು. ಕೆಲವು ಶಾಸಕರು ಸಿಫಾರಸು ಮಾಡಿದವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಪರ್ಮಿಟ್‌ಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಪರ್ಮಿಟ್‌ಗಳನ್ನು ಪಡೆದಿರುವವರು ಯಾವತ್ತೂ ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗಿರತಕ್ಕ ಜನಗಳಲ್ಲ ಇದು ಒಂದು ಹೊಸ ಸೃಷ್ಟಿ. ಸರ್ಕಾರದ ಆಹಾರದ ನೀತಿಯಿಂದ ಸೃಷ್ಟಿಯಾದಂಥ ಹೊಸ ವರ್ಗ. ಅವರುಗಳು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಅಕ್ಕಿಯನ್ನು ಮಾರಿದ್ದರೆ ಅಕ್ಕಿಯ ಬೆಲೆ ತಕ್ಷಣ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆಯಾಗಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಯಾವ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ಬೆಲೆಗಳಿದ್ದುವೋ ಅದೇ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿಯೇ ಇವೆ. ಈ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಬೇಧಿಸುವದಕ್ಕೆ ಕಷ್ಟವಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಬೆಲೆಗಳು ಇಳಿಯದೆ ಹೋದರೆ

ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಈ ಅಕ್ಕಿಯೂ ಸಹ ಕಳ್ಳ ಸಾಗಾಣಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಹೊರ ಪ್ರಾಂತ ಸೇರಿದೆ ಎನ್ನುವದನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ಈ ಪರ್ಮಿಟ್‌ಗಳನ್ನು ಕೊಡುವಾಗ ಶಾಸಕರ ಸಿಫಾರಸಿನ ಮೇಲೆ ಕೊಟ್ಟುದರ ಗುಟ್ಟು ಏನು ಎನ್ನುವದನ್ನು ದಯವಿಟ್ಟು ತಿಳಿಸಬೇಕು. ಈ ಪರ್ಮಿಟ್ ನೀಡಿಕೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಕಾಗದ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇಡುವದಾದರೆ ನಾನು ತೋರಿಸಿಕೊಡುತ್ತೇನೆ, ಶಾಸಕರ ಸಿಫಾರಸಿನ ಮೇಲೆ ಪರ್ಮಿಟ್‌ಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟದೆ ಮತ್ತು ಶಾಸಕರ ಸಂಬಂಧೀಕರಿಗೆ ಆ ಪರ್ಮಿಟ್‌ಗಳು ಸಿಕ್ಕಿವೆ ಮತ್ತು ಒಂದೊಂದು ಪರ್ಮಿಟ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಾಗಲೂ ಒಂದು ಕ್ವಿಂಟಾಲ್ ಅಕ್ಕಿಗೆ ಐದು ರೂಪಾಯಿಗಳಿಂದ ಹತ್ತು ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೆ ಪರ್ಮಿಟ್ ಕೊಡಿಸಿದವರಿಗೆ ದಕ್ಕಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ವಿ. ಕಕ್ಕಿಲ್ಲಾಯ.— ಮಾನ್ಯ ಎದುರು ಪಕ್ಷದ ನಾಯಕರು ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಶಾಸಕರು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ನಾನೂ ಕೂಡ ಅಲ್ಲಿಂದಲೇ ಆರಿಸಿ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ಯಾರ ಮೇಲಾದರೂ ಅಪಾದನೆ ಇದ್ದರೆ ಇಂಥವರ ಮೇಲೆ ಎಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕು, ಇಲ್ಲದೆ ಹೋದರೆ ನಾನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ತಯಾರಿಲ್ಲ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟೀಕರಣ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್ ಟಿ. ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ.— ನನಗೆ ಬಂದಿರುವ ವರ್ತಮಾನದ ಪ್ರಕಾರ ಅಡಳಿತ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿಗೆ ಸೇರಿದ ಕೆಲವು ಶಾಸಕರು, ಎಲ್ಲರೂ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ, ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ದುರ್ಲಾಭವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ, ಅವರ ಸಿಫಾರಸಿನ ಮೇಲೆ ಪರ್ಮಿಟ್‌ಗಳು ದೊರಕಿವೆ ಮತ್ತು ಪರ್ಮಿಟ್ ಕೊಡಿಸುವಾಗಲೂ ಸಹ ಒಂದು ಕ್ವಿಂಟಾಲಿಗೆ ಇಷ್ಟು ಎಂದು ಹಣ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ನಾನು ರುಜುವಾತು ಮಾಡಿಕೊಡಬಲ್ಲೆ. ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇಡಲಿ, ಯಾವ ಶಾಸಕರು ಮಾಡಿದ ಸಿಫಾರಸಿನ ಮೇಲೆ ಪರ್ಮಿಟ್‌ಗಳು ಸಿಕ್ಕಿವೆ ಎನ್ನುವುದು ಸಭೆಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಕಡೆಯವರೇ ಆಗಲೀ, ನಿಮ್ಮ ಕಡೆಯವರೇ ಆಗಲೀ ಇಂಥ ದಾರುಣವಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಬಡಬಗ್ಗರು ಅರಹೊಟ್ಟೆ ತಿಂದು ಬಾಳತಕ್ಕ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಸಮಾಜ ಘಾತುಕ ಶಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಪೋಷಿಸತಕ್ಕದ್ದು ಖಂಡನೀಯ.

ಅಂತರಜಿಲಾ ಸಾಗಾಣಿಕೆಯ ಪ್ರತಿಬಂಧಕವನ್ನು ಈಗಲಾದರೂ ತೆಗೆದು ಹಾಕಬೇಕು ಅದರಿಂದ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ತೊಂದರೆಯೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರ ಇದನ್ನು ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯ, ಪ್ರಶ್ನೆ ಎಂದು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಯಾವ ಒಂದು ನೀತಿಯೇ ಆಗಲೀ ಒಳ್ಳೆಯದಕ್ಕಿಂತ ಕೆಟ್ಟದ್ದು ಎಂದು ಮನದಟ್ಟಾದಾಗಲೂ ಕೂಡ ಅಂಥ ನೀತಿಯನ್ನು ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ತಮ್ಮ ತಪ್ಪನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡ ಹಾಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವ ತಪ್ಪು ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ತೊರೆದು ಈಗಲಾದರೂ ಆ ನೀತಿಯನ್ನು ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್.— ಮಂಡ್ಯ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಭತ್ತ ಐದೆಯೋ ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಟಿ. ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ — ಇರಲಾರದು, ಕಾರಣ ದರಗಳು ಏರಿವೆ.

ರಾಜ್ಯದ ಒಂದು ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಒಂದೂವರೆ ರೂಪಾಯಿಗೆ ಮಾರಾಟವಾಗುವಾಗ ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಎರಡೂವರೆ ರೂಪಾಯಿಗೆ ಮಾರುವುದು ಸರಿಯಾದ ನೀತಿಯಲ್ಲ. ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಒಂದು ಕುಟುಂಬವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕು. ಯಾವುದೋ ಒಂದೆ ಭಾಗಕ್ಕೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡತಕ್ಕ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಅಂತರಜಿಲ್ಲಾ ಸಾಗಾಣಿಕೆಯ ಪ್ರತಿಬಂಧಕವನ್ನು, ಆಹಾರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಸುಧಾರಿಸ ಬೇಕಾದರೆ, ತೆಗೆಯಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಯವರಲ್ಲಿ ಮನವಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಯಾವತ್ತಿಗೂ ಸರ್ಕಾರ ಯಾವ ವಸ್ತುವಿನ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ನಿಯಂತ್ರಣ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೊರಟರೆ, ಹತೋಟಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೊರಟರೆ ಸ್ವಭಾವಿಕವಾಗಿ ಅಕ್ರಮ ದಾಸ್ತಾನು ಮಾಡತಕ್ಕ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಜನಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ಇದು ಮನುಷ್ಯ ಸ್ವಭಾವದ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ, ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳು ಸಿಕ್ಕುವುದು ಕಷ್ಟ ಎಂದು ನೀವೇ ಹೇಳಿದ್ದು. ಮನಸ್ಸೋಇಚ್ಛೆಯಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವು ದನ್ನು ಬಹಳ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ತಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಎಷ್ಟೋ ಸಲ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳು ಸಿಕ್ಕುವದಿಲ್ಲ, ಮುಂದೆ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳು ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಸರ್ಕಾರದ ವತಿಯಿಂದಲೇ ಬಂದಾಗ ಹತ್ತು ಸೇರು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವವನು ಒಂದು ಕ್ವಿಂಟಾಲ್ ಅಕ್ಕಿಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ, ತಾನು ಬದುಕುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಬೇರೆ ಯವರು ಹೇಗಾದರೂ ಇರಲಿ, ತಾನು ಬದುಕಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡು ತ್ತಾನೆ. ಅಂಥ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಜನಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಸತಕ್ಕ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದ ವತಿಯಿಂದ ಯಾರೂ ಆಡಬಾರದು ಮತ್ತು ಮುಂದೆ ಬರತಕ್ಕ ದಿವಸಗಳು ಬಹಳ ಕಷ್ಟ ದಿವಸಗಳು ಎಂದೂ ಹೇಳಬಾರದು. ಅಂಥ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಆಡಬಾರದು ಇದರಿಂದ ಕೃತಕ ಅಭಾವ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ರೀತಿ ಆಗುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುವಂಥ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಬಾರದು ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತೇನೆ.

ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ರಚನೆ ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಆಹಾರ ಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಪಕ್ಷದವರನ್ನೇ ಹಾಕಿದ್ದೀರಿ. ಹಿಂದೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಸಮಿತಿಯನ್ನು ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಜಿಲ್ಲಾ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಆಗಲೀ ರಚನೆ ಮಾಡುವಾಗ ಒಂದು ಸಾಮ್ಯ ದಾಯವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು, ಅದೇನೆಂದರೆ ತಹಶೀಲ್ದಾರರು ಜಿಲ್ಲಾ ಅಧಿಕಾರಿ ಗಳು ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ತರಿಸಿಕೊಂಡು ಆ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ನಮೂದು ಆಗಿರುವ ಸದಸ್ಯರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಒಂದು ವೇಳೆ ಒಂದೆರಡು ಬದಲಾವಣೆಗಳು ಆಗಬೇಕಾ ದರೂ ಸಹ ಆಯಾಯಾ ತಹಶೀಲ್ದಾರರು, ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನೇ ಪುನಃ ಕೇಳಿ ಬದ

ಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗ ಏನಾಗಿದೆ ಒಂದೇ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಜನಗಳನ್ನು ಸಮಿತಿ ಸದಸ್ಯರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವು ಜನಗಳು ಯೋಗ್ಯತೆಯನ್ನು ನಾವು ಅಳೆಯುವುದಾದರೆ ಒಂದೇ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಕಾಣತಕ್ಕಂಥವರು ಅವರು ಸಹ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಊಟ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎನ್ನುವುದು ಬಿಟ್ಟರೆ, ಎನೂ ಸೂಕ್ಷ್ಮದರ್ಶಕ ಯಂತ್ರವನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ನೋಡಿದರೆ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ಕಾಣುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ ವಿಲ್ಲ. ಇಂಥ ಸಮಿತಿಗಳಿಂದ ಆಯಾಯಾ ತಾಲೂಕುಗಳ ಜನಗಳ ಬವಣೆ ನೀಗುತ್ತ ದೆಂದು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಖಂಡಿತ ಅದು ತಪ್ಪು ಭಾವನೆ ಎಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳ ಬಯಸುತ್ತೇನೆ

3-00 P. M.

ಇನ್ನು ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಆಹಾರದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾ ಆಹಾರದ ವಸ್ತು ಸ್ಥಿತಿ ಏನು ಎನ್ನುವ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಸಧ್ಯದಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಬೇಕಾಗಿರತಕ್ಕ ವಸ್ತಗಳು ಎಷ್ಟು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಆಹಾರ ಇದೆ ಸಾಲದೇ ಇದ್ದರೆ ಎಷ್ಟು ಸಾಲದೇ ಬರುತ್ತದೆ, ಸಾಲದೇ ಬರುವ ಆಹಾರವನ್ನು ಪೂರೈಸುವಂಥ ಸಾಧನೆಗಳು ಏನು ಎನ್ನುವ ಬಗ್ಗೆ ಅವರು ನಮಗೆ ಪೂರ್ಣ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ ನಾವು ಕೇಳಿದಂಥ ಮುಖ್ಯ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಅದು ಅದಕ್ಕೆ ನೇರವಾಗಿ ಉತ್ತರ ಅವರ ಹೇಳಿಕೆ ಯಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಒಂದು ಕಡೆ ಭಾಷಣ ಮಾಡುತ್ತಾ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳ ಬೆಲೆ ಏರಿಕೆಯನ್ನು ತಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸಿಧ್ದೌಷದ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ ಏನಂದರೆ ಯಾವ ಪದಾರ್ಥದ ಬೆಲೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆಯೋ ಆ ಪದಾರ್ಥ ವನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಬೇಡಿ ಎಂದು. ಇದು ಬಹಳ ಉತ್ತಮವಾದ ಸಲಹೆ. ಆದರೆ ಔಷಧಿ ಬೇಕು ಅದನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಬೇಡಿ ಎಂದರೆ ಇದು ಬಹಳ ವಿಚಿತ್ರವಾದ ವಾದ. ಪದಾರ್ಥಗಳು ಎಷ್ಟು ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆಯೋ ಅಷ್ಟು ಅವಶ್ಯಕತೆಯನ್ನು ಪೂರೈಸತಕ್ಕ ಒಂದು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುವುದು ಸರ್ಕಾರದ ಕರ್ತವ್ಯ. ಚಿಕ್ಕಮಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಭಾಷಣ ಮಾಡುತ್ತಾ ಬೆಲೆ ಏರಿದೆ ಆ ವಸ್ತುವನ್ನು ಕೊಂಡು ಕೊಳ್ಳಬೇಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು ಬಟ್ಟೆ ಬೆಲೆ ಏರಿದರೆ ಬಟ್ಟೆ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಬೇಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಬಹಳ ಸುಲಭ. ೫೫ ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ಸಿಧ್ದೌಷದವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರಲಿಲ್ಲ. ತಾವು ಈ ರೀತಿ ಹೇಳುವುದರ ಬದಲು ಜೀವನಾವಶ್ಯಕ ವಸ್ತುಗಳ ಕನಿಷ್ಟ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ದೊರೆ ಯುವಂತೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕು. ಅದು ನಿಮ್ಮ ಹೇಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕ ಒಂದು ನ್ಯೂನ್ಯತೆ. ಏನು ಒಂದು ಕೊರತೆ ಇದೆ ಅದನ್ನು ನೀಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿ ದ್ದೀರಾ ಎಂದು ದಯವಿಟ್ಟು ತಿಳಿಸಬೇಕು. ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

†ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಎಂ. ಶಿರನಾಳ ಚಂದ್ರಶೇಖರ್, (ಹೊಸನಗರ) — ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನಾನು ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ನಮ್ಮ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳಾದ

ನೆಚ್ಚಿನ ನಾಯಕರಾದ ದೇವರಾಜ ಅರಸರವರು ಆಹಾರದ ಸಮಸ್ಯೆಯ ಹೇಳಿಕೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಅಭಿನಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತೇನೆ. ಮಾನ್ಯ ರಾಜಶೇಖರ ಮೂರ್ತಿಯವರು ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಕೆಲವು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಈ ಸದನದ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟರು. ಅವರು ಮಾತನಾಡಿದ ನಂತರ ನಾನು ಅವರನ್ನು ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಅವರು ಸತ್ಯವನ್ನು ಯಾರು ಹೇಳಿದರೂ ಕೂಡ ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು ಅದಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಅಭಿನಂದನೆ. ಶ್ರೀ ಮುರಾರ್ಜಿ ದೇಸಾಯಿ ಮತ್ತು ಎಸ್. ಕೆ. ಪಾಟೀಲ್‌ರವರ ಭಾಷಣವನ್ನು ನಾನು ಮೊದಲಿನಿಂದ ಕೊನೆಯವರೆಗೂ, ರಾತ್ರಿ ೧೦ ಗಂಟೆಯವರೆಗೂ ಕೇಳಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದೇವೆ. ಆ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಇವತ್ತು ಅವರು ಸದನದ ಮುಂದೆ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮಾನ್ಯ ರಾಜಶೇಖರ ಮೂರ್ತಿಯವರಿಗೆ ನನ್ನ ಅಭಿನಂದನೆ. ಆದರೆ ಇವತ್ತು ಅವರ ನಾಯಕರು ಮತ್ತು ಅವರ ಪಕ್ಷದವರು ಕೂಡ ಸ್ವತಂತ್ರ ಪಕ್ಷದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿದ್ದಾರೆ ಅದಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಶಹಭಾಶಗಿರಿ ಇದೆ. ಏನು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಶಬ್ದ ಇದೆ ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ವಾಸಿಯೇನೋ ಎಂದು ನನಗನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಮಾನ್ಯ ರಾಜಶೇಖರ ಮೂರ್ತಿಯವರು, ನಮಗೆ ಜಪಾನ, ಜರ್ಮನಿ, ಆಸ್ಟ್ರೇಲಿಯಾ ಮೊದಲಾದ ಅನೇಕ ದೇಶಗಳನ್ನು ನಮಗೆ ವಿಹಂಗಮ ನೋಟವನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಪ್ರಪಂಚ ಸುತ್ತಿಸಿ ಬಂದರು. ಆ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಈ ಸದನದಲ್ಲಿ ಕೊಡುವಾಗ ಒಂದು ಚಿತ್ರ ಮರೆತರು ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಎರಡನೆಯ ಮಹಾಯುದ್ಧ ನಂತರ ಅಲೈಡ್ ನೇಷನ್ ಎಂದು ಏನು ಇದೆ ಫ್ರಾನ್ಸ್, ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್ ಮತ್ತು ಅಮೇರಿಕಾ ಈ ದೇಶಗಳ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಪಶ್ಚಿಮ ಜರ್ಮನಿ ಮತ್ತು ಜಪಾನ ಆರ್ಥಿಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಬಗ್ಗೆ ಅವರ ಸಂಪೂರ್ಣ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಇತ್ತು ಎನ್ನುವುದು ರಾಜಶೇಖರ ಮೂರ್ತಿಯವರು ಮರೆತರು ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಅವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಂಥ ಆರ್ಥಿಕ ನೆರವು ಭಾರತಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿರತಕ್ಕ ಆರ್ಥಿಕ ನೆರವನ್ನು ತುಲನೆ ಮಾಡಿ ನೋಡಿದರೆ ಎಷ್ಟು ಸಾಧನೆ ಮಾಡಿರುವುದು ಹೆಚ್ಚಿನದು ಎಂದು ರಾಜಶೇಖರ ಮೂರ್ತಿಯವರು ಒಪ್ಪುತ್ತಾರೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ.

ಇವತ್ತು ನಮ್ಮ ರಾಜಕೀಯ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನಾಗಲೀ ಅಥವಾ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಅಮೇರಿಕಾ ಮಾರ್ಕೆಟಿನಲ್ಲಿ ಹೋಗದೇ ಇರತಕ್ಕ ಬಗ್ಗೆಯಾಗಲೀ ರಾಜಶೇಖರ ಮೂರ್ತಿಯವರು ಹೇಳಿರುವ ಮಾತನ್ನು ಪುನರಾವರ್ತನೆ ಮಾಡಿ ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಬಯಸುತ್ತೇನೆ ಯಾವ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಅಮೇರಿಕಾ ಮಾರ್ಕೆಟ್‌ಗೆ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ ಯಾತಕ್ಕೆ ಡಗ್ಗು ಸಲಾಮ್ ಹಾಕಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ರಾಜಶೇಖರ ಮೂರ್ತಿಯವರು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಹೊತ್ತು ಊಟ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಚಿಂತೆ ಇಲ್ಲ. ನಾವು ಮಾನ ಮರ್ಯಾದೆಯಿಂದ ಬಾಳಬೇಕು ನಾವು ಅವರ ಹತ್ತಿರ ಬೆಗ್ಗಿಂಗ್ ಬಾಲ್ ಹಿಡಿದು ಕೊಂಡು ಹೋಗಲಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಮರೆಯಬಾರದು. ಬಂಗಾಲ ದೇಶದ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬಂದಾಗ ಅಮೇರಿಕಾದವರು ಹೇಳಿದ ರೀತಿಯನ್ನು ನಾವು ಅನುಸರಿಸಿಕೊಂಡು

ಹೋಗಿದ್ದರೆ, ಕೋಟಿಗಟ್ಟಲೆ ಡಾಲರ್ ಸಿಗುತ್ತಿತ್ತು ಆಹಾರ ಸಿಗುತ್ತಿತ್ತು ಹೋಗಲಿಲ್ಲ ಅವರ ಅನೀತಿಯನ್ನು ಒಪ್ಪಲಿಲ್ಲ. ಒಪ್ಪದೇ ಇರುವ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಅಮೇರಿಕಾದಿಂದ ಏನು ಸಿಗಬೇಕಾಗಿತ್ತೋ ಆ ಸಹಾಯ ನಮಗೆ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು ರಾಜಶೇಖರ ಮೂರ್ತಿಯವರು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶ ಮಾನ ಮರ್ಯಾದೆಯನ್ನು ಮಾರಾಟ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಒಪ್ಪತ್ತು ಊಟ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸಂಸ್ಥಾ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಮಿತ್ರರು ಹೇಳುವುದಾದರೆ ನಾನು ಶಹಬಾಶ್‌ಗಿರಿ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ ಅದಕ್ಕೆ ನಾನು ಏನೂ ಯೋಚನೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಇವತ್ತು ನಾವು ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಮರ್ಯಾದಸ್ಥರು ಹೇಳುವುದಾದರೆ ನಮಗೆ ಮಾನ ಮರ್ಯಾದೆ ಮುಖ್ಯ. ನಮ್ಮ ಪಕ್ಷದ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಂತರು ಇದ್ದರೆ ಅವರಿಗೆ ಬೂಟ್ ಪಾಲಿಶ್ ಮಾಡಿ ಊಟ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ.

ಒಬ್ಬ ಮರ್ಯಾದಸ್ಥ ಕುಟುಂಬದ ಬಡವನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಗಂಜಿ ಕುಡಿದರೂ ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲ ಶ್ರೀಮಂತನ ಮನೆ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬೂಟ್ ಪಾಲಿಶ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು. ಅಂಥ ನೀತಿಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿದೆ ಎನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು ರಾಜಶೇಖರ ಮೂರ್ತಿಯವರು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನು ಮಾನ್ಯ ರಾಜಶೇಖರ ಮೂರ್ತಿಯವರು ಸೊಸೈಟಿಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದರು. ಸೊಸೈಟಿಗಳವರು ಏನು ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ ಅವನ್ನು ಹಂಚುವುದಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಪೂರಾ ಟೌನ್‌ನಲ್ಲಿರುವ ಹೋಟೆಲ್‌ಗಳಿಗೆ ಮಾರಾಟ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ತಲುಪುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು. ಆದರೆ ಸೊಸೈಟಿ ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಜನ ಯಾರು? ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡಬೇಕು. ನಿಮ್ಮ ಪಕ್ಷದವರೇ ಎಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಸೊಸೈಟಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಥಾ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನವರೇ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಇರುವುದು ಸೊಸೈಟಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡುವ ದುರ್ವ್ಯವಹಾರವನ್ನು ಅವರೇ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿರುವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ಶಹಭಾಶಗಿರಿ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ವ್ಯಾಪಾರಸ್ಥರ ಬಗ್ಗೆ ಬಡವರನ್ನು ಶೋಷಣೆ ಮಾಡುವ ಬಗ್ಗೆ ಕೂಡ ಅವರು ಕೆಲವು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದರು. ಇವತ್ತು ದೇಶದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ವ್ಯಾಪಾರಸ್ಥರು ೧೦೦ಕ್ಕೆ ೭೦ ಭಾಗ ಸಂಸ್ಥಾ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್, ೩೦ ಭಾಗ ಜನಸಂಘದವರು.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಟಿ. ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ.—ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ರೈಲು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಬೇಡಿ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಎಂ. ಮಂಜುನಾಥ.— ೭೦ ಭಾಗ ಸಂಸ್ಥಾ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ನವರೇ ವ್ಯಾಪಾರಸ್ಥರು ಇದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಗೆ ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಇಂಥ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಶೀರಾನಾಳಿ ಚಂದ್ರಶೇಖರ್.— ಬಡವರನ್ನು ವ್ಯಾಪಾರಗಾರರು ಶೋಷಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದು ನಾನು ಹೇಳಿದ ಮಾತಿನ ಅರ್ಥ.

ಶ್ರೀ ಟಿ ಎಂ. ಮಂಜುನಾಥ.— ಭಾಯಿಗೆ ಬಂದ ಹಾಗೆ ಮಾತನಾಡಿದರೆ ಹೇಗೆ.? ಏನಾದರೂ ಆಧಾರವಿದ್ದರೆ ಹೇಳಲಿ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ್ ಅರಸ್.— ಸಾವಧಾನದಿಂದ ಕೂತುಕೊಂಡು ಕೇಳಿ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಎಂ. ಮಂಜುನಾಥ — ೭೦ ಭಾಗ ವ್ಯಾಪಾರಸ್ಥರು ಸಂಸ್ಥಾ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ನವರಿದ್ದಾರೆ, ಅವರಿಂದ ಅನ್ಯವಹಾರ ನಡೆಯುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ.—ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಜಮೀನುದಾರರು ಇದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದಾಗ ನಿಮ್ಮ ಕಿವಿಗೆ ಅದು ಬಹಳ ಚನ್ನಾಗಿ ಇತ್ತೋ? ಇದನ್ನೂ ಹಾಗೆಯೇ ಕೇಳಿ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಎಂ. ಮಂಜುನಾಥ.—ನಮಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟವರಿಗೆ ಪರ್ಮಿಟ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಿದರು.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಆ ರೀತಿ ನಡುವೆ ಎದ್ದು ಮಾತನಾಡಬಾರದು. ಅವರು ಮಾತನಾಡುವದನ್ನು ಕೇಳಿ, ತಾವು ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡಲು ಅವಕಾಶ ಇರುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಡಿ ದೇವರಾಜ ಅರಸ.—ಮಾನ್ಯ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ಸದಸ್ಯರು ಏನು ಹೇಳಿದರೂ ನಾವು ಶಾಂತಿಯಿಂದ ಕೇಳಿದ್ದೇವೆ ಅವರೂ ಅಷ್ಟೇ ಸೌಜನ್ಯವಿಟ್ಟು ಕೊಂಡು ಗಂಭೀರವಾಗಿ ನಾವು ಹೇಳುವದನ್ನು ಕೇಳಲಿ ಎಂದು ನನ್ನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ

ಶ್ರೀ ಶಿರನಾಳಿ ಚಂದ್ರಶೇಖರ.—ಇಂತಹ ಸೊಸೈಟಿಗಳ ಮತ್ತು ವ್ಯಾಪಾರಸ್ಥರ ಬಗ್ಗೆ ಅವರು ಏನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ ಅದು ಅವರ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಸೊಸೈಟಿ ಮತ್ತು ವ್ಯಾಪಾರಸ್ಥರು ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಅನ್ಯಾಯ ಮತ್ತು ಅನೀತಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅವರೇ ಹೇಳಿಕೊಂಡಿಡ ಹಾಗಾಯಿತು ಅದಕ್ಕೆ ನಾನು ಶಹಭಾಸಗಿರಿ ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಇಚ್ಛೆಪಡುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಟಿ. ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ —ಸರ್ಕಾರ ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದೆ? ಮಲಗಿತ್ತೋ?

ಶ್ರೀ ಶಿರನಾಳಿ ಚಂದ್ರಶೇಖರ.— ಮೊನ್ನೆತಾನೇ ಶಿವಮೊಗ್ಗದಲ್ಲಿ ಆಗಿರತಕ್ಕ ದ್ದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಮಂಡ್ಯದಲ್ಲಿ ಗಲಭೆ ಆದಾಗ ಶಿವಮೊಗ್ಗದಲ್ಲಿಯೂ ಅದೇ ರೀತಿ ಗಲಭೆ ನಡೆಯಬಹುದೆಂಬ ದುಗುಡ ವ್ಯಾಪಾರಸ್ಥರಲ್ಲಿ ಶುರುವಾಯಿತು ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ಗಾಬರಿ ಆಯಿತು. ಅವರು ಎಸ್. ಪಿ. ಮತ್ತು ಡಿ. ಸಿ. ಹತ್ತಿರ ಓಡಿ ಬಂದರು. ಎಸ್. ಪಿ. ಸಾಹೇಬರು ಮತ್ತು ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರರು, ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿ ನಾವು ಗಲಭೆ ಆಗದಹಾಗೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ, ನೀವು ಕೆ. ಜಿ. ಅಕ್ಕಿಗೆ ೫೦ ಪೈಸೆ ಇಳಿಸಿ ಎಂದರು. ವ್ಯಾಪಾರಸ್ಥರು ಹೆದರಿಕೆಯಿಂದ ೫೦ ಪೈಸೆ ಇಳಿಸಿದರು ವ್ಯಾಪಾರಸ್ಥರು ಏನಿದ್ದಾರೆ, ಅವರು ಏನು ಒಂದು ಅಭಾವವನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಅದು ಕೃತಕ ಸೃಷ್ಟಿಯೇ ಹೊರತು ನಿಜವಾದ ಅಭಾವವಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ನಿದರ್ಶನವನ್ನ ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಒಂದು ಗಾಜೆ

ಇದೆ. ಯಾರೋ ಒಬ್ಬರಿಗೆ ಗಡ್ಡಕ್ಕೆ ಬೆಂಕಿ ಹತ್ತಿಕೊಂಡಿತ್ತು ಅದನ್ನು ಆರಿಸಲಿಕ್ಕೆ ನೀರಿನ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಗ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದವನೊಬ್ಬ ಸ್ವಲ್ಪ ತಡೀರಿ, ಬೀಡಿ ಹಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದನಂತೆ ಇಂತಹ ವ್ಯಾಪಾರಸ್ಥರು ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಇರುತ್ತಾರೋ, ದೇಶದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸದೆ, ತನ್ನ ಆಸೆ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳಿಗೆ ಬಲಿ ಬೀಳುವ ವ್ಯಾಪಾರಸ್ಥರು ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಇರುತ್ತಾರೋ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಯಾವ ಸರ್ಕಾರವೂ ಏನು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೂ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಇನ್ನು ಏನು ನಿರಂಕುಶ ಪ್ರಭುತ್ವವಿದ್ದು, ಮಾತೆತ್ತಿದರೆ ಗುಂಡು ಹಾಕುವ ಸರ್ಕಾರ ಇದ್ದರೆ, ಆಗ ಸರಿಹೋಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗಬೇಕು ಎಂದರೆ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಮುಖ್ಯವಾದ ಕಾರಣ ನಾನು ಮೊದಲೇ ತಮಗೆ ಹೇಳಿದೆ ತಾತ್ವಿಕವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾಗಿರತಕ್ಕ ವ್ಯಾಪಾರಸ್ಥರು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿರುವದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರ ಇಷ್ಟು ಕಷ್ಟಪಡಬೇಕಾಗಿದೆ ಈ ಪಕ್ಷ ಏನು ಸರ್ಕಾರ ನಡೆಸುತ್ತಿದೆ, ಈ ಪಕ್ಷದ ಮೇಲೆ ಕಿಂಚಿತ್ತೂ ಕೂಡ ಪ್ರೇಮವಿಲ್ಲದೆ ಇರತಕ್ಕ ಬಂಡವಾಳ ಶಾಹಿಗಳು, ವ್ಯಾಪಾರಸ್ಥರು, ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅಸೇತು ಹಿಮಾಚಲ ಪರ್ಯಂತ ಇರುವ ಗ ಕಷ್ಟಪರಂಪರೆಗಳು ಬಂದೇಬರುತ್ತವೆ. ಇದಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಪರಿಹಾರ ಇದೆ ಎ ಐ ಸಿ ಸಿ. ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ನಾನು ಹೇಳಿದೆ. ಹೋಲ್‌ಸೇಲ್ ಟ್ರೇಡ್ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಪಾಲಿಸಿ ಮ್ಯಾಟರ ನಾವು ಏನು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಇದು ೫೦–೫೦ ಆಗಕೂಡದು; ರೀಟೇಲ್ ಟ್ರೇಡನ್ನೂ ಕೂಡ ಸರ್ಕಾರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದ ಹತೋಟಿಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಾರ ಯಾವತ್ತು ಬರುತ್ತದೋ, ಅವತ್ತು ಏನಾದರೂ ಇದರ ಸಮಸ್ಯೆ ಪರಿಹಾರವಾದೀತೋ ಏನೋ ಎನ್ನುವ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ನನ್ನದಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಿಷ್ಟೆ. ಇವತ್ತು ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ೭೫ ರೂಪಾಯಿ ಲೆವಿ ಅನ್ನೌನ್ಸ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿ. ಈ ೭೫ ರೂಪಾಯಿ ಲೇವಿ ಅನೌನ್ಸ ಮಾಡಿದ ಕೂಡಲೇ ವ್ಯಾಪಾರಸ್ಥರು ೭೫ ರೂಪಾಯಿ ಮಾಡಿಯೇ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ೭೫ ರೂ ಮಾಡಿದರು ಎಂದರೆ ರೈತರಿಗೆ ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ೧೦ ರೂ. ಜಾಸ್ತಿ ಸಿಗುತ್ತದೆ.

ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಉಪರ ಪೋಷಣೆಗೆ ಅನುಕೂಲವಾದೀತು ಎನ್ನುವ ಆಸೆ ಅವರಿಗೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಆಗ ೭೫ ರೂಪಾಯಿ ಸಿಗುತ್ತದೋ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಕೊಡಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಮನೋಭಾವ ಅವರಿಗೆ ಬರುವುದು ಸಹಜ. ನಾನು ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಸರ್ಕಾರ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಪ್ರೊಕ್ಯೂರ್ ಮಾಡತಕ್ಕ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಖಾಸಗಿ ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕೆ ಯಾವತ್ತೂ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬಾರದು ಖಾಸಗಿ ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶ ಇದೆಯೋ ಅಲ್ಲಿ ಪುನಃ ಮೀರ್ ಸಾದಿಕ್ ವೇಷದ ಆಂಧ್ರೋಳನ ಶುರುವಾಗುತ್ತದೆ. ಆಗ ಕೃತಕ ಆಂಧ್ರೋಳನ ಬಂದೇ ಒರುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವ ವಾದವನ್ನು ನಾನು ಇಡಲಿಕ್ಕೆ ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಪ್ರೊಕ್ಯೂರಮೆಂಟ್ ಮಾಡುವಾಗ ಕೂಡ ನವಂಬರ್ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರೊಕ್ಯೂರ್ ಮಾಡಬೇಕು. ಆಗ ಭತ್ತ ಬರತಕ್ಕ ಸೀಸನ್. ನವೆಂಬರ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರೊಕ್ಯೂರ್ ಮಾಡುವುದು ಬಿಟ್ಟು

ಜನವರಿ, ಫೆಬ್ರವರಿ, ಮಾರ್ಚ ಮತ್ತು ಏಪ್ರಿಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಪ್ರೊಕ್ಯೂರಮೆಂಟ್‌ಗೆ ಹೊರಡುವುದನ್ನು ದಿನನಿತ್ಯ ನೋಡುತ್ತೇವೆ ಈ ರಿತಿ ಪ್ರೊಕ್ಯೂರ್‌ಮೆಂಟ್‌ಗೆ ಹೊರಟರೆ ವ್ಯಾಪಾರಸ್ಥರು ಆಗಲೇ ಜೀಲ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಕೂತಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವನಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಭತ್ತ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಏನೇನೂ ಉಳಿದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರ ಪ್ರೊಕ್ಯೂರ್‌ಮೆಂಟ್ ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡುವ ಬದಲು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಎಲ್ಲರೂ ಪ್ರೊಕ್ಯೂರ್‌ಮೆಂಟ್ ಭತ್ತ ಕೊಡಲೇಬೇಕು ಎನ್ನುವುದಾದರೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಆಹಾರಾಭಾವ ಎಷ್ಟೋ ಸುಧಾರಿಸುತ್ತದೆ, ಇದು ನಿಸ್ಸಂಶಯನಾದ ಮಾತು. ಇವತ್ತು ನನ್ನ ಜಿಲ್ಲೆ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದರೆ ಸುಮಾರು ೭೦ ಭಾಗ ಜನ ಅಲ್ಲಿ ಭತ್ತ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಕೂಡ ಬಹಳ ಭತ್ತ ವಸೂಲಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಬೇರೆ. ಎಲ್ಲೋ ಸೌತ್ ಕೆನರಾಕ್ಕೆ ನಾರ್ತ ಕೆನರಾಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ಭತ್ತ ಹಿಡಿದು, ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರ್, ಎಸ್. ಪಿ. ಯವರು ಹೆಚ್ಚಿನ ಲೆವಿ ಕಲೆಕ್ಷನ್ ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆಯೇ ಹೊರತು ಲೆವಿ ಕೊಡದೇ ಇರತಕ್ಕ ಜನ ಸಾವಿರಗಟ್ಟಲೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇದ್ದೇ ಇದ್ದಾರೆ. ಭತ್ತ ಕಟಾವಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ, ಆಗ ಲೆವಿ ವಸೂಲು ಮಾಡದೇ ಇರುವುದೇ ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಚ್ಛೆಪಡುತ್ತೇನೆ. ನಾವು ಬ್ಯಾಂಕ್ ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಭತ್ತ ಬೆಳೆಯುವವರು ಬ್ಯಾಂಕಿಗೆ ಸಾಲಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಬ್ಯಾಂಕಿನಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಕೆಲವು ಕಾನೂನುಗಳ ಅಡಚಣೆಯಿಂದಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಸಾಲ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ಷೂರಿಟಿ ಕೇಳುತ್ತಾರೆ, ಆರ್. ಆರ್. ಫೆರನ್ ಕೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ರೀತಿ ೫೫ ರಿಕಾರ್ಡ್ಸ್ ಕೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅವನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಸಾಲ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂಡವಾಳಶಾಹಿಗಳು, ವ್ಯಾಪಾರಸ್ಥರು ಕಾದು ಕೂತಿರುತ್ತಾರೆ. ಮನೆ ಮ್ಯಾರೇಷನ್ ಬೇಡ, ನಿಮ್ಮ ಯಾವ ರಿಕಾರ್ಡ್ ಬೇಡ, ಯಾವ ಷೂರಿಟಿ ಬೇಡ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಸಾವಿರಗಟ್ಟಲೆ ದುಡ್ಡು ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ತಯಾರು ಇರುತ್ತಾರೆ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ರೈತ ಯಾವ ವ್ಯಾಪಾರಸ್ಥರಿಂದ ದುಡ್ಡು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾನೋ ಅವರ ಹಂಗಿಗೆ ಭತ್ತ ಬೆಳೆದ ಕೂಡಲೇ ಅವನಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕೊಡುವ ಇಚ್ಛೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಕೊಡದೇ ಇದ್ದರೆ ಗತ್ಯಂತರವಿಲ್ಲ. ಕೊಟ್ಟ ಸಾಲದ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಏಕೆಂದರೆ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ ಎನ್ನುವ ಕೃತಜ್ಞತೆ ಕೂಡ ಅವನಿಗೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಸೂಚನೆ ಏನೆಂದರೆ. ಬ್ಯಾಂಕ್‌ನಿಂದ ಲೋನ್ ಕೊಡತಕ್ಕ ಪದ್ಧತಿ ಏನಿದೆ ಅದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಸಲೀಸಾಗಿ ಸಿಗುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಲೀಸಾಗಿ ಸಾಲ ಸಿಗಬೇಕು. ಇದರಿಂದಾಗಿ ನನ್ನ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಹತ್ತಾರು, ನೂರಾರು ಎಕರೆ ಜಮೀನು ಪಾಳು ಬಿದ್ದಿದೆ. ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ದುಡ್ಡು ಸಿಕ್ಕದೇ ಇರುವುದರಿಂದ ಎಷ್ಟೋ ಜನ ನೆಟ್ಟಿ ಮಾಡದೆ ಹಾಗೇ ಜಮೀನನ್ನು ಪಾಳು ಕೆಡವಿದ್ದಾರೆ. ಇಂತಹ ನಿದರ್ಶನಗಳು ಬೇರೆ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲೂ ಇರಬಹುದು ಸಾಲ ಸಿಗುವುದಾದರೆ ಮನೆತನದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ, ಜೀವನೋಪಾಯದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಯೇ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆಹಾರದ ಬೆಳೆ ಕೂಡ ಜಾಸ್ತಿ ಆಗಿಯೇ ಆಗುತ್ತದೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ಸಮಸ್ಯೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಇದೆ. ಬೇರೆ ಜಿಲ್ಲೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನನಗಂತೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಬೆಳೆ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ದುರದೃಷ್ಟ ವಶಾತ್ ಗೊಬ್ಬರ ಸಿಗುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ ಈಗ ಹೈಯೀಲ್ಡಿಂಗ್ ವೆರೈಟಿ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಿರೋ ಅದಕ್ಕೆ ತಾವು ಸಹಾಯ ಮಾಡದೇ ಹೋದರೆ ಎಕರೆಗೆ ೫ ಪಲ್ಲ ಕೂಡ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಮತ್ತೆ ಪುನ: ಆಹಾರದ ಸಮಸ್ಯೆ ಎಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೋ ಅನ್ನುವ ಹೆದರಿಕೆ ಭೀತಿ ನನಗಂತೂ ಉಂಟಾಗಿದೆ. ಮೊನ್ನೆತಾನೇ ಶಿವಮೊಗ್ಗಾದಲ್ಲಿ ಈ ಗೊಬ್ಬರದ ಬಗ್ಗೆ ಬಹಳ ಗಲಾಟೆ ಆಯಿತು. ಆದುದರಿಂದ ಇಂತಹ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ತಾವು ಯಾವತ್ತೂ ಕೂಡ ಸದಾ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ವಹಿಸಿದ್ದರೆ ಈ ಆಹಾರದ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಸಾಕಷ್ಟು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ.

ಇನ್ನು ಆಹಾರದ ಸಮಿತಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಆಹಾರದ ಸಮಿತಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿರುವ ಉದ್ದೇಶ ಈ ಸಮಿತಿಯವರು ಏನಾದರೂ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅದನ್ನು ಕೇಳಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೂ ಕೂಡ ಈ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕು. ಈ ಸಮಿತಿಯವರು ಮಾಡಿದ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಇನ್ನೊಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಾದರೆ ಈ ಆಹಾರದ ನೀತಿಯ ಉದ್ದೇಶವೇ ಸಫಲವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೋ ಏನೋ ಎಂದು ನನಗೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಈ ಮಾತನ್ನು ನನ್ನ ಅನುಭವದಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಕೆಲವು ಕಡೆ ಕೋಟಾ ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ಅದು ಯಾವ ರೀತಿ ಎಂದರೆ ಇಂತಿಂಥ ಊರಿಗೆ ಇಷ್ಟಿಷ್ಟು ಆಹಾರವನ್ನು ಸಪ್ಲೈ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಈ ಆಹಾರ ಸಮಿತಿಯವರ ಮೀಟಿಂಗ್ ನಡೆಯುವ ಮೊದಲೇ ಆಹಾರವನ್ನು ಸಪ್ಲೈ ಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಆಮೇಲೆ ಈ ಸಮಿತಿಯವರು ಮೀಟಿಂಗ್ ಇಟ್ಟು ಏನಾದರೂ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸಲಹೆಗಳು ಕೊಡಬೇಕಾದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದರೆ ಅದನ್ನು ಈಗಾಗಲೇ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದರಿಂದ ದ್ವಂದ್ವ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳು ಬರುವುದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಅನೇಕ ತೊಡಕುಗಳೂ ಕೂಡ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೋ ಏನೋ ಎಂದು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೀನೆ.

ಇನ್ನು ಮಲೆನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಸಮಸ್ಯೆ ಇದೆ. ಅನೇಕ ಭೂರಹಿತ ಕಾರ್ಮಿಕರು ತೋಟ ಮತ್ತು ಗದ್ದೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಅನೂಚಾನವಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿರತಕ್ಕಂಥ ಪದ್ಧತಿ ಯಾವ ರೀತಿ ಎಂದರೆ ಒಂದು ಸೇರು ಅಥವಾ ೨ ಸೇರು ಅಕ್ಕಿ ಮತ್ತು ಸಂಬಳ ಕೊಡುವ ಪದ್ಧತಿ ಇದೆ. ಈಗ ಸರ್ಕಾರ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಲೆವಿ ಪದ್ಧತಿ ಇಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದ ಅನೇಕ ಭೂಮಾಲೀಕರು ಲೆವಿ ಕೊಟ್ಟು ಬಿಡುತ್ತಾರೆ ಆ ರೀತಿ ಅವರು ಲೆವಿ ಕೊಟ್ಟ ಮೇಲೆ ಕೂಲಿಗಾರರಿಗೆ ಅಕ್ಕಿಯನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವರಿಗೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಈವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಅನೇಕ ಮಲೆನಾಡಿನ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿ ಇದು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಕಷ್ಟ ಉಂಟಾಗಿದೆ. ಅವರನ್ನು ಸೊಸೈಟಿಗಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದರೆ ಆ ಸೊಸೈಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಕ್ಕಿ ಇರುವು

ದಿಲ್ಲ. ಕಾರಣ ಏನೆಂದರೆ ಮಲೆನಾಡಿನ ಪ್ರಾಂತ್ಯ ಅಕ್ಕಿ ಬೆಳೆಯುವ ಪ್ರಾಂತ್ಯ ಎನ್ನುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಯಾವ ಸೊಸೈಟಿಗೂ ಅಕ್ಕಿ ಕೊಡುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಭೂಮಾಲೀಕರು ಕಾರ್ಮಿಕರಿಗೆ ಒಂದು ಸೇರು ಅಕ್ಕಿ ಕೊಡಬೇಕಾದರೆ ಅವರ ಹತ್ತಿರ ಅಕ್ಕಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರಿಂದಾಗಿ ಅಲ್ಲಿನ ಭೂರಹಿತ ಕಾರ್ಮಿಕರು ಅನೇಕ ಕಷ್ಟಗಳಿಗೆ ಈಡಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಕೊನೆಯದಾಗಿ ನಾನು ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಲ್ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಅದು ಏನೆಂದರೆ ಉ-ಕ ಪ್ರಾಂತಗಳಲ್ಲಿ ಮಳೆ ಹೋಗಿ ಒಂದು ವರ್ಷದಿಂದ ಈ ದಾರುಣ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದೇನೆ. ಇಂಥಾದ್ದರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಈ ಆಹಾರ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಬಿಡಿಸಲು ಇಷ್ಟು ಶ್ರದ್ಧೆವಹಿಸಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಎಲ್ಲರೂ ಸಹಕಾರವನ್ನು ಕೊಡುವುದು ಬಿಟ್ಟು ನಮ್ಮ ಮಿತ್ರರು ಮೊದಲು ಹೇಳಿದ ಗಾದೆಯಂತೆ ಮಾಡುವುದಾದರೆ ಅದು ದೇಶದ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಬಂಗಾರಪ್ಪ (ಸೋರಬ).— ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇರತಕ್ಕಂಥ ವಿಷಯಗಳು ಎರಡು. (೧) ದಿನನಿತ್ಯದ ಅಗತ್ಯವಸ್ತುಗಳ ಬೆಲೆ ಏರಿಕೆ ವಿಷಯ (೨) ಆಹಾರದ ಸಮಸ್ಯೆ. ಈ ಎರಡೂ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಒಂದು ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಈ ಸದನದ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಮಾನ್ಯ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ನಾಯಕರೂ ಮತ್ತು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎಂ. ರಾಜಶೇಖರ ಮೂರ್ತಿಯವರು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಈ ಸದನದ ಮುಂದೆ ಚರ್ಚೆಗಾಗಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಯವರ ಹೇಳಿಕೆ ಅತಿ ಮುಖ್ಯವಾದುದು. ಏತಕ್ಕೆಂದರೆ ಸರಕಾರ ಈ ಎರಡು ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವ ನಿಲುವನ್ನು ಮತ್ತು ಧ್ಯೇಯಧೋರಣಿಗಳನ್ನು ತಾಳಿದೆ ಮತ್ತು ಇದರಿಂದ ಯಾವ ರೀತಿ ಪರಿಣಾಮ ಉಂಟಾಗಿದೆ ಯಾವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಇದ್ದೇವೆ ಎನ್ನುವ ಚಿತ್ರ ಸರಕಾರದವತಿಯಿಂದ ಬಂದದ್ದು ಅದು ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಈ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಹೇಳುವುದಾದರೂ ಕೂಡ ಸಂಪೂರ್ಣವಾದ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಯವರು ಸರಕಾರದವತಿಯಿಂದ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಯೇ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಾನು ಭಾವನೆ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾನು ಹೇಳುವುದು ಏನೆಂದರೆ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಯವರು ಇಟ್ಟಿರತಕ್ಕಂಥ ಹೇಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಇದು ಬರೀ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯಕ್ಕೇನೇ ಸೀಮಿತವಾಗಿರತಕ್ಕಂಥ ವಿಷಯ ಅಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದೂ ಕೂಡ ಅವರ ಹೇಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸಮಸ್ಯೆ ಈ ರಾಜ್ಯ ಒಂದರಲ್ಲೇ ಅಲ್ಲ, ಈ ದೇಶ ಒಂದರಲ್ಲೇ ಅಲ್ಲ ಇದು ಪ್ರಪಂಚಾದ್ಯಂತ ಇರುವ ಒಂದು ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸಮಸ್ಯೆ ಬೆಲೆ ಏರಿಕೆಯಲ್ಲೂ ಹೌದು ಮತ್ತು ಆಹಾರದ ವಿಷಯದಲ್ಲೂ ಹೌದು ಆಗಿರುತ್ತೆ. ಈ ಎರಡೂ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳ ಹೇಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಈ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಮೊಟ್ಟಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಆಹಾರದ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮಾನ್ಯಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಯವರು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ. ಅದು ಏನೆಂದರೆ ಎಲ್ಲರ ಸಹಕಾರವೂ ಇರತಕ್ಕಾಂಥಾದ್ದು ಈ ಬೃಹತ್ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಬಿಡಿಸತಕ್ಕಂಥಾ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಬೇಕು ಎನ್ನುವುದನ್ನೂ ನಾನೂ ಸಹ ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ಈ ಸಹಕಾರ ಸಾರ್ವಜನಿಕವಾಗಿಯೂ ಬೇಕು ಮತ್ತು ಈ ಸದನದ ವಿಷಯ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಾದರೆ ವಿರೋಧಪಕ್ಷದ ವತಿಯಿಂದಲೂ ಬೇಕು ಅನ್ನತಕ್ಕಂಥಾ ಮಾತನ್ನೂ ನಾನೂ ಸಹ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಮತ್ತು ಆ ಮಾತನ್ನು ತಪ್ಪಿ ಎಂದೂ ಕೂಡ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದವರು ನಡೆದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಶೀರನಾಳಿ ಚಂದ್ರಶೇಖರ್‌ರವರು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದರು ಎಂದರೆ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದವರು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಒಂದು ಸಂಪೂರ್ಣ ಬೆಂಬಲವನ್ನು ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ನೀಡತಕ್ಕಂಥ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಅವರು ಬರೀ ಟೀಕೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಅನ್ನುವ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಅವರ ಭಾಷಣದ ವೇಗ ಇತ್ತು ಎಂದು ನನಗೆ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದವರನ್ನು ಸರಕಾರದ ವತಿಯಿಂದ ಅವರನ್ನು ಸಮರ್ಥನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಹಲವಾರ ದೇಶದ ರಾಜಕೀಯ ಚಿತ್ರವನ್ನು ನೋಡುವುದಾದರೆ ಇಂಥಾ ಒಂದು ಸಂದರ್ಭ ಬಂದಾಗ ಅವರು ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇವೆ ಆ ಭಾವನೆ ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇರುವದಾದರೆ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದವರನ್ನು ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ. ಇಡೀ ದೇಶದ ಜನತೆಯನ್ನೇ ಸರಕಾರ ಅಭಿನಂದಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಹಲವಾರು ದೇಶದ ರಾಜಕೀಯ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಅವಲೋಕನ ಮಾಡುವುದಾದರೆ ಈ ಬೃಹದಾಕಾರವಾದ ಸಮಸ್ಯೆ ಬಗ್ಗೆ ದೊಡ್ಡ ಕ್ರಾಂತಿಗಳು, ಅಂದೋಳನಗಳು ರಾಜಕೀಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲೋಲ ಕಲ್ಲೋಲವಾಗಿ ನಡೆದಿದೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಭಾರತದೇಶದಲ್ಲಿ ರಾಜಕೀಯ ಪ್ರಶ್ನೆ ಅಷ್ಟೊಂದು ಬರದೇ ಇರುವುದರಿಂದ ಸರಕಾರದವರು ಬಚಾವ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ನಾನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುತ್ತೇನೆ. ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೆ, ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಯವರು ಇಟ್ಟಿರತಕ್ಕಂಥ ಆಹಾರದ ಚಿತ್ರವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಆಹಾರ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಾನೂ ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಆಹಾರ ಹುಡುಕಬೇಕು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಇದಕ್ಕೆ what is the remedy for that ಎಂದು ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ ಇದಕ್ಕೆ ಯಾರೇ ಕಾರಣರೇ ಇರಲಿ ಆಕಾರವನ್ನು ಹುಡುಕಬೇಕು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ನಾನೂ ಸಹ ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಈ ಒಂದು ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಬೃಹದಾಕಾರವಾಗಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಯಾರು ಕಾರಣರು ಎನ್ನುವುದು ನಮ್ಮ ಮುಂದಿರುವ ಪ್ರಶ್ನೆಯಾಗಿದೆ. ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಯವರ ಹೇಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೆ ಈ ಸಮಸ್ಯೆ ಇರುವುದು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಂದರಲ್ಲೇ ಅಲ್ಲ, ಇಡೀ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ, ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು

ಇದು ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಇಂತಹ ಪರಿಣಾಮ ಕಾರಿಯಾದಂಥ ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ಎಲ್ಲಿಂದ ಆಹಾರ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ ಎನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿ ಅವರ ಎರಡು ಕೈಯನ್ನೂ ಸೇರಿಸಿ ಈ ಒಂದು ಹೇಳಿಕೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ನನಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ನಂತರ ೨೫ ವರ್ಷದ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಆವೊತ್ತು ಆಡಳಿತ ನಡೆಸತಕ್ಕಂಥಾವರು ಯಾರೇ ಇರಲಿ, ಈವೊತ್ತು ಆಡಳಿತ ನಡೆಸತಕ್ಕಂಥಾವರು ಯಾರೇ ಇರಲಿ, ಈ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮುಖ್ಯವಲ್ಲ.

3-30 P.M.

(Deputy Speaker in the Chair) ಹಿಂದೆ ಯಾರು ಯಾರು ಆಡಳಿತವನ್ನು ನಡೆಸಿದ್ದಾರೆ ಅವರಿಗೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಇದು ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ. ಈ ೨೫ ವರ್ಷದ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಆಹಾರ ಉತ್ಪನ್ನವನ್ನ ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಯಾವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ನೋಡಿದರೆ ಕೇವಲ ಭಾರಿಭಾರಿ ಯೋಜನೆಗಳು ಎಂದರೆ ತುಂಗಭದ್ರಾ ಆಣೆಕಟ್ಟು, ಇತ್ಯಾದಿ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್‌ಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಮಳೆ ನೀರು ಜಾರದಿದ್ದರೆ ನಿಮ್ಮ ಆಣೆಕಟ್ಟುಗಳು ತುಂಬದಿದ್ದರೆ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನವಿದೆ ಕೇವಲ ಆ ಆಣೆಕಟ್ಟುಗಳು ಭರ್ತಿ ಆದರೆ ಮಾತ್ರ ಆಣೆಕಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುತ್ತದೆ, ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಆಣೆಕಟ್ಟು ಕಟ್ಟಿದರೂ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳು ಏನು ಇವೆ ಅವುಗಳಿಂದ ೨೫ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಿಲ್ಲವೆನೋ ಎಂದು ನನಗನಿಸುತ್ತದೆ. ಇದು ವಿವೇಕಪೂರಿತ ಯೋಜನೆ ಅಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನಾವು ಏನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು ಎಂದರೆ ಆಣೆಕಟ್ಟುಕಟ್ಟಿದ್ದು ತಪ್ಪೇ ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ಕೋಟ್ಯಾಂತರ ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದು ಒಳ್ಳೆಯದಾದರೂ ಆಷ್ಟು ಮುಂದಾಲೋಚನೆಯಿಂದ ನೋಡಿದರೆ ಆಣೆಕಟ್ಟುಗಳ ಈ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿ ಎಲ್ಲಿ ಬೇಕೇ ಬೇಕು ಅಂತಹ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು ಮಳೆಗಾಲ ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಸದೆ ಹೋದರೆ ಆಣೆಕಟ್ಟುಗಳ ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟು ಅಥವಾ ಆಯಕಟ್ಟು ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಏನೊಂದು ಪ್ರಯೋಜನವೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮಳೆ ಆಗದೆ ಆಣೆಕಟ್ಟು ತುಂಬದೇ ಹೋದರೆ ಪವರ್ ಉತ್ಪಾದನೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದು ನಿರ್ವಿವಾದ ವಿಷಯ. ಹೀಗಾಗಿ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಉದ್ಯಮಗಳಿಗೆ ಪವರ್ ಸರಿಯಾಗಿ ಸರಬರಾಜು ಮಾಡದೆ ಹೋದರೆ, ಪವರ್ ಕಟ್ ಮಾಡಿದರೆ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಉತ್ಪನ್ನ ಸಹಜವಾಗಿ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಗೆ ಈ ಆಣೆಕಟ್ಟು ಕಟ್ಟಿದ್ದು ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಈ ಯೋಜನೆ ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ಆಗುತ್ತದೆ. ಹಲವಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿರುವ ಅನುಭವದಿಂದ ಇದು ಮನದಟ್ಟಾಗುತ್ತದೆ. ನನ್ನ ಪ್ರಕಾರ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಸಣ್ಣ ನೀರಾವರಿಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಅಂಡರ್‌ಗ್ರೌಂಡ್ ವಾಟರನ್ನು ಟ್ಯಾಪ್‌ಮಾಡಿ ಅದರಿಂದ ನಮ್ಮ ವಾಟರ್ ಉತ್ಪಾದನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ನಮಗೆ ಬಹಳ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಅಮೇರಿಕಾ, ರಷ್ಯಾ ಮುಂತಾದ ಮುಂದುವರಿದ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಅವರು ಅಂಡರ್‌ಗ್ರೌಂಡ್ ವಾಟರ್ ಸೋರ್ಸನಿಂದ ಅವರ ಉತ್ಪಾದನೆಯಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲಿ ನೀರು ಸಮೃದ್ಧಿಯಾಗಿ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ ಅಲ್ಲಿ ಈ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಇದು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಆಗುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ. ಆದರೆ ಮಳೆ ಬಾರದೆ ಹೋದರೆ ನಿಮ್ಮ ಯೋಜನೆಗಳು ಯಾವರೀತಿಯಾದ ಫಲವನ್ನು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಪವರ್ ಉತ್ಪಾದನೆ ಕಡಿಮೆಯಾದರೆ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಉತ್ಪಾದನೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳಿಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಗಮನ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಇಷ್ಟು ನಮಗೆ ಅಭಾವ ಬರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ನನಗನಿಸುತ್ತದೆ. ಬೇರೆ ದೇಶಗಳವರ ಮೇಲೆ ನಾವು ಅವಲಂಬಿಸಬೇಕಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಇವೊತ್ತು ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಮಳೆ ಬೀಳುವ ಪ್ರದೇಶ ಎಂದರೆ ಮಲೆನಾಡು ಪ್ರದೇಶ. ಆ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾದ ಬೆಳೆ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿಲ್ಲ. ಶಿವಮೊಗ್ಗಾ ಜಿಲ್ಲೆ ಕೆಲವು ಸಾರಿ ತೊಂದರೆಗೆ ಈಡಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮಳೆ ಬೀಳದೆ ಹೋದರೆ ಆ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಮೇಲೆ ನೀವು ಯಾವರೀತಿ ಇಂಥಹ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಆಣೆಕಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಯಾವ ಪ್ರಯೋಜನ ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ ಎಂದು ಕೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂಥಹ ಮಲೆನಾಡು ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಹೇರಳವಾದ ಫಸಲು ಬರುತ್ತದೆ. ಅಂತಹ ಕಡೆಗಳಲ್ಲೇ ಹೀಗಾದರೆ ಇನ್ನು ಬೇರೆ ಎಲ್ಲಿ ಆಹಾರ ದೊರಕುತ್ತದೆ ? ಈ ಒಂದು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ೨ ರೂಪಾಯಿಗೆ ಒಂದು ವಸ್ತು ಸಿಕ್ಕುತ್ತ ಇದ್ದದ್ದು ಈಗ ಐದುರೂಪಾಯಿ ಚಿಲ್ಲರೆ ಆರು ರೂಪಾಯಿ ಆಗಿದೆ. ಒಂದಕ್ಕೆ ಮೂರರಷ್ಟು ಒಂದಕ್ಕೆ ಐದರಷ್ಟು ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಸಕ್ಕರೆ, ಅಕ್ಕಿ ಮುಂತಾದ ಹಲವಾರು ಪದಾರ್ಥಗಳು, ಮತ್ತು ಕಡಲೆಕಾಯಿ ಎಣ್ಣೆ ಒಂದು ಕೆ.ಜಿಗೆ ೧೦ ರೂಪಾಯಿ ಏರಿಹೋಗಿದೆ.

ಯಾವ ಯಾವ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಬೆಲೆ ಏರಿಕೆ ಆಗಿದೆಯೆಂದು ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳು ಇವೆ. ಬೇರೆ ದೇಶಗಳನ್ನು ತೆಗೆದ ಕೊಂಡರೆ ದಿನಬಳಕೆ ಪದಾರ್ಥಗಳ ಬೆಲೆಏರಿಕೆ ಕಳೆದ ೧೦ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಕೆನ್ಯಾ ೧೮.೬, ಶ್ರೀಲಂಕಾ ೨೯.೫, ಥೈಲಂಡ್ ೧೯.೧, ಇರಾನ್, ೧೭.೧, ಕೆನಡಾ ಮತ್ತು ಯುನೈಟೆಡ್ ಸ್ಟೇಟ್ಸ್ ಆಫ್ ಅಮೇರಿಕಾ ಮತ್ತು ಆಸ್ಟ್ರೇಲಿಯಾದಲ್ಲಿ ಅವರೇಜ್ ೩೩ ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಇದೆ. ಇಂಡಿಯಾದಲ್ಲಿ ಸೇಕಡಾ ೯೦ ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಏನು ಕಾರಣ ಎಂದರೆ ಹಲವಾರು ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ ಉತ್ಪನ್ನದಲ್ಲಿ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿರುವುದು ಒಂದು ಕಾರಣ. ಬ್ಲಾಕ್‌ಮನಿ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿರುವುದು ಎರಡನೆಯ ಕಾರಣ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಆರ್ಥಿಕ ತಜ್ಞರು ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಇದು. ಹಿಂದೆ ವಾಂಚು ಕಮಿಟಿ ರಿಪೋರ್ಟು ಬಂದಾಗ ೧೨ ಸಾವಿರ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಕಪ್ಪು ಹಣ ಇದೆ

ಯೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಈಗ ರಿಸೆಂಟ್ ಆಗಿ ಆರ್ಥಿಕ ತಜ್ಞರುಗಳು ಹೇಳುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಸುಮಾರು ೧೫ ಸಾವಿರ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಕಪ್ಪು ಹಣ ಇದೆಯೆಂದು ಅಂಕಿಸಂಖ್ಯೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ತಾವು ಈಗ ಹೋಲ್‌ಸೇಲ್ ಟ್ರೇಡ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ಹೊರಟಿದ್ದೀರಿ. ಆದರೆ ನೀವು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಹೊರಟರೆ ಆ ಕಪ್ಪು ಹಣ ಇಟ್ಟಿರುವವರು ರೈತರಿಂದ ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ಕಪ್ಪು ಹಣವನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಇದರಿಂದ ತಾವು ಹೋಲ್ ಸೇಲ್ ಟ್ರೇಡ್ ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ಯಾವರೀತಿಯಾದ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕಪ್ಪುಹಣ ತನ್ನದೇ ಆದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಅದರಿಂದ ಬಡವ ಕ್ರಾನಿಕ್ ಇನ್‌ಫ್ಲೇಷನ್‌ಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಬೆಲೆ ಏರಿಕೆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕಪ್ಪು ಹಣದ ಛಾಯೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಆವರಿಸಿ ಅದು ತನ್ನ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡು ನಿಂತಿದೆ. ಕಪ್ಪುಹಣ ಇದ್ದಿರುವವರು ಯಾವಾಗಲೂ ಯಾವ ವಸ್ತುಗಳ ಬೆಲೆ ಏರಿಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಯಾವ ಪದಾರ್ಥಗಳ ಬೆಲೆ ಕಡಿಮೆ ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ಆ ಸಂದರ್ಭವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಕಾದಿರುತ್ತಾನೆ. ನಾವು ಎಷ್ಟೇ ಭಾಷಣಗಳನ್ನು ಮಾಡಲಿ ಎಷ್ಟೇ ಅಂಕಿ ಸುಖ್ಯೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಲಿ ಅವನು ಅವನ ಕಪ್ಪು ಹಣದ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಬಡ ಜನರನ್ನು ತನ್ನ ಬಲೆಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಹಾಕಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಈ ಬ್ಲಾಕ್ ಮಾರ್ಕೆಟೀಯರ್ಸ್ ಏನು ಇದ್ದಾರೆ ಇವರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಸದಸ್ಯರಾದ ಶೀರನಹಳ್ಳಿ ಚಂದ್ರಶೇಖರ್‌ರವರು ಸಾಕಷ್ಟು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ದಳ್ಳಾಳಿಗಳು, ಬ್ಲಾಕ್ ಮಾರ್ಕೆಟೀಯರ್ಸ್ ಈ ಸಮಯವನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ದುರುಪಯೋಗ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ನಾವು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇವರ ಮೇಲೆ ಯಾವ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷಗಳ ಹತೋಟಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರ ಮೇಲೆ ನೀವು ಹಿಡಿತ ಹಾಕಿ ನಿಮಗೆ ಹಿಡಿತ ಹಾಕಲು ಅವಕಾಶವಿದೆ. ನಮಗೆ ಯಾವರೀತಿಯಿಂದಲೂ ಅವರ ಮೇಲೆ ಹಿಡಿತವಿಲ್ಲ.

ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು.— ತಾವು ಎರಡು ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಬಂಗಾರಪ್ಪ.— ನನಗೆ ನಿಗದಿ ಮಾಡಿದ ಟೈಂ ಜಾಸ್ತಿ ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ.

ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು.— ಯಾರು ಹೇಳಿದ್ದು ತಮಗೆ ದಯವಿಟ್ಟು ಒಂದು ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸಿ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಬಂಗಾರಪ್ಪ.— ಎರಡು ನಿಮಿಷ, ಒಂದು ನಿಮಿಷ ಎಂದು ತಾವು ಕಂಡಿಷನ್ ಹಾಕಿದರೆ ನನಗೆ ಮೆಂಟಲ್ ಸ್ಟ್ರೇನ್ ಆಗುತ್ತದೆ.

ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಚುನಾವಣೆಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇವರು ತಮಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಟ್ಟರೆ ಕಾಳಸಂತೆ ಕೋರರನ್ನು ಬಗ್ಗು ಬಡಿಯುತ್ತೇವೆ, ನಿಜವಾದ ಸಮಾಜವಾದ

ವನ್ನು ನಾವು ತರುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಇವತ್ತು ಏನಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ, ಜನತೆಯನ್ನು ಇವರು ಒಪ್ಪಿಸಿ, ವಂಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಇವರು ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಯಾವ ರೀತಿಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ, ಯಾವ ರೀತಿ ಕಪ್ಪು ಹಣವನ್ನು ತೆಗೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಉತ್ತರವನ್ನು ಇವರಿಂದ ಕೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಾವು ಗರೀಬಿ ಹಟಾವ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ, ಬಡತನವನ್ನು ತೊಲಗಿಸುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಇವರು ಹೇಳಿದರೂ, ಇವತ್ತು ದೇಶದಲ್ಲಿ ನೂರಕ್ಕೆ ೯೦ ಜನ ಬಡವರು ಇದ್ದಾರೆ. ಈ ವರ್ಷ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ, ಮುಂದಿನ ವರ್ಷ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಮಿಸ್ ಲೀಡಿಂಗ್ ಸ್ಲೋಗನ್ಸ್ ಹೇಳುವಂಥ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ನಾನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಸಾಮಾನುಗಳ ಬೆಲೆ ಏರಿಕೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಬೆಲೆ ಏರಿಕೆಯನ್ನು ಇಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದಂಥ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಏನು ಹಾಕಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ತಮಿಳುನಾಡಿನಿಂದ ಮೂರು ಸಾವಿರ ಟನ್ ಕ್ವಿಂಟಲ್ ಅಕ್ಕಿಯನ್ನು ಇನ್ನೊಂದು ಸಾವಿರ ಟನ್ ಬ್ರೋಕನ್ ರೈಸ್ ತರಿಸುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಮೂರು ಸಾವಿರ ಟನ್ ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರಕ್ಕೆ ಅಥವಾ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ೬೦ ದಿವಸಗಳಿಗೆ ಸಾಲದು ಎನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು ನಾನು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಓರಿಸ್ಸಾದಲ್ಲಿ, ಮಾನ್ಯ ಜಟ್ಟಿಯವರನ್ನು ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಕೇಳಿದ್ದಾರೆಂದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ ಅವರಿಂದ ಏನು ಉತ್ತರ ಬಂದಿದೆ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಉತ್ತರ ಇವರಿಂದ ಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಲೆವಿ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ. ತಮ್ಮ ಪ್ರಕಾರ ಲೆವಿಯ ಬೆಲೆ, ಸುಮಾರು ೭೦–೭೫ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಕೋರ್ಸ್ ವರೈಟಿಗೆ ಒಂದು ಕ್ವಿಂಟಾಲ್‌ಗೆ ಎನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು ತಾವು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಇನ್ನೆರಡು ಮೂರು ದಿವಸದಲ್ಲಿ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಭತ್ತದ ಬೆಲೆಯನ್ನು ನಿಗಧಿಮಾಡಬೇಕಾದರೆ, ಅಗತ್ಯ ವಸ್ತುಗಳ ಬೆಲೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ಅದನ್ನು ನಿಗಧಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇವತ್ತು ಸಕ್ಕರೆಯ ಬೆಲೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಅಕ್ಕಿಯ ಬೆಲೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ; ಲೆವಿ ಬೆಲೆ ೭೦–೭೫ ರೂಪಾಯಿ ಎಂದು ತಾವು ಹೇಳಿದರೆ, ಲೆವಿ ಕೊಡುವ ಜನರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಏನಾಗಬಹುದು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ. ಈ ಒಂದು ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ನಾವು ವಿರೋಧ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಜನರು ಲೆವಿ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅಗತ್ಯ ವಸ್ತುಗಳ ಬೆಲೆಯನ್ನು ತಹಬಂದಿಗೆ ತರದೆ ಲೆವಿ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಜನರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಂ. ರುದ್ರಪ್ಪ (ಸಕಲೇಶಪುರ) — ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಆಹಾರ ಸಮಸ್ಯೆ ಇದು ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ ಸಮಸ್ಯೆ. ಆದರೆ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ಪರವಿಯಿಂದ ಮಾತ

ನಾಡಿದ ಸದಸ್ಯರು ಸರ್ಕಾರ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಬಹಳ ಗುರುತರವಾದ ತಪ್ಪನ್ನು ಮಾಡಿದೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ಇದು ಬೃಹದಾಕಾರವಾಗಿ ಬೆಳೆದಿದೆ. ಮತ್ತು ಜನಗಳಿಗೆ ಕಷ್ಟವನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿದೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳಿದಂಥ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ನನಗೆ ವ್ಯಥೆಯಾಯಿತು. ಏಕೆಂದರೆ, ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದರೆ ಸಾಲದು, ಇಡೀ ಭಾರತದ ಮತ್ತು ಅಂತರ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇದನ್ನು ಇವರು ನೋಡಿದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು ಎಂಬುದಾಗಿ ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಕಾರಣ ಇಷ್ಟೆ, ೧೯೭೧ರಿಂದ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸವ ಸ್ಯೆಗಳು ಬೃಹದಾಕಾರವಾಗಿ ಬಂದಿವೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶವನ್ನು ಆಕ್ರಮಣಕಾರರಿಂದ ತಡೆಗಟ್ಟಬೇಕಾಯಿತು ಬಾಂಗ್ಲಾ ದೇಶದಿಂದ ಸುಮಾರು ಒಂದು ಕೋಟಿ ಜನ ನಿರಾಶ್ರಿತರಿಗೆ ೧೦ ತಿಂಗಳು ನಾವು ಅವರಿಗೆ ಅನ್ನ ಕೊಡಬೇಕಾಯಿತು. ಇದಕ್ಕಿಂತ ಮಿಗಿಲಾಗಿ, ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಭೀಕರ ಬರಗಾಲ ಬಂದಿತ್ತು. ಇದೆಲ್ಲಾ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಈ ಸಮಸ್ಯೆ ಉದ್ಭವಿಸಿತು. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ, ಹೋದವರ್ಷ, ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕದ ನಾಲ್ಕೈದು ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಭೀಕರ ಬರಗಾಲ ಬಂತು. ಅದರ ಪರಿಣಾಮ ವಾಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಏನು ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥಗಳು ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದವೋ ಅವು ಕಡಿಮೆಯಾದವು. ಹಿಂದೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದರಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ೧೩ ಲಕ್ಷ ಟನ್ ಖೋತಾ ಆಯಿತು. ಹೋದ ವರ್ಷ ೫೦ ಲಕ್ಷ ಟನ್ ಆಹಾರ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗಿತ್ತು, ಆದರೆ ೭೧-೭೨ರಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ೬೨ ಲಕ್ಷ ಟನ್ ಆಹಾರ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗಿತ್ತು. ಅಂದಮೇಲೆ ಒಂದುಕಡೆ ಬರಗಾಲ, ಮತ್ತು ಒಂದು ಕಡೆ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯ ಕಡಿಮೆಯಾದದು, ಈ ಎರಡು ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಕೆಲವು ಕಡೆ ಆಹಾಕಾರ ಉಂಟಾಯಿತು. ಇದು ನಿಜ. ಆದರೆ ಸರ್ಕಾರ ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರ ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ತನ್ನ ಕೈಲಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ದಿಟ್ಟತನದಿಂದ ಎದುರಿಸಿದೆ. ಒಂದು ವಿಚಾರವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ನಾನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಏನೆಂದರೆ, ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಕಷ್ಟ ಇದ್ದರೂ ಸಹ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಅನ್ನವಿಲ್ಲದೆ ಸತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಎದುರಿಸಿದೆ ಎನ್ನುವುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದವರು ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಅಭಿನಂದಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅಂಥ ದೊಡ್ಡ ಗುಣ ಅವರಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರ ಲಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೂ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ, ಸರ್ಕಾರ ಏನು ಮಾಡಿದೆ, ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದೆ, ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ದೇಶದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಅವರು ತಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಬಿಡಿಸಬೇಕಾದರೆ, ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮೂರು ಅಂಶಗಳನ್ನು ನಾವು ಗಮನಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಉತ್ಪನ್ನ ಸಂಗ್ರಹಣೆ, ಮತ್ತು ವಿತರಣೆ. ಉತ್ಪನ್ನ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಬೇಕಾದರೆ, ನೀರಾವರಿ ಸೌಕರ್ಯ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಬೇಕು. ಮತ್ತು ರಾಸಾಯನಿಕ ಗೊಬ್ಬರವನ್ನು ಜಮೀನಿಗೆ ಹಾಕಬೇಕು. ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಿದರೆ ಉತ್ಪನ್ನ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಜನಗಳೂ ಸಹ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ದುಡಿಯಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಶೇಕಡಾ ೭೦ರಷ್ಟು ಜನ ವ್ಯವಸಾಯದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ್ದಾರೆ. ಅದೇ

ಆಸ್ಟ್ರೇಲಿಯಾದಲ್ಲಿ, ಸೇಕಡ, ೧೮, ಬ್ರಿಟನ್‌ನಲ್ಲಿ ೪ರಷ್ಟು, ಅಮೆರಿಕಾದಲ್ಲಿ, ೬ರಷ್ಟು ಜನ ವ್ಯವಸಾಯದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ್ದಾರೆ.

ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟೊಂದು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಜನ ವ್ಯವಸಾಯದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ್ದರೂ ಉತ್ಪನ್ನ ಬೇರೆ ದೇಶಗಳಿಗಿಂತ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜನ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು. ನಾನೂ ರೈತ ಕುಟುಂಬದಿಂದ ಬಂದವನು. ನಮ್ಮ ರೈತರು ಏನು ಮಾಡುತಾ ್ರೆ ಎನ್ನುವುದು ನನಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದಕ್ಕೂ ಅವರು ಸರ್ಕಾರವನ್ನೇ ಅವಲಂಬನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ದೇಶದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಅರಿತುಕೊಂಡು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ದೇಶದ ಉತ್ಪನ್ನವನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಉತ್ಪನ್ನ ಆಗಿದ್ದನ್ನು ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಗ್ರಹಣೆ ಮಾಡಬೇಕು. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಫುಡ್ ಕಾರ್ಪೋರೇಷನ್ ಎಂದು ಒಂದು ಸಂಸ್ಥೆ ಇದೆ. ಇದು ದೊಡ್ಡ ಕಾರ್ಪೋರೇಷನ್. ಈ ಕಾರ್ಪೋರೇಷನ್ ಜನರ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಪೂರೈಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಇದು ಹೊಂದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ, ದೇಶ ಬಹಳ ದೊಡ್ಡದು, ೫೬ ಕೋಟಿ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯಿರತಕ್ಕ ದೇಶಕ್ಕೆ ಒಂದೇ ಕಾರ್ಪೋರೇಷನ್ ಆದರೆ ಸಾಲದು. ಒಂದು ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಒಂದರಂತೆ ಆಗಬೇಕು. ಒಂದು-ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಎರಡು ಆದರೂ ತಪ್ಪಿಲ್ಲ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಯುಗೋಸ್ಲಾವಿಯಾ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ರಾಷ್ಟ್ರ. ಅಲ್ಲಿ ಸಾವಿರ ಫುಡ್ ಕಾರ್ಪೋರೇಷನ್ಸ್ ಇವೆಯೆಂದು ನಾನು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಅಂದಮೇಲೆ, ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಫುಡ್ ಕಾರ್ಪೋರೇಷನ್ ಆದರೆ ಸಾಲದು, ಆದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು, ಇದನ್ನು ಮನಗಂಡು, ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಕರ್ನಾಟಕ ಫುಡ್ ಕಾರ್ಪೋರೇಷನ ಒಂದನ್ನು ರಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ದಕ್ಷರನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಸಾನಾ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಣೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಾವು ನಂಬಬಹುದು. ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾಗಿ ನಮಗೆ ಬೇಕಾಗಿರತಕ್ಕದ್ದು ಅಕ್ಕಿ. ಸುಮಾರು ಎರಡೂವರೆ ಲಕ್ಷ ಟನ್ ಭತ್ತವನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಣೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಒಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಹೋದ ವರ್ಷ ೭೬ ಸಾವಿರ ಕ್ವಿಂಟಾಲ್ ಭತ್ತ ಸಂಗ್ರಹಣೆಯಾಗಿತ್ತು. ಆದರೂ ಸಹ ಫುಡ್ ಕಾರ್ಪೋರೇಷನ್‌ನಿಂದ ಸರಿಯಾದ ವಿತರಣೆಯಾಗಿಲ್ಲ. ಈ ಸಾರಿ ಜೋಳ ಮತ್ತು ರಾಗಿಯನ್ನು ಸಹ ಸಂಗ್ರಹಣೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಒಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಇದರಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳುಬಹಳ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕರಾಗಿರಬೇಕು, ಅಕ್ಕಿ ದಾಸ್ತಾನು ಮಾಡಲು ಸರಿಯಾದ ಉಗ್ರಾಣಗಳಿರಬೇಕು. ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ Mysore State Ware Housing Corporation ಇದೆ ಅದು ದಾಸ್ತಾನು ಮಾಡುವುದು. ಕೊನೆಯ ಪಕ್ಷ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೂ ಕೂಡ ಒಂದು ಮಳಿಗೆ ಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಧಾನ್ಯ ಸಂಗ್ರಹಿಸಲು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ.

ಇನ್ನು ಅಕ್ಕಿಯ ವಿತರಣೆ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದುದು. ಆಹಾರವನ್ನು ಏನು

ಸಂಗ್ರಹಿಸುತ್ತೇವೆ. ಅದು ಸರಿಯಾಗಿ ವಿತರಣೆಯಾಗಬೇಕು. ಈಗ ಇವಕ್ಕೆ ಇರುವ ಏಜೆನ್ಸಿ ಕೋ ಆಪರೇಟಿವ್ ಸೊಸೈಟಿಗಳು ಮತ್ತು ಫೇರ್ ಪ್ರೈಜ್ ಷಾಪ್ಸ್. ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ೪ ಸಾವಿರ ಫೇರ್ ಪ್ರೈಜ್ ಷಾಪ್ಸ್ ಇವೆ. ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ಈಗ ಕೆಲವು ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರು ಹೇಳಿದರು. ಕೆಲವು ಕಡೆ ವಿತರಣೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಮಾಡದೆ ಕಾಳಸಂತೆಯಲ್ಲಿ ಮಾರಾಟ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದೂ ಹೇಳಿದರು. ಕೆಲವು ಸೊಸೈಟಿಗಳು ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡದಿರಬಹುದು. ಎಲ್ಲ ಸೊಸೈಟಿಗಳೂ ಆ ರೀತಿ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ ಒಟ್ಟನಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಇದಕ್ಕಿಂತ ಉತ್ತಮವಾದ ಏಜೆನ್ಸಿ ಹಂಚಿಕೆಗೆ ಬೇರೆ ಇಲ್ಲ. ಸೊಸೈಟಿಗಳ ಜೊತೆಗೆ ವರ್ತಕರು; ಮಿಲ್ ಮಾಲೀಕರು ಮತ್ತು ಫೇರ್ ಪ್ರೈಜ್ ಷಾಪುಗಳವರು ಇವರ ಸಹಕಾರ ಪಡೆಯಬೇಕು. ಇವರೆಲ್ಲರೂ ಕೂಡ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು. ರೇಷನ್ ಕಾರ್ಡುಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹಂಚಿ ತನಿಖೆಮಾಡಿ ಆ ಸಂಬಂಧವಲ್ಲಿ ಲೋಪದೋಷಗಳಿಲ್ಲದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇದಕ್ಕೆ ಉತ್ತಮ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳಲಿ, ಪರಿಹಾರ ಮಾರ್ಗವಿದ್ದರೆ ಸೂಚಿಸಲಿ. ಲೆವಿ ಸಿಸ್ಟಂ ಇರಲೇಬೇಕು, ಅದನ್ನು ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕು. ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯಿಂದ ಈ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು. ವಿತರಣೆ ಮಾಡುವಾಗ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಹಳ್ಳಿಗಳವರಿಗೆ ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥಗಳು ದೊರೆಯುವುದಿಲ್ಲ, ಅವರು ಓಪನ್ ಮಾರ್ಕೆಟಿನಲ್ಲಿ ಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಹಾಗೆ ಮಾಡುವಾಗ ಅವರು ಹೆಚ್ಚು ಬೆಲೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಪಟ್ಟಣದವರಾದರೆ ಬುದ್ಧಿವಂತರು. ಅಲ್ಲಿರುವ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ನೌಕರರು, ಪತ್ರಿಕಾ ಕರ್ತರು ಮುಂತಾದವರು ಗಲಾಟೆಮಾಡಿ ತಮಗೆ ಬೇಕಾದ್ದು ದೊರೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುವರು. ಅದೇ ಹಳ್ಳಿಯವರಿಗೆ ಅಂಥ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೂ ಧಾನ್ಯ ದೊರೆಯುವಂತೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆಮಾಡಬೇಕು. ಅಲ್ಲಿ ಕೂಲಿಕಾರರು, ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ಲೇಬರ್ಸ್ ಮುಂತಾದವರೂ ಇರುವರು. ಎಲ್ಲರೂ ಬೆಳೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರುಗಳಿಗೆ ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥಗಳು ಸರಿಯಾಗಿ ವಿತರಣೆ ಮಾಡಬೇಕು, ಇದಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲರೂ ಸಹಕರಿಸಬೇಕು ವರ್ತಕರಲ್ಲಿ ಕಾಳಸಂತೆ ಮಾಡುವವರಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಅವರಲ್ಲೂ ಸಹ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಮಿಲ್ ಮಾಲೀಕರು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಒಳ್ಳೆಯವರು. ಅವರು ಹಿಂದೆ ಲೇವಿ ಭತ್ತವನ್ನು ಶೇಖರಿಸಿ ಅದನ್ನು ಅಕ್ಕಿಮಾಡಿ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಸರಕಾರ ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿತ್ತು. ಈಗಲೂ ಕೂಡ ಆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬಹುದು. ಮಿಲ್ಲುಗಳವರಿಗೆ ಗೋಡೌನ ಇರುವುದರಿಂದ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವುದು. ಮಿಲ್ಲಿನವರ ಮತ್ತು ವರ್ತಕರ ಸಹಾಯ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಉತ್ಪತ್ತಿ ಮತ್ತು ವಿತರಣೆಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕು.

ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುವವರು ಜಾಸ್ತಿ ಇದ್ದಾರೆ. ಹಿಂದೆ ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ರಾಗಿ ಉಪಯೋಗ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗ ರಾಗಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಉಪಯೋಗ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಅಕ್ಕಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವರು. ಅದರ ಜೊತೆಗೆ ಗೋದಿಯನ್ನೂ ಉಪಯೋಗ ಮಾಡಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು. ರಾಗಿಯು ರುಚಿಯಾ ಗಿರು ವುದು, ಸತ್ವವಾದ ಆಹಾರ. ಅಕ್ಕಿಯ ಜೊತೆಗೆ ರಾಗಿ, ದ್ವಿದಳ ಧಾನ್ಯಗಳು, ತರ ಕಾರಿ ಮುಂತಾದುವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಉಪಯೋಗ ಮಾಡಿ ಅಕ್ಕಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವು ದನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿದರೆ ಆಹಾರದ ಸಮಸ್ಯೆ ಬಗೆಹರಿಯುವುದು.

ಇನ್ನೊಂದು ಮುಖ್ಯವಾದ ಸಮಸ್ಯೆಯಿದೆ. ಇತರ ರಾಜ್ಯಗಳಿಗೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಅಕ್ಕಿ ಸಾಗಾಣಿಕೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ನಿಜಾಂಶ ವಿದೆ. ಕೆಲವರು ಪರ್ಮಿಟ್ ಪಡೆದು ದಕ್ಷಿಣ ಕನಡಾಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಕೇರಳಕ್ಕೆ ಸಾಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಕೇಳಿದ್ದೇವೆ. ಇದನ್ನು ಒಪ್ಪಬೇಕು. ಇದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದಂತೆ ಸರಕಾರ ತಕ್ಕ ಬಂದೂಬಸ್ತ ಮಾಡಬೇಕು. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳಗಾಂನಿಂದ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ಅಕ್ಕಿ ಸಾಗುತ್ತಿದೆ. ಜಿಲ್ಲೆಯಿಂದ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಸಾಗಿಸಲು ನಿರ್ಬಂಧವಿರಬಾರದು ಎಂದು ಕೆಲವರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಆ ನಿರ್ಬಂಧವನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಿದ್ದರೆ ಕೇರಳ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಮುಂತಾದ ಕಡೆಗಳಿಗೆ ಅಕ್ಕಿ ಸಾಗಿಹೋಗುವುದು. ಆದುದರಿಂದ ಈ ನಿರ್ಬಂಧವಿರಲೇಬೇಕು. ಮತ್ತು ಲೆವಿ ಪದ್ಧತಿಯೂ ಇರಲೇಬೇಕು. ಇದನ್ನು ಸರಕಾರದವರು ಸರಿಯಾಗಿ ನಿರ್ವಹಿಸ ಬೇಕು. ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದವರು ಸರಕಾರದೊಡನೆ ಸಹಕರಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿ ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶವಿತ್ತ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸು ತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಕಾಗೋಡು ತಿಮ್ಮಪ್ಪ (ಸಾಗರ).— ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಯ ಚರ್ಚೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ ನಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತರು ನಾವು ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಸೂಕ್ತವಾದ ಸಲಹೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಆರ್ಥಿಕ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಮಾಡಿದರು. ಅವರಿಗೆ ಸತ್ಯ ಈಗ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಈ ಮಾತನ್ನು ಹಿಂದೆ ನಾವು ಹೇಳಿದಾಗ ಹಾಸ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಮೋತ ಆಯವ್ಯಯ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಯೋಜನೆಗಳು ಪ್ರಾರಂಭವಾದಾಗಲೇ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿದೆ. ಇದರಿಂದ ದೇಶವನ್ನು ಕಷ್ಟದ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ದೂಡುತ್ತೀರಿ ಎಂದು ಸೋಷಿಯಲಿಸ್ಟ್ ಪಕ್ಷದವರು ಹೇಳಿದ ಮೇಲೆ ಖರ್ಚಿನ ಮೇಲೆ ಮಿತಿ ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ದಿವಂಗತ ಡಾ ಲೋಹಿಯವರು ಅವನ್ನು ಲೋಕಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಮುರಾರ್ಜಿಯವರಿಗೆ ಹೇಳಿದರು. ಈಗ ಅದು ಸತ್ಯವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ನಿಮ್ಮ ಯೋಜನೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಪೂರ್ಣವಾದ ಮೇಲೆ ಅದರ ಪ್ರತಿಫಲ ವೇನೆಂದರೆ ಬೆಲೆ ಏರಿಕೆ, ನಿರುದ್ಯೋಗ ಮತ್ತು ಬಡತನ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತಿರುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತಿದೆ. ಅದರಲ್ಲೂ ಕಳೆದ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ದರೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರು ಜೀವನ ನಡೆಸುವುದು ಕಷ್ಟದಾಯಕವಾಗಿದೆ. ಬಹುಶಃ

ಬೇರೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಂದಿದ್ದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣರಾದವರ ತಲೆ ಹೋಳಾಗುತ್ತಿತ್ತು; ಬೀದಿ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ರಕ್ತ ಹರಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹಾಗಾದರೆ ಜನ ಇದುವರೆಗೆ ಹೇಗೋ ಸಹಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಆದರೆ ಇದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮುಂದೆಯೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ, ನಿಮ್ಮ ತಲೆ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಉಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಹೇಗಿದ್ದರೂ ನಮ್ಮ ತಲೆ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಉಳಿಯುತ್ತದೆಂದು ನಂಬಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ದೂರ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕಾಲ ದೂರವಿಲ್ಲ. ಇನ್ನಾದರೂ ಕಣ್ಣು ತೆರೆದು ನೋಡಬೇಕು. ಹಣದ ಉಬ್ಬರ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆಯೆಂದು ಹಿಂದೆ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿದ್ದರು. ಅವನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವಿಲ್ಲ. ಹಿಂದೆ ಶ್ರೀ ರಾಜ ಶೇಖರಮೂರ್ತಿಯವರು ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿದ್ದರು, ಅವರ ಮಿತ್ರರೊಂದಿಗೆ ಅವರು ಸರಕಾರ ನಡೆಸಿದ್ದಾರೆ. ಉತ್ಪತ್ತಿಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಬಂಡವಾಳ ಹಾಕಿರುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ಉತ್ಪತ್ತಿರಹಿತ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಅಸಂಖ್ಯಾತವಾದ ಹಣ ಹಾಕಿರುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಅಂದಿನಿಂದ ಯಾವ ಯಾವ ಉದ್ಯಮದ, ಯೋಜನೆ ಮುಂತಾದುವುಗಳ ಮೇಲೆ ಹಣ ಹಾಕಲಾಗಿದೆಯೋ ಅದರಿಂದ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರತಿಫಲ ಸಿಕ್ಕಿದೆ ಇಂದು ಹಣದ ಪ್ರಸಾರ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆ, ಬೆಲೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ.

ನಾವು ಬೆಲೆ ನೀತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಎಂದು ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ಹೇಳುತ್ತಲೇ ಬಂದಿದ್ದರೂ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅದನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಬದಲು ಎಲ್ಲಾದರೂ ಜನರು ಆಹಾರ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಕೂಗೆಬ್ಬಿಸಿದರೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಒಂದಿಷ್ಟು ಕಾಳನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಆದರೆ ಇದು ಸರಿಯಾದ ನೀತಿಯಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ದಿವಸ ರೈತನ ಹತ್ತಿರಹೋಗಿ ಹೆದರಿಸಿ ಕಾಳನ್ನು ತಂದಂತೆ ಇವರು ಆ ಬಿಲ್ಡಾ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ಅವನಿಂದ ಬಡವರಿಗೆ ೨ ಲಕ್ಷ ಗಜ ಬಟ್ಟೆ ಬೇಕೆಂದು ಹೇಳ ತರಲಿ ನೋಡುತ್ತೇನೆ. ಇದು ಇವರಿಂದ ಖಂಡಿತಾ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಹಾಗೇ ಇವರಿಗೆ ಆ ವೆಸ್ಟ್ ಕೋಸ್ಟ್ ಪೇಪರ ಮಿಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಕಾಗದ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ? ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ನಾವು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು ಸರ್ಕಾರ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಈ ಜನರ ನಿತ್ಯಜಗತ್ಯ ವಸ್ತುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಬೆಲೆ ನೀತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ಆಕ್ಷೇಪಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಬೆಲೆಗಳನ್ನು ನಿಗದಿ ಮಾಡತಕ್ಕ ಕಾಲವನ್ನು ರೈತರು ಉತ್ಪಾದನೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ವಸ್ತುಗಳಿಗೂ ಮತ್ತು ಕೈಗಾರಿಕಾ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗಕ್ಕ ವಸ್ತುಗಳಿಗೂ ಬೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಾಮ್ಯವಿರಬೇಕು. ನಾವು ಇದನ್ನೇ ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಆಡಳಿತ ವರ್ಗದಲ್ಲಿಯೂ ಇದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಸೂಚನೆಗಳು ಕಂಡುಬರುತ್ತಿರುವುದು ಒಂದು ಶುಭಸೂಚನೆ ಎನ್ನಬೇಕು. ಈ ದಿವಸ ಸರ್ಕಾರದವರು ಭತ್ತಕ್ಕೆ ಹೇಗೆ ಒಂದು ಬೆಲೆಯನ್ನು ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡುತ್ತಾರೋ ಅದರ ದಾಮಾಷದಲ್ಲಿ ರೈತರಿಗೆ ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕಾಗತಕ್ಕ ಸಿಮೆಂಟ ಅಗಲಿ ಬಟ್ಟೆಯಾಗಲೀ ಸೀಮೆ ಉಣ್ಣೆಯಾಗಲೀ ಅಥವಾ

ಇನ್ನು ಇತರೇ ಯಾವುದೇ ದಿನಬಳಕೆಗೆ ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಬೇಕಾಗುವ ವಸ್ತುಗಳ ಬೆಲೆ ಯನ್ನೂ ಕೂಡ ನಿಗದಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಹೀಗೆ ನಿಗದಿ ಮಾಡತಕ್ಕ ಬೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಸ್ತುವಿನ ಬೆಲೆಗೂ ಇನ್ನೊಂದು ವಸ್ತುವಿನ ಬೆಲೆಗೂ ಒಂದು ಸಾಮಾನ್ಯ ರೀತಿಯ ಸಾಮ್ಯ ಇರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿಯತನಕ ಇಂಥ ಒಂದು ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಾಡಿಲ್ಲ ಇದರ ಬದಲು ಇವರು ಯಾವತ್ತೂ ಮರ ಹತ್ತಿ ಅದರ ಬುಡವನ್ನು ಕಡಿಯತಕ್ಕ ಕೆಲಸವನ್ನೇ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಇವರಿಗೆ ಅನೇಕ ತೊಂದರೆಗಳಾಗುತ್ತವೆ. ಈ ದಿವಸ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಉತ್ಪನ್ನ ಆಗತಕ್ಕ ಸಕ್ಕರೆಯಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ ೭೦ಷ್ಟು ಸಕ್ಕರೆಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಹಂಚತಕ್ಕ ಬಗ್ಗೆ ತಮ್ಮ ಕಡೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಕೆ. ಜಿ ಒಂದಕ್ಕೆ ೨-೧೫ ರೂ. ಗಳ ದರವನ್ನು ನಿಗದಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದರೆ ನಾನು ಕೇಳಿ ತಿಳಿದಿದ್ದರಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ಅಧಿಕವಾದ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಇವರು ಸಕ್ಕರೆಗೆ ನಿಗದಿ ಮಾಡಿದ್ದು ಅನ್ಯಾಯ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ ಏಕೆಂದರೆ ಕಬ್ಬನ್ನು ಬೆಳೆಯತಕ್ಕ ವೆಚ್ಚ ಅದಕ್ಕೆ ಹಾಕಿತಕ್ಕ ಬಂಡವಾಳ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ತೆಗೆಯಬೇಕಾದ ಲಾಭ ಎಷ್ಟನ್ನೂ ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡರೂ ಕೆ. ಜಿ. ಸಕ್ಕರೆಗೆ ಒಂದು ರೂಪಾಯಿ ೮೦ ಪೈಸೆಗೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ ವೆಂದು ವ್ಯಕ್ತಪಟ್ಟಿದೆ. ಅಂದರೆ ಒಂದು ರೂಪಾಯಿ ೮೦ ಪೈಸೆಗೆ ಮಾರಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಸಕ್ಕರೆಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ದಿವಸ ಕೆ.ಜಿ. ಒಂದಕ್ಕೆ ಎರಡು ರೂಪಾಯಿ ೧೫ ಪೈಸೆಗೆ ಮುಂಗಾಟ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಹೇರಳವಾದ ಲಾಭ ಇದರಿಂದ ದೊರಯುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವೇ ಇಲ್ಲ. ಈ ದಿವಸ ಈ ಸಕ್ಕರೆಗೆ ಬೆಲೆ ಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ನಿಗದಿ ಮಾಡಿದಂತೆ ಬೇರೆ ವಸ್ತುಗಳಿಗೂ ಏಕೆ ನಿಗದಿ ಮಾಡ ಲಿಲ್ಲ ? ಈಗಲಾದರೂ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಬೆಲೆಗಳನ್ನು ನಿಗದಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿರುವ ಸಾಮಾನುಗಳ ಬೆಲೆ ಎಂದರೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರಿಗೆ ದಿನವಹಿ ಬಳಕೆಗೆ ಅತ್ಯವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಬೇಕಾಗು ವಂಥ ಅಗತ್ಯ ವಸ್ತುಗಳ ಬೆಲೆಯನ್ನು ನಿಗದಿ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿ ದ್ದೇನೆ.

ಈ ದಿವಸ ಭತ್ತವನ್ನು ಲೆವಿ ಸಿಸ್ಟಂ ಪ್ರಕಾರ ವಸೂಲ್ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕ ಒಟ್ಟು ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಮೂರು ಕೋಟಿ. ಇದರಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ೭೦—೭೫ ಲಕ್ಷ ಜನರು ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಇನ್ನುಳಿದ ಜನರು ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ ನಾನು ಕೇಳುತ್ತಿರುವುದು ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಒಬ್ಬನಿಗೆ ಒಂದು ತಿಂಗಳಿಗೆ ೧೫ ಕೆ.ಜಿ ದವಸವನ್ನು ಅಂದರೆ ಅಮ ಅಕ್ಕಿಯಾಗಬಹುದು, ಜೋಳವಾಗಬಹುದು ಅಥವಾ ಗೋದಿಯಾಗಬಹುದು ಅದರಂತೆ ನಗರಗಳಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕವರಿಗೆ ತಿಂಗಳಿಗೆ ಹಾಲಿ ಕೊಡತಕ್ಕ ದರದಂತೆ ತಿಂಗಳಿಗೆ ೮ ಕೆ.ಜಿ. ಕೊಟ್ಟರೆ ಸಾಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇವರು ಕಡಿಯತಕ್ಕ ಕೆಲಸ ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿಯೇ ಇದೆ. ಈ ಲೆಕ್ಕದ ಪ್ರಕಾರ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶ

ದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಸುಮಾರು ಎರಡು ಕಾಲು ಕೋಟಿ ಜನಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ್ದು ಒಟ್ಟು ಆಹಾರದ ಪ್ರಮಾಣ ೪೦ ಲಕ್ಷ ಟನ್ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇನ್ನು ನಗರವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾದ್ದು ೮—೧೦ ಟನ್ ಲಕ್ಷ ಟನ್ನುಗಳು; ಅಂದರೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಒಟ್ಟು ಮೂರು ಕೋಟಿ ಜನಕ್ಕೂ ಬೇಕಾದ ಆಹಾರದ ಪ್ರಮಾಣ ಎಷ್ಟೆಂದರೆ ೫೦ ಲಕ್ಷ ಟನ್ನಾದರೆ ಸಾಕೆಂದು ನಾನು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡುತ್ತೇನೆ. ಇಷ್ಟನ್ನು ನಾವು ಬೆಳೆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳ ಹಂಚಿಕೆಯನ್ನು ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾಗಿ ವಿತರಣೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳ ಪ್ರಕಾರ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಳೆದ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾದದ್ದು ೫೦ ಲಕ್ಷ ಟನ್ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯ ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಆದರೆ ಹಿಂದಿನ ವರ್ಷದ ಹಿಂದೆ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕ್ಷಾಮವುಂಟಾಗಿ ಬೆಳೆಗಳು ಸರಿಯಾಗಿ ಆಗದೆ ಇದ್ದ ಕಾರಣ ಆ ಅಂದಾಜಿನಲ್ಲಿ ಒಂದೆರಡು ಲಕ್ಷ ಟನ್ ಕಡಿಮೆ ಆಗಿರಬೇಕೆಂದು ಲೆಕ್ಕ ಹಿಡಿದರೂ ನಮಗೆ ಅಗತ್ಯವಾದ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳು ನಮ್ಮಲ್ಲಿಲ್ಲದ್ದವೆಂದೇ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ ಹಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇಲ್ಲದ ಕಾರಣ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇಂದು ಕೊರತೆ ಎದ್ದು ಕಾಣುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಇನ್ನು ಬರಲಿರುವ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ನಾವು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿರುವ ಪ್ರಕಾರ ಬೆಳೆಯಾದರೆ ೬೫ರಿಂದ ೭೦ ಲಕ್ಷ ಟನ್ ಆಹಾರ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಖರ್ಚಾಗುವುದು ೫೦ ಲಕ್ಷ ಟನ್ನುಗಳು ಮಾತ್ರ. ಆದರೆ ನಾವು ಬೆಳೆಯುವುದು ೬೫—೭೦ ಲಕ್ಷ ಟನ್ನುಗಳಾಗಿದ್ದರೂ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದ್ದು ೫೦ ಲಕ್ಷ ಟನ್ನುಗಳೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗಿದ್ದರೂ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಏಕೆ ಈ ಆಹಾರದ ಕೊರತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ? ಕಾರಣ ಇದರ ವಿತರಣೆಯಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದೇ ಆಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಏನೋ ಅವ್ಯವಹಾರಗಳು ಇದರ ಹಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಆಗುತ್ತಿದೆ ಎನ್ನಬೇಡಿ ವಿಧಿಯಿಲ್ಲ ಈ ದಿವಸ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರನ್ನು ಲೆವಿ ಕೇಳಿದರೆ ಆತ ಎಂದಿಗೂ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರ ಆತನಿಗೆ ಬೇಕಾದ ವಸ್ತುಗಳು ಆತನಿಗೆ ನಿಗದಿಯಾದ ಬೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕುತ್ತೆಂಬ ಭರವಸೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಆತ ಕೊಟ್ಟೇ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಅದನ್ನು ಮಾಡದೆ ನಗರಗಳಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕ ನೌಕರರ ಹಾಗೂ ಕಾರ್ಮಿಕ ವರ್ಗದವರ ಒತ್ತಡಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಹಳ್ಳಿ ಜನರಿಂದ ಧಾನ್ಯವನ್ನು ಸುಲಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿದ್ದೀರಿ. ಹಳ್ಳೀ ಜನರಿಗೆ ಅತ್ತ ನಗರಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಜನರಿಗೆ ಒಂದಂತೆ ಸಂಬಳೂ ಬರುವುದಿಲ್ಲ; ಇತ್ತ ಅವರಿಗೆ ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಆಹಾರ ವಸ್ತುಗಳೂ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಲಿಗಾರರಿದ್ದಾರೆ, ಬಡವರಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಸತ್ತರೂ ಕೂಡ ಸರ್ಕಾರ ಅತ್ತ ಕಡೆಗೆ ತಮ್ಮ ಕಿವಿಯನ್ನೂ ಸಹಾ ತಿರುಗಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ಆಗಬಾರದು - ದೇಶದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಎಲ್ಲಾ ಜನರಿಗೂ ಒಂದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳು ವಿತರಣೆಯಾಗಬೇಕು. ಹಾಗಲಾದರೂ ಸರಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ರೈತನಿಗೆ ಬೇಕಾಗುವಷ್ಟು ಬಿತ್ತನೆಗೆ ಮತ್ತು ಅವನಿಗೆ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಖರ್ಚಿಗೆ ಆಗುವಷ್ಟು ಧಾನ್ಯವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಇನ್ನು ಆತನಿಗೆ ದಿನನಿತ್ಯ ಬೇಕಾಗತಕ್ಕ ಅಗತ್ಯ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಅಂದರೆ,

ನಾನು ಸಿಗರೇಟ ಇತ್ಯಾದಿ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ, ಎಣ್ಣೆ, ಬಟ್ಟೆ ಇತ್ಯಾದಿ ವಸ್ತುಗಳು ಒಂದು ನಿಖರವಾದ ಬೆಲೆಗೆ ದೊರೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಿದರೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಧಾನ್ಯಗಳು ತಾನಾಗಿ ದೊರೆಯುತ್ತವೆ.

ಆದ್ದರಿಂದ ಇದನ್ನು ತಾವು ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಲೆವಿಯನ್ನು ವಿರೋಧ ಮಾಡುವವರು ನಾವಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಹಾಗೆಯೇ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡಿರುವವರು ಜಮೀನ್ದಾರರು. ಸೋಷಿಯಲಿಸ್ಟ್ ಪಾರ್ಟಿಯವರದು ಈ ಕೆಲಸವಲ್ಲ. ಲೇವಿ ಬಗ್ಗೆ ಚಳುವಳಿ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುವುದು ನಮ್ಮ ರೈತರ ಕೆಲಸವಲ್ಲ. ಅನೇಕರು ಎರಡು ಕ್ವಿಂಟಾಲ್ ಮೂರು ಕ್ವಿಂಟಾಲ್ ಕೊಡುವದನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು ಲಾಭ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ನೀವು ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ ನಾನೂ ಸಹ ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ಒಹಳ ಕಡಿಮೆ ಬೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ೧–೬೦ ಪೈಸೆಯಂತೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಆದರೆ ಇವತ್ತು ಅಂತಹ ಬಟ್ಟೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಸಿಗುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಅದು ಸಾಕಷ್ಟು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಗುವ ಹಾಗೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ೧–೬೦ ರಂತೆ ಕೊಡುವದಾದರೆ ನಮ್ಮ ರೈತರಿಗೆ ಬಹಳ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಈ ಒಟ್ಟೆ ಸಿಗದಿರುವದೇ ಒಂದು ಕೊರತೆಯಾಗಿದೆ. ಇವತ್ತು ತಾವು ಮಲಗಳಲ್ಲಿ ಕೋಟಾ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಅಂದರೆ ದಪ್ಪ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ತಯಾರುಮಾಡಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳ್ತೀರಿ. ಆದರೂ ಸಹ ಅನೇಕ ಮಿಲ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಅಂತಹ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡುವದನ್ನೇ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಗಮನ ಕೊಟ್ಟು ಅಂತಹ ಬಟ್ಟೆಗಳು ಯಾವಾಗಲೂ ರೈತರಿಗೆ ಸಿಗುವ ಹಾಗೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು ಈಗ ಲೇವಿ ಮುಖಾಂತರ ಬತ್ತವನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ಆದರೆ ರೈತರಿಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಜೀವನಕ್ಕೆ ಅವಶ್ಯ ವಸ್ತುಗಳು ಗೊತ್ತಾದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಿಗುವಂತೆ. ಅವನ್ನು ಪೂರೈಸಲು ತಕ್ಕ ವಿತರಣಾ ಕಾರ್ಯವನ್ನೂ ಸಹ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಾಡಬೇಕು ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಒಂದು ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ಆಹಾರ ವಿತರಣೆಯ ವ್ಯವಹಾರವನ್ನು ಪ್ರಮಾಣಿಕವಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನೀವು ಕೊಡಿಸುವ ಜೋಳ, ಅಕ್ಕಿ ನಿಜವಾಗಿ ಹಾಳಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ ನಾನು ಬೇಕಾದರೆ ಅಧಿಕಾರಿಯನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಗೊಡೌನುಗಳನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತೇನೆ ಎಲ್ಲಾ ಗೋಡೌನುಗಳನ್ನು ಬೇಕಾದರೆ ನೋಡೋಣ, ಬನ್ನಿ. ಕೆಲ ಸಾವಿರ ಟನ್ನು ಗಳಷ್ಟು ಆಹಾರವನ್ನು ಜಮಾ ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ವಿತರಣೆ ಮಾಡಲು ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ನಿಗೆ ಈಗಾಗಲೇ ಹಳೆಯ ರಿಟೈರ್ಡ ಆಫೀಸರುಗಳನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಹಳೆಯ ಹೆಗ್ಗಣಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಆ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್‌ನ್ನು ಮುಳುಗಿಸಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಬಡವರಿಗೆ ಅಕ್ಕಿ, ಜೋಳವನ್ನು ನಿಜವಾಗಿ ಹಂಚುವದಕ್ಕಾಗಿ ಇದಿಲ್ಲ. ಆಹಾರ ವಿತರಣೆಯಲ್ಲಿ ವ್ಯವಹಾರಿಕವಾಗಿ ಮಾಡಲಿ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ನಿಗೂ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಹಣ ಮಾಡಿಕೊಡಿ.

ಯಾರೂ ಬೇಡವೆನ್ನುವದಿಲ್ಲ. ಏಕೆ ಹೋಲ್‌ಸೇಲ್ ಟ್ರೇಡನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕೈ ಬಿಟ್ಟರೋ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅರ್ಧಂಬರ್ಧ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ನೀವು ಮೋಸ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಈ ಒಂದು ಆಹಾರ ವಿತರಣೆ ವ್ಯವಹಾರವನ್ನು ಸರ್ಕಾರವೇ ಕೈಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವದು ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ನಿಗೆ ಬಿಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಏಕೋ ಇನ್ನೂ ನೀವು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿ ಈ ಒಂದು ಲೇವಿ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸುತ್ತೇವೆಂದು ನೀವು ಹೇಳುವದರಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಅನುಮಾನವಾಗಿದೆ. ಒಟ್ಟನಲ್ಲಿ ನಾನು ಹೇಳುವದೇನೆಂದರೆ ಇದನ್ನು ಒಂದು ವ್ಯವಹಾರಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮಾಡಿ ಈಗ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕ ಈ ಒಂದು ಆಹಾರ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಕೂಡಲೇ ಬಗೆಹರಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

†ಶ್ರೀ ಎಂ. ಬಿ. ರಾಮಸ್ವಾಮಿ (ಆನೇಕಲ್).—ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಗಳೇ, ಈ ದಿವಸ ಅನೇಕ ನನ್ನ ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರು ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದವರು ಅನೇಕ ಟೀಕೆಗಳನ್ನು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಬಹುಶಃ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ ದುರಾದೃಷ್ಟದಿಂದ ನಾವು ಅನೇಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಬೇಕಾಗಿ ಬಂತು. ಕಾರಣ ಬರಗಾಲ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹಾಗೂ ಓವರಡ್ರಾಫ್ಟ್. ಇವನ್ನು, ಹಿಂದಿದ್ದಂಥವರು ನಮಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಹೋದರು. ಅದರಿಂದಾಗಿ ನಮಗೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟ ಒದಗಿತು. ಅದನ್ನೇ ನನ್ನ ಹಲವು ಸ್ನೇಹಿತರು ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಆರೋಪಣೆಯನ್ನು ಹೂಡಿ ಈ ಒಂದು ಆಹಾರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ವಿಕೋಪಕ್ಕೆ ತಂದಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಈ ದಿವಸ ಆಹಾರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಅಗತ್ಯ ವಸ್ತುಗಳ ಬೆಲೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಏಕೆ ಆಗಿದೆ ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಕೆಲವಾರು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಬಹುಶ: ಕಳೆದ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕಿಂತ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಬಂದಮೇಲೆ ಅನೇಕ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಕಾರಣ ನಮಗೆ ಬರತಕ್ಕಂಥ ಲೆವಿ ಏನಿದೆಯೋ ಅದನ್ನು ನಿಷ್ಪಕ್ಷಪಾತವಾಗಿ ಹಾಗೂ ಸುಲಭವಾಗಿ ಸಂಗ್ರಹಣೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಬಹುಶ: ಆಹಾರ ವಿತರಣೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಲೋಪ ಇರಬಹುದು. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ನನ್ನ ವಾದವಿಲ್ಲ. ಈ ಆಹಾರ ವಿತರಣೆಯಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿನ ಸರ್ಕಾರಗಳಿಗಿಂತ ಈ ಸರ್ಕಾರ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಬಂದಮೇಲೆ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಉಡಳಿತ ಚನ್ನಾಗಿ ನಡೆದಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಕೆಲವರಿಂದ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಆರೋಪಣೆಗಳು ಬಂದಮೇಲೆ, ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಹಿಂದಿನ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ೭-೮ ಸಾವಿರ ಕೇಸುಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಅವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹತೋಟಿಗೆ ತರಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದಂಗ ಈ ಅಂಶ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಯಿತು. ಇಂತಹ ಕೇಸುಗಳನ್ನು ಆಗ ಎಷ್ಟೊ ಹಾಕಿದ್ದರು. ಈಗ ನಮ್ಮಲ್ಲಿಯಾವ ಒಂದು ಸ್ವಜನ ಪಕ್ಷಪಾತವಿಲ್ಲದೆ, ನಿರ್ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯವಾಗಿ ಎಲ್ಲಿ

ಯಾವ ಒಂದು ಲಂಚಗುಳಿತನ, ಕಳ್ಳಸಾಗಾಣಿಕೆ ಮತ್ತು ಬ್ಲ್ಯಾಕ್ ಮಾರ್ಕೆಟಗಳು ಇವೆಯೋ ಅವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದು ತಪ್ಪಿತಸ್ಥರನ್ನು ಶಿಕ್ಷೆಮಾಡಿ ಅವರ ಮೇಲೆ ಉಗ್ರವಾದ ಕ್ರಮವನ್ನು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದೆ. ಈ ಒಂದು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಬಂದಿರತಕ್ಕ ಬಹುಭಾಗದ ಹಣವನ್ನು ಅಭಾವ ಪೀಡಿತ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿ ಬಂತು. ಇಂತಹ ಅನೇಕ ತೊಂದರೆಗಳಿಗೀಡಾದ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದ ಮೇಲೆ ಕೆಲವರು ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಆರೋಪಣೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು ಇಂದಿರಾ ಗಾಂಧಿ ಸರ್ಕಾರ ಬಂದಿದ್ದರಿಂದ ನಮಗೆ ಆಗಬಾರದ್ದೆಲ್ಲಾ ಆಗಿಹೋಯಿತೆಂದು ಒಂದು ಅಪಪ್ರಚಾರವನ್ನು ಹೊರಡಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ ಇಲ್ಲಿ ನಾನು ಮೂಲ ಭೂತವಾಗಿ ಹೇಳುವದಾದರೆ. ನಮಗೆ ನಿನ್ನೆ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಮೇಲೆ ನಾವು ಈ ವರ್ಷ ಹಿಂದಿನ ಸರ್ಕಾರಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಅನೇಕ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಸಾಧಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಬಹುಶ: ಅನೇಕ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವೇ ಜನ ಮುಖಂಡರ ಪ್ರಭಾವದಿಂದಲೇ ಈ ಒಂದು ಆಹಾರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇಷ್ಟು ವಿಕೋಪಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ನಿಜವಾಗಿ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಆದಷ್ಟು ಇನ್ನೆರಡು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಒಂದು ಆಹಾರದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇಷ್ಟು ಕೆಡಲಾರದೆಂದು ನಾನು ಅಂದು ಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಅನೇಕ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಎರಡು ಮೂರು ಲಕ್ಷ ಟನ್‌ಗಳಷ್ಟು ಜೋಳ, ಗೋದಿ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಈಗಾಗಲೇ ಸಂಗ್ರಹಣೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಆದರೂ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗಿದೆ, ಅವರ ಆಹಾರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಹಳ ಕುಂಠಿತವಾಗಿದೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಬಡವರ ಬಗ್ಗೆ ನಿಗಾ ಕೊಟ್ಟು ನಂತರ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಿಂದ ಬೇರೆ ರಾಜ್ಯಗಳಿಗೆ ಆಹಾರಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ರವಾನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಕೆಲವರು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಜನಗಳ ಹಿತಚಿಂತನೆಯನ್ನು ಮರೆತು, ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದವರು ಬೇರೆ ರಾಜ್ಯಗಳಿಗೆ ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ರವಾನೆಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅದು ಇರಬಹುದು. ಅಂಥಾದ್ದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅವಕಾಶ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ತಮಿಳುನಾಡಿಲ್ಲಿ ಅಕ್ಕಿ ಸುಲಭರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಡಿಮೆ ದರದಲ್ಲಿ ಸಿಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ದಿನನಿತ್ಯ ಪದಾರ್ಥಗಳು ಸುಲಭವಾಗಿ ಕಡಿಮೆ ದರದಲ್ಲಿ ಸಿಗುತ್ತವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅದು ನಿಜ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಉತ್ಪಾದನೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆ ಆದರೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬಳಕೆದಾರರು ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಂತ ವರ್ಗ ಬೇರೆ ಇದೆ. ಈಗ ಅನೇಕ ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಬ್ಲಾಕಮಾರ್ಕೆಟಿಯರ್ಸ ಬಚ್ಚಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಅವರು ಅವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬಹುಶಃ ಮಾಹಿತಿ ಕೊಡದೆಯೂ ಮತ್ತು ವಿತರಣೆ ಮಾಡದೆಯೂ ಇರುವದರಿಂದ ಅಂತಹವರ ಬಗ್ಗೆ ಉಗ್ರವಾದ ಕ್ರಮವನ್ನು ಈಗಾಗಲೇ ಸರ್ಕಾರದವರು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಮಂಡಿ ಪೇಟೆಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ವರ್ತಕರಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ಖದೀಮರು ಇದ್ದಾರೆ. ಅಂತಹವ

ದಿಲ್ಲ. ಕಾರಣ ಏನೆಂದರೆ ಮಲೆನಾಡಿನ ಪ್ರಾಂತ್ಯ ಅಕ್ಕಿ ಬೆಳೆಯುವ ಪ್ರಾಂತ್ಯ ಎನ್ನುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಯಾವ ಸೊಸೈಟಿಗೂ ಅಕ್ಕಿ ಕೊಡುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಭೂಮಾಲೀಕರು ಕಾರ್ಮಿಕರಿಗೆ ಒಂದು ಸೇರು ಅಕ್ಕಿ ಕೊಡಬೇಕಾದರೆ ಅವರ ಹತ್ತಿರ ಅಕ್ಕಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರಿಂದಾಗಿ ಅಲ್ಲಿನ ಭೂರಹಿತ ಕಾರ್ಮಿಕರು ಅನೇಕ ಕಷ್ಟಗಳಿಗೆ ಈಡಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಕೊನೆಯದಾಗಿ ನಾನು ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಲುಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಅದು ಏನೆಂದರೆ ಲ–ನ ಪ್ರಾಂತಗಳಲ್ಲಿ ಮಳೆ ಹೋಗಿ ಒಂದು ವರ್ಷದಿಂದ ಈ ದಾರುಣ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದೇವೆ. ಇಂಥಾದ್ದರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಈ ಆಹಾರ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಬಿಡಿಸಲು ಇಷ್ಟು ಶ್ರದ್ಧೆವಹಿಸಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಎಲ್ಲರೂ ಸಹಕಾರವನ್ನು ಕೊಡುವುದು ಬಿಟ್ಟು ನಮ್ಮ ಮಿತ್ರರು ಮೊದಲು ಹೇಳಿದ ಗಾದೆಯಂತೆ ಮಾಡುವುದಾದರೆ ಅದು ದೇಶದ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಬಂಗಾರಪ್ಪ (ಸೋರಬ).— ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇರತಕ್ಕಂಥ ವಿಷಯಗಳು ಎರಡು. (೧) ದಿನನಿತ್ಯದ ಅಗತ್ಯವಸ್ತುಗಳ ಬೆಲೆ ಏರಿಕೆ ವಿಷಯ (೨) ಆಹಾರದ ಸಮಸ್ಯೆ. ಈ ಎರಡೂ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಒಂದು ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಈ ಸದನದ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಮಾನ್ಯ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ನಾಯಕರೂ ಮತ್ತು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎಂ. ರಾಜಶೇಖರ ಮೂರ್ತಿಯವರು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಈ ಸದನದ ಮುಂದೆ ಚರ್ಚೆಗಾಗಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಯವರ ಹೇಳಿಕೆ ಅತಿ ಮುಖ್ಯವಾದುದು. ಏತಕ್ಕೆಂದರೆ ಸರಕಾರ ಈ ಎರಡು ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವ ನಿಲುವನ್ನು ಮತ್ತು ಧ್ಯೇಯಧೋರಣೆಗಳನ್ನು ತಾಳಿದೆ ಮತ್ತು ಇದರಿಂದ ಯಾವ ರೀತಿ ಪರಿಣಾಮ ಉಂಟಾಗಿದೆ ಯಾವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಇದ್ದೇವೆ ಎನ್ನುವ ಚಿತ್ರ ಸರಕಾರದವತಿಯಿಂದ ಬಂದದ್ದು ಅದು ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಈ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಹೇಳುವುದಾದರೂ ಕೂಡ ಸಂಪೂರ್ಣವಾದ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಯವರು ಸರಕಾರದವತಿಯಿಂದ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಯೇ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಾನು ಭಾವನೆ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾನು ಹೇಳುವುದು ಏನೆಂದರೆ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಯವರು ಇಟ್ಟಿರತಕ್ಕಂಥ ಹೇಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಇದು ಬರೀ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯಕ್ಕೇನೇ ಸೀಮಿತವಾಗಿರತಕ್ಕಂಥ ವಿಷಯ ಅಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದೂ ಕೂಡ ಅವರ ಹೇಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸಮಸ್ಯೆ ಈ ರಾಜ್ಯ ಒಂದರಲ್ಲೇ ಅಲ್ಲ, ಈ ದೇಶ ಒಂದರಲ್ಲೇ ಅಲ್ಲ ಇದು ಪ್ರಪಂಚಾದ್ಯಂತ ಇರುವ ಒಂದು ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸಮಸ್ಯೆ ಬೆಲೆ ಏರಿಕೆಯಲ್ಲೂ ಹೌದು ಮತ್ತು ಆಹಾರದ ವಿಷಯದಲ್ಲೂ ಹೌದು ಆಗಿರುತ್ತೆ. ಈ ಎರಡೂ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳ ಹೇಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಈ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಮೊಟ್ಟಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಆಹಾರದ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮಾನ್ಯಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಯವರು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಬೇಕಗಿತ್ತು ಎಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ. ಅದು ಏನೆಂದರೆ ಎಲ್ಲರ ಸಹಕಾರವೂ ಇರತಕ್ಕಾಂಥಾದ್ದು ಈ ಬೃಹತ್ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಬಿಡಿಸತಕ್ಕಂಥಾ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಬೇಕು ಎನ್ನುವುದನ್ನೂ ನಾನೂ ಸಹ ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ಈ ಸಹಕಾರ ಸಾರ್ವಜನಿಕವಾಗಿಯೂ ಬೇಕು ಮತ್ತು ಈ ಸದನದ ವಿಷಯ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಾದರೆ ವಿರೋಧಪಕ್ಷದ ವತಿಯಿಂದಲೂ ಬೇಕು ಅನ್ನತಕ್ಕಂಥಾ ಮಾತನ್ನೂ ನಾನೂ ಸಹ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಮತ್ತು ಆ ಮಾತನ್ನು ತಪ್ಪಿ ಎಂದೂ ಕೂಡ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದವರು ನಡೆದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಶೀರನಾಳಿ ಚಂದ್ರಶೇಖರ್‌ರವರು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದರು ಎಂದರೆ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದವರು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಒಂದು ಸಂಪೂರ್ಣ ಬೆಂಬಲವನ್ನು ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ನೀಡತಕ್ಕಂಥ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಮಾಡುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಅವರು ಬರೀ ಟೀಕೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಅನ್ನುವ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಅವರ ಭಾಷಣದ ವೇಗ ಇತ್ತು ಎಂದು ನನಗೆ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದವರನ್ನು ಸರಕಾರದ ವತಿಯಿಂದ ಅವರನ್ನು ಸಮರ್ಥನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಹಲವಾರ ದೇಶದ ರಾಜಕೀಯ ಚಿತ್ರವನ್ನು ನೋಡಿದುದಾದರೆ ಇಂಥಾ ಒಂದು ಸಂದರ್ಭ ಬಂದಾಗ ಅವರು ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇನೆ ಆ ಭಾವನೆ ಹಮ್ಮಿಲ್ಲಿ ಇರುವದಾದರೆ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದವರನ್ನು ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ. ಇಡೀ ದೇಶದ ಜನತೆಯನ್ನೇ ಸರಕಾರ ಅಭಿನಂದಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಹಲವಾರು ದೇಶದ ರಾಜಕೀಯ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಅವಲೋಕನ ಮಾಡುವುದಾದರೆ ಈ ಬೃಹದಾಕಾರವಾದ ಸಮಸ್ಯೆ ಬಗ್ಗೆ ದೊಡ್ಡ ಕ್ರಾಂತಿಗಳು, ಅಂದೋಳನಗಳು ರಾಜಕೀಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲೋಲ ಕಲ್ಲೋಲವಾಗಿ ನಡೆದಿದೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಭಾರತದೇಶದಲ್ಲಿ ರಾಜಕೀಯ ಪ್ರಶ್ನೆ ಅಷ್ಟೊಂದು ಬರದೇ ಇರುವುದರಿಂದ ಸರಕಾರದವರು ಬಚಾವ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ನಾನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುತ್ತೇನೆ. ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೆ, ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಯವರು ಇಟ್ಟಿರತಕ್ಕಂಥ ಆಹಾರದ ಚಿತ್ರವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಆಹಾರ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಾನೂ ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಆಹಾರ ಹುಡುಕಬೇಕು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಇದಕ್ಕೆ what is the remedy for that ಎಂದು ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ ಇದಕ್ಕೆ ಯಾರೇ ಕಾರಣರೇ ಇರಲಿ ಆಹಾರವನ್ನು ಹುಡುಕಬೇಕು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ನಾನೂ ಸಹ ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಈ ಒಂದು ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಬೃಹದಾಕಾರವಾಗಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಯಾರು ಕಾರಣರು ಎನ್ನುವುದು ನಮ್ಮ ಮುಂದಿರುವ ಪ್ರಶ್ನೆಯಾಗಿದೆ. ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಯವರ ಹೇಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೆ ಈ ಸಮಸ್ಯೆ ಇರುವುದು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಂದರಲ್ಲೇ ಅಲ್ಲ, ಇಡೀ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ, ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು

ಇದು ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಇಂತಹ ಪರಿಣಾಮ ಕಾರಿಯಾದಂಥ ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ಎಲ್ಲಿಂದ ಆಹಾರ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ ಎನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿ ಅವರ ಎರಡು ಕೈಯನ್ನೂ ಸೇರಿಸಿ ಈ ಒಂದು ಹೇಳಿಕೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ನನಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ನಂತರ ೨೫ ವರ್ಷದ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಆವೊತ್ತು ಆಡಳಿತ ನಡೆಸತಕ್ಕಂಥಾವರು ಯಾರೇ ಇರಲಿ, ಈವೊತ್ತು ಆಡಳಿತ ನಡೆಸತಕ್ಕಂಥಾವರು ಯಾರೇ ಇರಲಿ, ಈ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮುಖ್ಯವಲ್ಲ.

3-30 P.M.

(Deputy Speaker in the Chair) ಹಿಂದೆ ಯಾರು ಯಾರು ಆಡಳಿತವನ್ನು ನಡೆಸಿದ್ದಾರೆ ಅವರಿಗೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಇದು ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ. ಈ ೨೫ ವರ್ಷದ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಆಹಾರ ಉತ್ಪನ್ನವನ್ನ ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಯಾವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ನೋಡಿದರೆ ಕೇವಲ ಭಾರಿಭಾರಿ ಯೋಜನೆಗಳು ಎಂದರೆ ತುಂಗಭದ್ರಾ ಆಣೆಕಟ್ಟು, ಇತ್ಯಾದಿ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್‌ಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಮಳೆ ನೀರು ಬಾರದಿದ್ದರೆ ನಿಮ್ಮ ಆಣೆಕಟ್ಟುಗಳು ತುಂಬದಿದ್ದರೆ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನವಿದೆ. ಕೇವಲ ಆ ಆಣೆಕಟ್ಟುಗಳು ಭರ್ತಿ ಆದರೆ ಮಾತ್ರ ಆಣೆಕಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುತ್ತದೆ, ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಆಣೆಕಟ್ಟು ಕಟ್ಟಿದರೂ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳು ಏನು ಇವೆ ಅವುಗಳಿಂದ ೨೫ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಿಲ್ಲವೆನೋ ಎಂದು ನನಗನಿಸುತ್ತದೆ. ಇದು ವಿವೇಕಪೂರಿತ ಯೋಜನೆ ಅಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನಾವು ಏನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು ಎಂದರೆ ಆಣೆಕಟ್ಟುಕಟ್ಟಿದ್ದು ತಪ್ಪೇ ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ಕೋಟ್ಯಾಂತರ ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದು ಒಳ್ಳೆಯದಾದರೂ ಅಷ್ಟು ಮುಂದಾಲೋಚನೆಯಿಂದ ನೋಡಿದರೆ ಆಣೆಕಟ್ಟುಗಳ ಈ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿ ಎಲ್ಲಿ ಬೇಕೇ ಬೇಕು ಅಂತಹ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು ಮಳೆಗಾಲ ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಸದೆ ಹೋದರೆ ಆಣೆಕಟ್ಟುಗಳ ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟು ಅಥವಾ ಆಯಕಟ್ಟು ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಏನೊಂದು ಪ್ರಯೋಜನವೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮಳೆ ಆಗದೆ ಆಣೆಕಟ್ಟು ತುಂಬದೇ ಹೋದರೆ ಪವರ್ ಉತ್ಪಾದನೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದು ನಿರ್ವಿವಾದ ವಿಷಯ. ಹೀಗಾಗಿ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಉದ್ಯಮಗಳಿಗೆ ಪವರ್ ಸರಿಯಾಗಿ ಸರಬರಾಜು ಮಾಡದೆ ಹೋದರೆ, ಪವರ್ ಕಟ್ ಮಾಡಿದರೆ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಉತ್ಪನ್ನ ಸಹಜವಾಗಿ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಗೆ ಈ ಆಣೆಕಟ್ಟು ಕಟ್ಟಿದ್ದು ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಈ ಯೋಜನೆ ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ಆಗುತ್ತದೆ. ಹಲವಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿರುವ ಅನುಭವದಿಂದ ಇದು ಮನದಟ್ಟಾಗುತ್ತದೆ. ನನ್ನ ಪ್ರಕಾರ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಸಣ್ಣ ನೀರಾವರಿಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಅಂಡರ್‌ಗ್ರೌಂಡ್ ವಾಟರನ್ನು ಟ್ಯಾಪ್‌ಮಾಡಿ ಅದರಿಂದ ನಮ್ಮ ವಾಟರ್ ಉತ್ಪಾದನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ನಮಗೆ ಬಹಳ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಅಮೇರಿಕಾ, ರಷ್ಯಾ ಮುಂತಾದ ಮುಂದುವರಿದ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಅವರು ಅಂಡರ್‌ಗ್ರೌಂಡ್ ವಾಟರ್ ಸೋರ್ಸನಿಂದ ಅವರ ಉತ್ಪಾದನೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲಿ ನೀರು ಸಮೃದ್ಧಿಯಾಗಿ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ ಅಲ್ಲಿ ಈ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಇದು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಆಗುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ. ಆದರೆ ಮಳೆ ಬಾರದೆ ಹೋದರೆ ನಿಮ್ಮ ಯೋಜನೆಗಳು ಯಾವರೀತಿಯಾದ ಫಲವನ್ನು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಪವರ್ ಉತ್ಪಾದನೆ ಕಡಿಮೆಯಾದರೆ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಉತ್ಪಾದನೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳಿಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಗಮನ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಇಷ್ಟು ನಮಗೆ ಅಭಾವ ಬರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ನನಗನಿಸುತ್ತದೆ. ಬೇರೆ ದೇಶಗಳವರ ಮೇಲೆ ನಾವು ಅವಲಂಬಿಸಬೇಕಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಇವೊತ್ತು ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಮಳೆ ಬೀಳುವ ಪ್ರದೇಶ ಎಂದರೆ ಮಲೆನಾಡು ಪ್ರದೇಶ. ಆ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾದ ಬೆಳೆ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿಲ್ಲ. ಶಿವಮೊಗ್ಗಾ ಜಿಲ್ಲೆ ಕೆಲವು ಸಾರಿ ತೊಂದರೆಗೆ ಈಡಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮಳೆ ಬೀಳದೆ ಹೋದರೆ ಆ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಮೇಲೆ ನೀವು ಯಾವರೀತಿ ಇಂಥಹ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಆಣೆಕಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಯಾವ ಪ್ರಯೋಜನ ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ ಎಂದು ಕೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂಥಹ ಮಲೆನಾಡು ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಹೇರಳವಾದ ಫಸಲು ಬರುತ್ತದೆ. ಅಂತಹ ಕಡೆಗಳಲ್ಲೇ ಹೀಗಾದರೆ ಇನ್ನು ಬೇರೆ ಎಲ್ಲಿ ಆಹಾರ ದೊರಕುತ್ತದೆ ? ಈ ಒಂದು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ೨ ರೂಪಾಯಿಗೆ ಒಂದು ವಸ್ತು ಸಿಕ್ಕುತ್ತ ಇದ್ದದ್ದು ಈಗ ಐದುರೂಪಾಯಿ ಚಿಲ್ಲರೆ ಆರು ರೂಪಾಯಿ ಆಗಿದೆ. ಒಂದಕ್ಕೆ ಮೂರರಷ್ಟು ಒಂದಕ್ಕೆ ಐದರಷ್ಟು ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಸಕ್ಕರೆ, ಅಕ್ಕಿ ಮುಂತಾದ ಹಲವಾರು ಪದಾರ್ಥಗಳು, ಮತ್ತು ಕಡಲೆಕಾಯಿ ಎಣ್ಣೆ ಒಂದು ಕೆ.ಜಿಗೆ ೧೦ ರೂಪಾಯಿ ಏರಿಹೋಗಿದೆ.

ಯಾವ ಯಾವ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಬೆಲೆ ಏರಿಕೆ ಆಗಿದೆಯೆಂದು ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳು ಇವೆ. ಬೇರೆ ದೇಶಗಳನ್ನು ತೆಗೆದ ಕೊಂಡರೆ ದಿನಬಳಕೆ ಪದಾರ್ಥಗಳ ಬೆಲೆಏರಿಕೆ ಕಳೆದ ೧೦ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಕೆನ್ಯಾ ೧೮.೬, ಶ್ರೀಲಂಕಾ ೭೯.೯, ಥೈಲಂಡ್ ೧೯.೧, ಇರಾನ್, ೧೭.೧, ಕೆನಡಾ ಮತ್ತು ಯುನೈಟೆಡ್ ಸ್ಟೇಟ್ಸ್ ಆಫ್ ಅಮೇರಿಕಾ ಮತ್ತು ಆಸ್ಟ್ರೇಲಿಯಾದಲ್ಲಿ ಅವರೇಜ್ ೩೩ ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಇದೆ. ಇಂಡಿಯಾದಲ್ಲಿ ಸೇಕಡಾ ೯೦ ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಏನು ಕಾರಣ ಎಂದರೆ ಹಲವಾರು ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ ಉತ್ಪನ್ನದಲ್ಲಿ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿರುವುದು ಒಂದು ಕಾರಣ. ಬ್ಲಾಕ್‌ಮನಿ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿರುವುದು ಎರಡನೆಯ ಕಾರಣ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಆರ್ಥಿಕ ತಜ್ಞರು ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಇದು. ಹಿಂದೆ ವಾಂಚು ಕಮೀಟಿ ರಿಪೋರ್ಟು ಬಂದಾಗ ೧೨ ಸಾವಿರ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಕಪ್ಪು ಹಣ ಇದೆ

ಯೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಈಗ ರಿಸೆಂಟ್ ಆಗಿ ಆರ್ಥಿಕ ತಜ್ಞರುಗಳು ಹೇಳುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಸುಮಾರು ೧೫ ಸಾವಿರ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಕಪ್ಪು ಹಣ ಇದೆಯೆಂದು ಅಂಕಿಸಂಖ್ಯೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ತಾವು ಈಗ ಹೋಲ್‌ಸೇಲ್ ಟ್ರೇಡ್, ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ಹೊರಟಿದ್ದೀರಿ. ಆದರೆ ನೀವು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಹೊರಟರೆ ಆ ಕಪ್ಪು ಹಣ ಇಟ್ಟಿರುವವರು ರೈತರಿಂದ ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ಕಪ್ಪು ಹಣವನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಇದರಿಂದ ತಾವು ಹೋಲ್ ಸೇಲ್ ಟ್ರೇಡ್ ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ಯಾವರೀತಿಯಾದ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕಪ್ಪುಹಣ ತನ್ನದೇ ಆದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಅವರಿಂದ ಬಡವ ಕ್ರಾನಿಕ್ ಇನ್‌ಫ್ಲೇಷನ್‌ಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಬೆಲೆ ಏರಿಕೆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕಪ್ಪು ಹಣದ ಭಾಯಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅವರಿಸಿ ಅದು ತನ್ನ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡು ನಿಂತಿದೆ. ಕಪ್ಪುಹಣ ಇದ್ದಿರುವವರು ಯಾವಾಗಲೂ ಯಾವ ವಸ್ತುಗಳ ಬೆಲೆ ಏರಿಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಯಾವ ಪದಾರ್ಥಗಳ ಬೆಲೆ ಕಡಿಮೆ ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ಆ ಸಂದರ್ಭವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಕಾದಿರುತ್ತಾನೆ. ನಾವು ಎಷ್ಟೇ ಭಾಷಣಗಳನ್ನು ಮಾಡಲಿ ಎಷ್ಟೇ ಅಂಕಿ ಸಂಖ್ಯೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಲಿ ಅವನು ಅವನ ಕಪ್ಪು ಹಣದ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಬಡ ಜನರನ್ನು ತನ್ನ ಬಲೆಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಹಾಕಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಈ ಬ್ಲಾಕ್ ಮಾರ್ಕೆಟೀಯರ್ಸ್ ಏನು ಇದ್ದಾರೆ ಇವರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಸದಸ್ಯರಾದ ಶೀರನಹಳ್ಳಿ ಚಂದ್ರಶೇಖರ್‌ರವರು ಸಾಕಷ್ಟು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ದಳ್ಳಾಳಿಗಳು, ಬ್ಲಾಕ್ ಮಾರ್ಕೆಟೀಯರ್ಸ್ ಈ ಸಮಯವನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ದುರುಪಯೋಗ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ನಾವು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇವರ ಮೇಲೆ ಯಾವ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷಗಳ ಹತೋಟಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರ ಮೇಲೆ ನೀವು ಹಿಡಿತ ಹಾಕಿ ನಿಮಗೆ ಹಿಡಿತ ಹಾಕಲು ಅವಕಾಶವಿದೆ. ನಮಗೆ ಯಾವರೀತಿಯಿಂದಲೂ ಅವರ ಮೇಲೆ ಹಿಡಿತವಿಲ್ಲ.

ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು.— ತಾವು ಎರಡು ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಬಂಗಾರಪ್ಪ.— ನನಗೆ ನಿಗದಿ ಮಾಡಿದ ಟೈಂ ಜಾಸ್ತಿ ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ.

ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು.— ಯಾರು ಹೇಳಿದ್ದು ತಮಗೆ ದಯವಿಟ್ಟು ಒಂದು ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸಿ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಬಂಗಾರಪ್ಪ.— ಎರಡು ನಿಮಿಷ, ಒಂದು ನಿಮಿಷ ಎಂದು ತಾವು ಕಂಡಿಷನ್ ಹಾಕಿದರೆ ನನಗೆ ಮೆಂಟಲ್ ಸ್ಟ್ರೇನ್ ಆಗುತ್ತದೆ.

ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಚುನಾವಣೆಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇವರು ತಮಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಟ್ಟರೆ ಕಾಳಸಂತೆ ಕೋರರನ್ನು ಬಗ್ಗು ಬಡಿಯುತ್ತೇವೆ, ನಿಜವಾದ ಸಮಾಜವಾದ

ವನ್ನು ನಾವು ತರುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಇವತ್ತು ಏನಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ, ಜನತೆಯನ್ನು ಇವರು ಒಪ್ಪಿಸಿ, ವಂಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಇವರು ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಯಾವ ರೀತಿಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ, ಯಾವ ರೀತಿ ಕಪ್ಪು ಹಣವನ್ನು ತೆಗೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಉತ್ತರವನ್ನು ಇವರಿಂದ ಕೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಾವು ಗರೀಬಿ ಹಟಾವ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ, ಬಡತನವನ್ನು ತೊಲಗಿಸುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಇವರು ಹೇಳಿದರೂ, ಇವತ್ತು ದೇಶದಲ್ಲಿ ನೂರಕ್ಕೆ ೯೦ ಜನ ಬಡವರು ಇದ್ದಾರೆ. ಈ ವರ್ಷ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ, ಮುಂದಿನ ವರ್ಷ ಮಾಡುತ್ತೇನೆಂದು ಮಿಸ್ ಲೀಡಿಂಗ್ ಸ್ಲೋಗನ್ಸ್ ಹೇಳುವಂಥ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ನಾನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಸಾಮಾನುಗಳ ಬೆಲೆ ಏರಿಕೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಬೆಲೆ ಏರಿಕೆಯನ್ನು ಇಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದಂಥ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಏನು ಹಾಕಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ತಮಿಳುನಾಡಿನಿಂದ ಮೂರು ಸಾವಿರ ಟನ್ ಕ್ವಿಂಟಲ್ ಅಕ್ಕಿಯನ್ನು ಇನ್ನೊಂದು ಸಾವಿರ ಟನ್ ಬ್ರೋಕನ್ ರೈಸ್ ತರಿಸುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಮೂರು ಸಾವಿರ ಟನ್ ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರಕ್ಕೆ ಅಥವಾ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ೭೦ ದಿವಸಗಳಿಗೆ ಸಾಲದು ಎನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು ನಾನು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಓರಿಸ್ಸಾದಲ್ಲಿ, ಮಾನ್ಯ ಜಿತ್ತಿಯವರನ್ನು ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಕೇಳಿದ್ದಾರೆಂದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ ಅವರಿಂದ ಏನು ಉತ್ತರ ಬಂದಿದೆ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಉತ್ತರ ಇವರಿಂದ ಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಲೆವಿ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ. ತಮ್ಮ ಪ್ರಕಾರ ಲೆವಿಯ ಬೆಲೆ, ಸುಮಾರು ೭೦–೭೫ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಕೋರ್ಸ್ ವರೈಟಿಗೆ ಒಂದು ಕ್ವಿಂಟಾಲ್‌ಗೆ ಎನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು ತಾವು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಇನ್ನೆರಡು ಮೂರು ದಿವಸದಲ್ಲಿ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದರೆ ಭತ್ತದ ಬೆಲೆಯನ್ನು ನಿಗಧಿಮಾಡಬೇಕಾದರೆ, ಅಗತ್ಯ ವಸ್ತುಗಳ ಬೆಲೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ಅದನ್ನು ನಿಗಧಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇವತ್ತು ಸಕ್ಕರೆಯ ಬೆಲೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಅಕ್ಕಿಯ ಬೆಲೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ; ಲೆವಿ ಬೆಲೆ ೭೦–೭೫ ರೂಪಾಯಿ ಎಂದು ತಾವು ಹೇಳಿದರೆ, ಲೆವಿ ಕೊಡುವ ಜನರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಏನಾಗಬಹುದು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ. ಈ ಒಂದು ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ನಾವು ವಿರೋಧ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಜನರು ಲೆವಿ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅಗತ್ಯ ವಸ್ತುಗಳ ಬೆಲೆಯನ್ನು ತಹಬಂದಿಗೆ ತರದೆ ಲೆವಿ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಜನರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಂ. ರುದ್ರಪ್ಪ (ಸಕಲೇಶಪುರ) —ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಆಹಾರ ಸಮಸ್ಯೆ, ಇದು ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ ಸಮಸ್ಯೆ. ಆದರೆ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ರೀತಿಯಿಂದ ಮಾತ

ನಾಡಿದ ಸದಸ್ಯರು ಸರ್ಕಾರ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಬಹಳ ಗುರುತರವಾದ ತಪ್ಪನ್ನು ಮಾಡಿದೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ಇದು ಬೃಹದಾಕಾರವಾಗಿ ಬೆಳೆದಿದೆ. ಮತ್ತು ಜನಗಳಿಗೆ ಕಷ್ಟವನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿದೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳಿದಂಥ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ನನಗೆ ವ್ಯಥೆಯಾಯಿತು. ಏಕೆಂದರೆ, ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದರೆ ಸಾಲದು, ಇಡೀ ಭಾರತದ ಮತ್ತು ಅಂತರ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇದನ್ನು ಇವರು ನೋಡಿದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು ಎಂಬುದಾಗಿ ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಕಾರಣ ಇಷ್ಟೆ, ೧೯೭೧ರಿಂದ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸವ.ಸ್ಯೆಗಳು ಬೃಹದಾಕಾರವಾಗಿ ಬಂದಿವೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶವನ್ನು ಆಕ್ರಮಣಕಾರರಿಂದ ತಡೆಗಟ್ಟಬೇಕಾಯಿತು ಬಾಂಗ್ಲಾ ದೇಶದಿಂದ ಸುಮಾರು ಒಂದು ಕೋಟಿ ಜನ ನಿರಾಶ್ರಿತರಿಗೆ ೧೯ ತಿಂಗಳು ನಾವು ಅವರಿಗೆ ಅನ್ನ ಕೊಡಬೇಕಾಯಿತು. ಇದಕ್ಕಿಂತ ಮಿಗಿಲಾಗಿ, ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಭೀಕರ ಬರಗಾಲ ಬಂದಿತ್ತು. ಇದೆಲ್ಲಾ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಈ ಸಮಸ್ಯೆ ಉದ್ಭವಿಸಿತು. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ, ಹೋದವರ್ಷ, ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕದ ನಾಲ್ಕೈದು ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಭೀಕರ ಬರಗಾಲ ಬಂತು. ಅದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಏನು ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥಗಳು ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದವೋ ಅವು ಕಡಿಮೆಯಾದವು. ಹಿಂದೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದರಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ೧೩ ಲಕ್ಷ ಟನ್ ಖೋತಾ ಆಯಿತು. ಹೋದ ವರ್ಷ ೫೦ ಲಕ್ಷ ಟನ್ ಆಹಾರ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗಿತ್ತು, ಆದರೆ ೭೧-೭೨ರಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ೬೨ ಲಕ್ಷ ಟನ್ ಆಹಾರ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗಿತ್ತು. ಅಂದಮೇಲೆ ಒಂದುಕಡೆ ಬರಗಾಲ, ಮತ್ತು ಒಂದು ಕಡೆ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯ ಕಡಿಮೆಯಾದದು, ಈ ಎರಡು ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಕೆಲವು ಕಡೆ ಆಹಾಕಾರ ಉಂಟಾಯಿತು. ಇದು ನಿಜ. ಆದರೆ ಸರ್ಕಾರ ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರ ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ತನ್ನ ಕೈಲಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ದಿಟ್ಟತನದಿಂದ ಎದುರಿಸಿದೆ. ಒಂದು ವಿಚಾರವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ನಾನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಏನೆಂದರೆ, ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಕಷ್ಟ ಇದ್ದರೂ ಸಹ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಅನ್ನವಿಲ್ಲದೆ ಸತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಎದುರಿಸಿದೆ ಎನ್ನುವುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದವರು ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಅಭಿನಂದಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು ಅಂಥ ದೊಡ್ಡ ಗುಣ ಅವರಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರಲಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೂ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ, ಸರ್ಕಾರ ಏನು ಮಾಡಿದೆ, ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದೆ, ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ದೇಶದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಅವರು ತಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಬಿಡಿಸಬೇಕಾದರೆ, ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮೂರು ಅಂಶಗಳನ್ನು ನಾವು ಗಮನಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಉತ್ಪನ್ನ ಸಂಗ್ರಹಣೆ, ಮತ್ತು ವಿತರಣೆ. ಉತ್ಪನ್ನ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಬೇಕಾದರೆ, ನೀರಾವರಿ ಸೌಕರ್ಯ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಬೇಕು. ಮತ್ತು ರಾಸಾಯನಿಕ ಗೊಬ್ಬರವನ್ನು ಜಮೀನಿಗೆ ಹಾಕಬೇಕು. ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಿದರೆ ಉತ್ಪನ್ನ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಜನಗಳೂ ಸಹ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ದುಡಿಯಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಶೇಕಡಾ ೭೦ರಷ್ಟು ಜನ ವ್ಯವಸಾಯದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ್ದಾರೆ. ಅದೇ

ಆಸ್ಟ್ರೇಲಿಯಾದಲ್ಲಿ, ಸೇಕಡ, ೧೮, ಬ್ರಿಟನ್‌ನಲ್ಲಿ ೪ರಷ್ಟು, ಅಮೆರಿಕಾವಲ್ಲಿ, ೬ರಷ್ಟು ಜನ ವ್ಯವಸಾಯದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ್ದಾರೆ.

ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟೊಂದು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಜನ ವ್ಯವಸಾಯದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ್ದರೂ ಉತ್ಪನ್ನ ಬೇರೆ ದೇಶಗಳಿಗಿಂತ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜನ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು. ನಾನೂ ರೈತ ಕುಟುಂಬದಿಂದ ಬಂದವನು. ನಮ್ಮ ರೈತರು ಏನು ಮಾಡುತಾ ್ತರೆ ಎನ್ನುವುದು ನನಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದಕ್ಕೂ ಅವರು ಸರ್ಕಾರವನ್ನೇ ಅವಲಂಬನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ದೇಶದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಅರಿತುಕೊಂಡು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ದೇಶದ ಉತ್ಪನ್ನವನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಉತ್ಪನ್ನ ಆಗಿದ್ದನ್ನು ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಗ್ರಹಣೆ ಮಾಡಬೇಕು. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಫುಡ್ ಕಾರ್ಪೋರೇಷನ್ ಎಂದು ಒಂದು ಸಂಸ್ಥೆ ಇದೆ. ಇದು ದೊಡ್ಡ ಕಾರ್ಪೋರೇಷನ್. ಈ ಕಾರ್ಪೋರೇಷನ್ ಜನರ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಪೂರೈಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಇದು ಹೊಂದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ, ದೇಶ ಬಹಳ ದೊಡ್ಡದು, ೫೬ ಕೋಟಿ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯಿರತಕ್ಕ ದೇಶಕ್ಕೆ ಒಂದೇ ಕಾರ್ಪೋರೇಷನ್ ಆದರೆ ಸಾಲದು. ಒಂದು ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಒಂದರಂತೆ ಆಗಬೇಕು. ಒಂದು ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಎರಡು ಆದರೂ ತಪ್ಪಿಲ್ಲ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಯುಗೋಸ್ಲಾವಿಯಾ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ರಾಷ್ಟ್ರ. ಅಲ್ಲಿ ಸಾವಿರ ಫುಡ್ ಕಾರ್ಪೋರೇಷನ್ಸ್ ಇವೆಯೆಂದು ನಾನು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಅಂದಮೇಲೆ, ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಫುಡ್ ಕಾರ್ಪೋರೇಷನ್ ಆದರೆ ಸಾಲದು, ಆದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು, ಇದನ್ನು ಮನಗಂಡು, ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಕರ್ನಾಟಕ ಫುಡ್ ಕಾರ್ಪೋರೇಷನ ಒಂದನ್ನು ರಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ದಕ್ಷರನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಸಾನಾ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಣೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಾವು ನಂಬಬಹುದು. ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾಗಿ ನಮಗೆ ಬೇಕಾಗಿರತಕ್ಕದ್ದು ಅಕ್ಕಿ. ಸುಮಾರು ಎರಡೂವರೆ ಲಕ್ಷ ಟನ್ ಭತ್ತವನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಣೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಒಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಹೋದ ವರ್ಷ ೭೬ ಸಾವಿರ ಕ್ವಿಂಟಾಲ್ ಭತ್ತ ಸಂಗ್ರಹಣೆಯಾಗಿತ್ತು. ಆದರೂ ಸಹ ಫುಡ್ ಕಾರ್ಪೋರೇಷನ್‌ನಿಂದ ಸರಿಯಾದ ವಿತರಣೆಯಾಗಿಲ್ಲ. ಈ ಸಾರಿ ಜೋಳ ಮತ್ತು ರಾಗಿಯನ್ನು ಸಹ ಸಂಗ್ರಹಣೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಒಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಇದರಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳುಬಹಳ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕರಾಗಿರಬೇಕು, ಅಕ್ಕಿ ದಾಸ್ತಾನು ಮಾಡಲು ಸರಿಯಾದ ಉಗ್ರಾಣಗಳಿರಬೇಕು. ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ Mysore State Ware Housing Corporation ಇದೆ ಅದು ದಾಸ್ತಾನು ಮಾಡುವುದು. ಕೊನೆಯ ಪಕ್ಷ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೂ ಕೂಡ ಒಂದು ಮಳಿಗೆ ಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಧಾನ್ಯ ಸಂಗ್ರಹಿಸಲು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ.

ಇನ್ನು ಅಕ್ಕಿಯ ವಿತರಣೆ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದುದು. ಆಹಾರವನ್ನು ಏನು

ನಮ್ಮ ಸರಕಾರ ಅಭಾವದ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗಾಗಿ ಸುಮಾರು ೪೫ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ವರೆಗೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಯಾರು ಬ್ಲಾಕು ಮಾರ್ಕೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೋ ಅವರ ಮೇಲೆ ಮತ್ತು ಯಾರು ಸಿನಿಮಾಗಳಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೋ ಅವರ ಮೇಲೆ ಮತ್ತು ಜೂಜಾಟಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೋ ಅವರ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಿ ಅದರಿಂದ ಬರುವ ದುಡ್ಡನ್ನು ಬೇಕಾದರೆ ರೈತರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಸಹಾಯ ಮಾಡಬಹುದು ಮತ್ತು ಬೆಲೆಗಳೂ ಏರದಂತೆ ಮಾಡಬಹುದು ಎಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳಲು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ.

ಸರ್ಕಾರದವರು ಲಂಚಗುಳಿತನವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿದ್ದರೆ ಬೆಲೆಗಳು ಹೆಚ್ಚುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಲಂಚದ ಹಾವಳಿಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಲಂಚವಿರುತ್ತದೆ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಬೆಲೆಗಳನ್ನು ಇಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಾಡದೆ ಇದ್ದ ಕೆಲಸಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಘೋಷಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದನ್ನು ಬಿಡಬೇಕು. ಬತ್ತದ ಸಗಟು ವ್ಯಾಪಾರವನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಾಗಿ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದ ಕೂಡಲೇ ಬೆಲೆಗಳು ಏರಿದವು. ಬತ್ತದ ಸಗಟು ವ್ಯಾಪಾರವನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ, ಅದನ್ನ ಮುಂದೆ ಮುಂದೆ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಯಾವುದಾದರೂ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಸಿದ್ಧತೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಘೋಷಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲದೆ ಹೋದರೆ ಅದರಿಂದ ದುಷ್ಪರಿಣಾಮಗಳಾಗುತ್ತವೆ.

ಲೆವಿ ಪದ್ಧತಿಯಿಂದ ಪಟ್ಟಣವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ನಾವು ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಜನತೆಗೆ ಕೃತಜ್ಞರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೊಡ ತಕ್ಕ ಒಂದು ಕೆ. ಜಿ. ಅಕ್ಕಿಯಿಂದ ಜೀವನ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮಾಡುವ ಹಾಗೆ ಇದ್ದರೆ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಶಾಸನಬದ್ಧ ಪಡಿತರವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಬರಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಮಾಡದೆ ರಾವಣಾಸುರನ ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಅರೆಕಾಸಿನ ಮಜ್ಜಿಗೆ ಎನ್ನುವಂತೆ ಕೊಡುವುದರಿಂದ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಜನಗಳಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಇವರ ಜೊತೆಗೆ ಅಂತರಜಿಲ್ಲಾ ಸಾಗಾಣಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ಇರುವ ನಿರ್ಬಂಧವನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದವರಲ್ಲಿ ನಾನೂ ಒಬ್ಬ. ಜಿಲ್ಲೆಯಿಂದ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳು ಹೋಗಬಾರದು ಎಂದು ಇರುವ ನಿರ್ಬಂಧವನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕಿ ರಾಜ್ಯದ ಗಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಬಿಗಿ ಮಾಡಿದರೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ.

ರಾಜ್ಯಪಲ್ಲಿಯು ಉತ್ಪನ್ನವನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ವಿಫಲರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅದರ ಜೊತೆಗೆ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಏರುವುದನ್ನೂ ತಡೆಗಟ್ಟುವುದರಲ್ಲಿ ವಿಫಲರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಕುಟುಂಬ ನಿಯಂತ್ರಣ ಮಾಡಲು ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಹಣವನ್ನು ಆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ

ಬದಲು ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳ ಮೇಲೆ ಅಥವಾ ರೈತನಿಗೆ ಉಪಯೋಗವಾಗುವ ಕೆಲಸ ಗಳಿಗೆ ಹಾಕಿದ್ದರೆ ಉತ್ಪನ್ನವಾದರೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಬಹುದಾಗಿತ್ತು ಎನ್ನುವುದು ನನ್ನ ವಾದ.

ಸರ್ಕಾರದವರು ತಮ್ಮ ಮೇಲಿ ಇರುವ ತಪ್ಪನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ಯವರ ಮೇಲೆ ಗೂಬೆ ಕೂರಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹಣದ ಉಬ್ಬರ, ಹೆಚ್ಚು ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಹಾಕುವುದು ಮತ್ತು ಲಂಚ ಹೆಚ್ಚಿರುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರೇ ಜವಾಬದಾರರು ಇದನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟದೆ ಬೇರೆಯವರ ಮೇಲೆ ತಪ್ಪನ್ನು ಹೊರಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮಾಡತಕ್ಕ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಿಷ್ಠೆಯಿಂದ ಮಾಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರ ಹಾಗೆ ಜೀವನ ಮಾಡಬೇಕು. ಆವಾಗ ಕಷ್ಟವೇನಿದೆ ಎನ್ನುವುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಚೀಲ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಪೇಟೆಗೆ ಹೋದರೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರ ಕಷ್ಟವೇನು ಎನ್ನುವುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನಗಳ ಹಾಗೆ ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಜೀವನ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಈ ಸಮಸ್ಯೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಬಗೆಹರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾವುದೋ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇವರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಜನತಾ ಬಜಾರಿನಲ್ಲಿ ಕ್ಯೂನಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಕೊಂಡರೆ, ಅಂಥ ಸಂದರ್ಭ ಬಂದರೆ ಜನಗಳ ಕಷ್ಟ ಅರಿವಾಗುತ್ತದೆ.

ಸರ್ಕಾರದವರು ಸ್ವಲ್ಪ ಫ್ರೀ ಟ್ರೇಡ್‌ಗೆ ಕೂಡ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬೇಕು. ಸರ್ಕಾರದವರು ತಿಂಗಳಿಗೆ ಕೊಡತಕ್ಕ ಒಂದು ಕೆ. ಜಿ. ಅಕ್ಕಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಜೀವನ ಮಾಡಬೇಕು? ಆದ್ದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ನಿಗದಿ ಮಾಡುವ ಬೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾರಬೇಕೆಂದೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಬೆಲೆಗೆ ಮಾರಿದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಅಂಥವರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ವಿಧಿಸಬೇಕು. ಇಲ್ಲದೇ ಹೋದರೆ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಶಾಸನಬದ್ಧ ಪಡಿತರ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದು ಆಹಾರಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕು. ಒಂದು ಕಡೆ ಕೊಡತಕ್ಕಷ್ಟು ಸಾಲದು ಮತ್ತು ಪೇಟೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲದೆ ಇರುವಂಥ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದರೆ ಜನಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಕರ್ನಾಟಕ ಫುಡ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಕೊಡುತ್ತಿರುವ ಅಕ್ಕಿಯಲ್ಲಿ ಬತ್ತ, ಕಲ್ಲು ಇರುತ್ತದೆ. ಇನ್ನುಮುಂದೆ ಕೊಡುವ ಅಕ್ಕಿಯನ್ನಾದರೂ ಸರಿಯಾಗಿ ಕೊಡುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಒಳ್ಳೆಯ ಮತ್ತು ಸ್ವಚ್ಛವಾಗಿರುವ ಅಕ್ಕಿಯನ್ನು ಪರಬರಾಜು ಮಾಡಿ ಐದು ಅಥವಾ ಹತ್ತು ಪೈಸೆ ಜಾಸ್ತಿ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡರೂ ಚಿಂತೆ ಇಲ್ಲ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಗಮನಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಬೆಲೆಗಳ ಏರಿಕೆಗೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಪೂರ್ತಿ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಇದೆ ಎನ್ನುವುದು ಗೊತ್ತಿದೆ. ಕೇಂದ್ರ ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಪಕ್ಷ ಆಡಳಿತ ನಡೆಸುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಅದರಲ್ಲಿ ನವ್ಯ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ನಡೆಸುವವರೂ ಭಾಗಿಗಳಾಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಸರಿಯಾದ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾದ್ದು ಅವಶ್ಯಕ.

ಕಳ್ಳ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುವವರಿಗೆ, ಕಾಳಸಂತೆ ಮಾಡುವ ಜನರಿಗೆ ಉಗ್ರವಾದ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಕೊಡುವುದರಲ್ಲಿ ನಿರ್ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯವಾಗಿ ವರ್ತಿಸುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರೂ ಆ ರೀತಿಯಾಗಿ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ ಕಷ್ಟವನ್ನು ಕೇಳುವವರಿಲ್ಲ. ಜನ ಸಾಮಾನ್ಯರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಓಡಾಡಿದರೆ ಅವರ ಕಷ್ಟ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಆಗಲೇ ಹೇಳಿದೆ ಹಿಂದೆ ಫುಡ್ ಡೈರೆಕ್ಟರಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀನಿವಾಸನ್ ಅವರು ಅವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಮದುವೆಯಲ್ಲಿ ಸಕ್ಕರೆ ಸಿಕ್ಕುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಏಲ್ಲ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನೂ ಬೆಲ್ಲದಲ್ಲಿಯೇ ಮಾಡಿಸಿದರು. ಹಾಗೆಯೇ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರು ಜೀವನ ಮಾಡುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಕಷ್ಟದ ಅರಿವಾಗುತ್ತದೆ ಇಲ್ಲದೇ ಹೋದರೆ ಆಗುವದಿಲ್ಲ. ನಾವು ಕೂಡ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ ಹಾಗೆ ಜೀವನ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎನ್ನುವ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳೆಲ್ಲ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ತಾವು ಇತರರಿಗೆ ಮಾದರಿಯಾಗಿ ನಡೆದರೆ ಕಷ್ಟವನ್ನು ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗಾದರೂ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

†ಶ್ರೀ ಕೆ. ಶ್ರೀರಾಮುಲು (ಗಾಂಧಿನಗರ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಸದಸ್ಯರು ಆಹಾರದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಲ್ಲರೂ ಕೂಡ ಸರ್ಕಾರದ್ದೇ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಎನ್ನುವ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಿದ್ದಾರೆ ನಾನಾದರೂ ಕೂಡ ಆ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಕಳೆದ ೨೫ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಈ ರೈತರ ಬಗ್ಗೆ ಅಥವಾ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಆಹಾರವನ್ನು ಬೆಳೆಯಬಹುದಾಗಿತ್ತೋ ಅಷ್ಟನ್ನು ಬೆಳೆಸುವದಕ್ಕೆ ಹಿಂದೆ ಆಡಳಿತ ನಡೆಸಿದವರು ಮಾಡಿದಂಥ ಪುಣ್ಯ ಕೆಲಸವೇನು ಎನ್ನುವದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರುವ ಪ್ರಕಾರ ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಅಸ್ತಿಪಾಸ್ತಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಸಿನಿಮಾ ಮಂದಿರಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಲುದಾರರಾಗಿದ್ದುಕೊಂಡು ಈ ಹೊತ್ತು ವಿಧಾನಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತು ೧೮ ತಿಂಗಳು ಆಡಳಿತ ನಡೆಸಿದ ಸರ್ಕಾರದ ಮೇಲೆ ಆರೋಪವನ್ನು ಹೊರಿಸುತ್ತ ಈ ಸರ್ಕಾರದಿಂದಲೇ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಆಯಿತು ಎಂದು ಹೇಳುವುದರಿಂದ ಮುಂದಿನ ಪೀಳಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಏನು ಪರಿಣಾಮವಾದೀತು ಎನ್ನುವದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಯಾವುದೇ ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾದರೂ ನಿಚ್ಚಳವಾದ ಮತ್ತು ಪ್ರಮಾಣಪೂರ್ವಕವಾದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ೧೮ ತಿಂಗಳ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆದಂಥ ಲೋಪಗಳಿಂದಲೇ ಆಹಾರದ ಬೆಲೆ ಇಷ್ಟು ಜಾಸ್ತಿಯಾಯಿತು ಎನ್ನುವ ವಿಚಾರವನ್ನು ಹೃದಯಾಂತರಾಳದಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗಿಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೆ ರಾಜಕೀಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅಥವಾ ಏನೋ ಕಾರಣದಿಂದ ಸರ್ಕಾರದ ಮೇಲೆ ಅಪಾದನೆಯನ್ನು ಹೊರಿಸಬೇಕು, ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಕಿತ್ತೊಗೆಯಬೇಕು ಎನ್ನುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹೇಳುವದಾದರೆ ಬಹುಶ: ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಜೆಂಬಲ ಸಿಕ್ಕಿ ಅವರು ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬರಿದಾಗ ಆಹಾರ ವಿಷಯವನ್ನು ಎಷ್ಟು ದಿವಸದಲ್ಲಿ ಸರಿಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ

ಎನ್ನುವದನ್ನು ಹೇಳ ತ್ತಾರೆಯೇ? ೩೫ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಆಗಿರುವದನ್ನು ೧೮ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಸರಿಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ? ರಾಜಕೀಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಯಾರೂ ಟೀಕೆ ಮಾಡು ವದು ಬೇಡ.

ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ದಪ್ಪ ಬತ್ತದ ಬೆಲೆ ೭೦-೭೫ ರೂಪಾಯಿ ಇರು ತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದು ಸಂತೋಷದ ವಿಷಯ. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಕೂಡ ಟೀಕೆಗಳಿವೆ. ಹಾಗೆ ಟೀಕೆ ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ನಮ್ಮ ಪಕ್ಕದ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿರುವ ವಿಷಯ ಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಪಕ್ಕದ ರಾಜ್ಯವಾದ ಮದ್ರಾಸಿನಲ್ಲಿ ದಪ್ಪ ಬತ್ತದ ಬೆಲೆ ೬೩ ರೂಪಾಯಿ, ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಜಿಯ ಬತ್ತದ ಬೆಲೆ ೬೬ ರೂಪಾಯಿ ಮತ್ತು ಉತ್ತಮ ಸಣ್ಣ ಭತ್ತದ ಬೆಲೆ ೬೮ ರೂಪಾಯಿ ಇದೆ. ಅಲ್ಲಿನ ರೈತರಿಗೆ ಕೊಡತಕ್ಕ ಗೊಬ್ಬರದ ಬೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಡಮೆ ಇಲ್ಲ. ನಾವು ಕೊಡತಕ್ಕ ಬೆಲೆಯನ್ನೇ ಅಲ್ಲಿಯೂ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಅಲ್ಲಿ ಏಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಬೆಳೆಯುತ್ತಾರೆ ಇಲ್ಲಿ ಏಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಬೆಳೆಯು ವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ವಿಷಯವನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

ನಾನು ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳ ಪ್ರಕಾರ, ಕಾರ್ಖಾನೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಕಾರ್ಮಿಕರು ೮ ಗಂಟೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಡಿಸ್‌ಮಿಸ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ರೈತರು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಒಂದು ಇಂಚು ಭೂಮಿಯನ್ನು ಬಿಡದೆ ದುಡಿಯುತ್ತಾರೆಂದು ನೋಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹಾಗೆ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿದ್ದೇ ಆದರೆ....

5-00 P. M.

ಶ್ರೀ ಕೋಣಂದೂರು ಲಿಂಗಪ್ಪ.—ದುಡಿಮೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿ ಸುವವರು ಯಾರು? ಶೇಕಡ ೨೦ ಜನರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುವುದಿಲ್ಲ ೮೦ ಪರಸೆಂಟ್ ಇರುವವರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡಿ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಶ್ರೀರಾಮುಲು.—ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಲ್ಲಿ ತಾಳ್ಮೆ ಇದ್ದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು ಏನು ಬೇಕಾದರೂ ಹೇಳಿ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಒಳ್ಳೆಯ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಶಿರಸಾವಹಿಸಿ ನಡೆಸು ವುದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದೇವೆ. ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟು ತಾಳ್ಮೆ ಇಲ್ಲವಲ್ಲ ಎಂದು ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ. ಮದ್ರಾಸ್ ರಾಜ್ಯದ ರೈತರು ೧೫ ರಿಂದ ೩೦ ಕ್ವಿಂಟಾಲ್ ಒಂದು ಎಕರೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಳ ತೆಗೆಯುತ್ತಾರೆ ಬೇಕಾದರೆ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿ. ಸ್ಟೇಟ್‌ಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ತಪ್ಪಿದ್ದರೆ ಪಾರ್ಟಿ ಸದಸ್ಯತ್ವಕ್ಕೆ ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಡಿ ಎಂದು ನಮ್ಮ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಹೇಳಿದರೆ ರಾಜೀ ನಾಮೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ತಯಾರು ಇದ್ದೇನೆ. ಅಂದರೆ ಚಾಲೆಂಜ್ ಮಾಡುವವರು ಯಾರಾದರೂ ಇದ್ದರೆ ಮುಂದೆ ಬನ್ನಿ. ದಪ್ಪ ಭತ್ತ ೬೩ ಮತ್ತು ಸಣ್ಣ ಭತ್ತಕ್ಕೆ ೬೮ಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟರೂ ಅಲ್ಲಿ ರೈತರು ಮರು ಮಾತು ಇಲ್ಲದೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಮಾಡಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಆಳುವ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರು ಅಲ್ಲದೇ ಇದ್ದರೂ ಇವತ್ತು ಕ್ರಿಟಿಸೈಜ್ ಮಾಡುವ ಅವಕಾಶ ಇದ್ದರೂ ಅದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಹೇಳಬೇಕಾದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಳದಿದ್ದರೆ ನಾಳೆ ನೀವು ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ ತೊಂದರೆ ಅನುಭವಿಸಬೇಕಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಸಮಾಜ

ದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಜನಕ್ಕೆ ಹೇಳಬೇಕು. ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ರೈತರಿಗೆ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿನ ಲೆವ್ಹಿ ಕೊಡಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬೆಳೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಾದರೆ, ನೀವು ಏನು ದೇಶಕ್ಕೆ ಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತೀವೆಂದು ಪ್ರಮಾಣ ಮಾಡಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದೀರಿ ಅದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಹೋಗುವ ಪ್ರಶ್ನೆ ಉದ್ಭವವಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಕೋಣಂದೂರು ಲಿಂಗಪ್ಪ — ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಭೂಮಿ ಕೊಡಿ ಎಂದರೆ ಭೂಮಿ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಶ್ರೀರಾಮುಲು.— ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ತಲೆಯಮೇಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ನನಗೆ ಇಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಲೋಪ ಮಾಡಿದ್ದರೂ ಅದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಬಹುಕಾಲ ಇರುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ, ನಿಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿ ಆ ತರಹ ಇಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿ ಸತ್ಯವನ್ನು ಹೇಳದೆ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಕೆಳಗಿಟ್ಟಕ್ಕೆ ಇಳಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಇದೆ; ಆದರೆ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಅಲ್ಲ ಸಮಾಜವನ್ನೇ ಕೆಳಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಇಳಿಸುತ್ತೀರಿ ಎನ್ನುವ ಅಪಾದನೆ ಮಾಡುತ್ತೀನಿ. ಸಮಾಜದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಜನಕ್ಕೆ ತಪ್ಪು ತಿಳುವಳಿಕೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ಸಶ್ಚಾತ್ತಾಪದಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ೧೮ ತಿಂಗಳಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ನಿಮ್ಮ ಕಡೆಯಿಂದ ಮಾಡದೇ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಮಾಡಿ ತೋರಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಇಂಥ ಕಡೆ ಇಷ್ಟು ಲೋಪ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಎಷ್ಟು ಉಪಯೋಗ ಆಗುತ್ತಿತ್ತು ಎಂದು ಯಾತಕ್ಕೆ ಹೇಳ ತ್ತಿಲ್ಲ ? ಇದನ್ನು ಹೇಳದೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಯೋಚಿಸಿ ಸಮಾಜವನ್ನು ತಪ್ಪು ದಾರಿಗೆ ಎಳೆಯುವುದಾದರೆ ಮುಂದಿನ ಪೀಳಿಗೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ನಮ್ಮನ್ನು ಶಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆನ್ನುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಾನು ಒಳ್ಳೆಯ ಹೃದಯದಿಂದ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ನನಗೇನೂ ರೈತರ ಬಗ್ಗೆ ಅಸೂಯೆ ಇಲ್ಲ. ಮದ್ರಾಸ್ ರಾಜ್ಯದವರು ನಮ್ಮ ಕಡೆಯಿಂದ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯನ್ನು ನೀರನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅಕ್ಕಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನೀವು ಯಾತಕ್ಕೆ ಏನೂ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ ? ಆದುದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಮಾಡುವ ಕಡೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಗಮನ ಕೊಟ್ಟುಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ, ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೀನಿ.

† ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎಲ್. ಕಬಾಡಿ (ಬಳ್ಳಾರಿ) ಮಾನ್ಯ ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಇವತ್ತಿನ ಸಂದಿಗ್ಧ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಭಾಷಣ ನಿಜವಾಗಿ ಅಗತ್ಯ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಹೇಳಬೇಕಾದ ಪ್ರಸಂಗ ಬಂದಿದೆ. ಶ್ರೀ ಶ್ರೀರಾಮುಲುರವರು ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದವರು ಬರೀ ವಿರೋಧ ಮಾತಾಡಬೇಕೆನ್ನುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಯೇ ಹೊರತು ಸೂಕ್ತ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು ಎಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಶ್ರೀರಾಮುಲುರವರು ಒಂದು ಮಾತು ಹೇಳಿದರು. ಒಂದು ಎಕರೆಯಲ್ಲಿ ೧೫-೨೦ ಕ್ವಿಂಟಾಲ್ ಭತ್ತ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಲೇವಿ ಕೊಡಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಅದು ಸರಿಯಲ್ಲ ಶ್ರೀರಾಮುಲುರವರು ಹೇಳಿದರು ಕಾರ್ಮಿಕರು ೮ ಗಂಟೆಯ ವರೆಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ಅವರು ಪಡೆಯುತಕ್ಕ ಏನು ಒಂದು ಸಂಬಳವಿದೆ. ಅವರು ಪಡೆಯುತಕ್ಕ ಕೂಲಿ ಏನು ಇದೆ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಗಮನ ಹರಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಿಮ್ಮ ಪಾರ್ಟಿಯವರು, ಎಂ. ಪಿ ಸಿ. ಸಿ. ಸದಸ್ಯರು ಆದ ಜಿ. ಪಿ ಅಂಜನಪ್ಪನವರು ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಏನು ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರ ಆಗುತ್ತಿದೆ ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡಿಕೊಂಡು, ದೇಶದಲ್ಲಿ ಆಗತಕ್ಕ ಅನಾಹುತಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಪಾರ್ಟಿಗೆ ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ತಾವು ಇಲ್ಲಿ ಕೂತಿದ್ದೀರಿ. ಮನೆಬಿಟ್ಟಿ, ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ನೋಡಿ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಏನು ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಆಗತಕ್ಕ ಅನಾಹುತನೋಡಿ.

" ನೈತಿಕ ಅವನತಿಯ ಸಂಧಿಗ್ಧ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಲ್ಲಿ ಬಹುಕಡಿಮೆ. ಅನೇಕ ಮಂತ್ರಿಗಳು, ಶಾಸಕರು ಸೇರಿ ನಾಯಕರೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವವರಲ್ಲಿ ಬಹುಮಂದಿ ಕಳ್ಳರು ಮತ್ತು ಗುಂಡಾಗಳಿಗಿಂತ ಉತ್ತಮರೇನೂ ಅಲ್ಲ. ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಿರುವ ಕಪಟ ಸಮಾಜವಾದದಿಂದ ಶೋಷಿತರು, ದೀನ-ದಲಿತರಿಗೆ ಯಾವ ಉಪಯೋಗವೂ ಇಲ್ಲ" ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದರೆ. ಅವರ ಪಕ್ಷದ ಪ್ರಧಾನ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ, ಎಂ. ಪಿ. ಸಿ ಸಿ. ಸದಸ್ಯರಿಗೆ "ಬಡವರ ಬಗ್ಗೆ ಈ ಜನಕ್ಕೆ ಕಾಳಜಿ ಇಲ್ಲ. ತಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರ ವೈಭವವನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುತ್ತಾ ಇವರು ಓಡಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷ ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆ ಜನ ಎಷ್ಟು ಅಸಹ್ಯ ಪಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂಬುದು ಇವರ ಅರಿವಿಗೆ ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ" ಎಂಬ ಮಾತನ್ನು ಶ್ರೀ ಅಂಜನಪ್ಪನವರು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು.— ತಾವು ಅದನ್ನು ಎಲ್ಲಿಂದ ಓದಿದ್ದು ?

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎಲ್. ಕಬಾಡಿ.— ಅವರ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಆಡತಕ್ಕ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ನಾನು ತಿಳಿದು ಕೊಂಡಿರುತ್ತೇನೆ.

Mr. DEPUTY SPEAKER.— There is no use of making such a statement. Is it signed by the person to whom the hon. member is attributing the statement? If the hon. member wants to make a statement, he must take the responsibility to prove that it is true, he must aver tha it is true.

ಶ್ರೀ ವಾಟಾಳ ನಾಗರಾಜ — ಅದು ನಿಜ.

An Hon. Member.— It requires to be expunged.

Mr. DEPUTY SPEAKAR.— Sri G. N. Anjanappa is not here to defend himself. Simply because it is reported in the newspaper that "Sri Anjanappa said like this", it is not proper to attribute that statement to him

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎಲ್. ಕಬಾಡಿ.— ಒಂದು ವೇಳೆ ಇಂಥ ಸ್ಟೇಟಮೆಂಟನ್ನು ಅವರು ಡಿನೈ ಮಾಡಿದರೆ ನಾನು ಕ್ಷಮೆ ಕೇಳಲಿಕ್ಕೆ ತಯಾರು ಇದ್ದೇನೆ.

Mr. DEPUTY SPEAKAR.— That is different.

ಶ್ರೀ ಜೆ. ಎಲ್. ಕಬಾಡಿ.—ಈಗ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಾದಂಥ ಬಂಗಿಯವರು ಕೆಲವು ದೋಷಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಶಹರಿನಲ್ಲಿ ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ರೇಷನ್ ಕಾರ್ಡಗಳ ಹಂಚಿಕೆ ಏನಿದೆ ಅದನ್ನು ಕಾಳಾಬಜಾರ ಮಾರ್ಕೆಟ ಮಾಡತಕ್ಕ ಜನರು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಕಾಳಾಬಜಾರು ಮಾಡಿ ಶ್ರೀಮಂತರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ನನಗೆ ಸಂತೋಷ ಎನಿಸಿತು. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಾದಂಥ ಶ್ರೀಮಾನ ಬಂಗಿಯವರು, ಹಿರಿಯರು, ಅನುಭವಿಕರು, ತಜ್ಞ ವಕೀಲರು ಅವರು ಅರಿವು ತಿಳಿದು ಮಾತನಾಡಿದಂಥ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಬಂಗಿಯವರು ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಒಂದು ಸವಾಲು ಏನಿದೆ, ಆಡಳಿತ ಪಕ್ಷದಿಂದ ದೋಷಪೂರಿತವಾದ ಸರ್ಕಾರ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಆಕ್ಷೇಪಣೆ ಏನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಅದನ್ನು ನಾನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅವರ ಪಕ್ಷದ ಎಷ್ಟೋ ಜನ ಬ್ಲಾಕಮಾರ್ಕೆಟ ಮಾಡಿದವರನ್ನು ನಾನೇ ಖುದ್ದಾಗಿ ಹೋಗಿ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಆ ಚಕ್ಕಡಿಗಾಡಿಗಳ ಮೇಲೆ ಹೊರಗೆ ಹೋದ ಜೋಳವನ್ನು ಹಿಡಿದು ಕೊಟ್ಟರೂ, ಯಾವ ಅಧಿಕಾರಿಯ ಮೇಲೂ ಇದುವರೆಗೆ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಮನಸ್ಸೂ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತೆ. ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ಕಳಿಸತಕ್ಕ ಒಂದು ಕರಪ್ಷನ ಎನು ನಡೆಯಿತು ಅದರ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಅಧಿಕಾರಿ ಮೇಲೆ ಆಕ್ಷನ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆಹಾರ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಶ್ರೀಮತಿ ಇವಾ ವಾಜ ಅವರು ಒರಿಸ್ಸಾದಿಂದ ಭತ್ತು ತಮಿಳುನಾಡಿನಿಂದ ಅಕ್ಕಿ ತರಿಸುತ್ತೇವೆ, ಪೂರೈಸುತ್ತೇವೆ ಎನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀಮಾನ ಜತ್ತಿಯವರು ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯವರು, ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟವರು ನಾನು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿ ಕೊಡಲು ಶಕ್ಯವಿದ್ದರೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಕಳ್ಳರನ್ನು ನಂಬಿದರೂ ಕುಳ್ಳರನ್ನು ನಂಬಬಾರದು ಎನ್ನುವ ಗಾದೆ ಇದೆ.

Sri D. DEVARAJ URS.—I do not like the hon. Member making such remarks. After all, we, the Govt. of Mysore have no right over Orissa Government nor are they obliged to give Mysore State any rice. If they give, well and good. If they do not give, we cannot make any criticism. I am very sorry to say that the hon. Member is making uncalled for remarks about the Governor.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—It is extremely uncharitable on the part of the hon. Member to make those remarks. It is better that he withdraws those remarks.

ಶ್ರೀ ಜೆ. ಎಲ್. ಕಬಾಡಿ.—I withdraw those remarks. ಭೂಮಿ ಇದ್ದವರಿಗೆ ಕಾಳು ಕೊಡಬಾರದು, ಇಲ್ಲದವರಿಗೆ ಕಾಳು ಹಂಚಿಕೆಯಾಗಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ನಮ್ಮ ಕಡೆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಏನಾಗಿದೆಯೆಂದರೆ, ಭೂಮಿ ಇದ್ದವರು ಇಲ್ಲದವರು ಎಲ್ಲರೂ ಒಂದೇ ಆಗಿದೆ. ಇವತ್ತು ಮಳೆ ಜೆನ್ನಾಗಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದರೂ ಸಹ, ಬೆಳೆ ಜೆನ್ನಾಗಿ ಬೆಳೆಯಬಹುದಿದ್ದರೂ ಸಹ ಬೀಜ ಏನು ಬೇಕಾಗಿತ್ತು ಅದು ಸರಿಯಾಗಿ ವಿತರಣೆಯಾಗಿಲ್ಲ, ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಸೀಡ್ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಕಡೆ ಸರಿಯಾದ ಫೌಂಡೇಷನ್ ಸೀಡ್ ಕೊಡದೇ ಇರುವದರಿಂದ ಮುಂಗಾರು ಬಿತ್ತನೆ ಅತಿ ಕಡಿಮೆ ಆಯಿತು ಎಂದು ಹೇಳುವದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ನನಗೆ ಮಾತನಾಡಲು ಇಷ್ಟು ಸಮಯ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ದಾಮೋದರ ಮುಲ್ಕಿ (ಮೂಡಬಿದ್ರಿ).—ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಆಹಾರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ದಕ್ಷತೆಯಿಂದ ನಿವಾರಿಸಿದ ನಮ್ಮ ಮುಖ್ಯ ಮಂತಿಗಳನ್ನು ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅಭಿನಂದಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಳೆದ ಎರಡು ತಿಂಗಳಿಂದ ಕಷ್ಟಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇತ್ತು. ಬಹುಶ: ಸರ್ಕಾರ ಕ್ಲಿಪ್ತ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಕೈಗೊಳ್ಳದೇ ಹೋಗಿದ್ದರೆ ಮಂಡ್ಯದಲ್ಲಿ ಆದಂಥ ಘಟನೆಗಳು ಅಲ್ಲಿಯೂ ಜರುಗುವ ಸನ್ನಿವೇಶವಿತ್ತು. ಆ ಸನ್ನಿವೇಶವನ್ನು ಅವರು ನಿವಾರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ನಾಯಕರು ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಕೆಲವು ಶಾಸಕರ ಮೇಲೆ ಗುರುತರವಾದ ಅಪಾದನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆ ಸ್ವಯಂಪೂರ್ಣ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ದೂರವಾದ ಮಾತು. ಒಲಕ್ಷ ಒಲಕ್ಷ ಕ್ವಿಂಟಾಲ ಅಕ್ಕಿ ಕೊರತೆ ಇರುವ ಜಿಲ್ಲೆ ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆ. ಅಕ್ಟೋಬರ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಹಾರ್ವೆಸ್ಟ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಡಿಸೆಂಬರ ತಿಂಗಳ ವರೆಗೆ ಭತ್ತ ಮೈಸೂರಿನ ಇತರ ಜಾಗಗಳಿಗೆ ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ಹೋಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಸ್. ಸಿದ್ದಪ್ಪ.—ದೋಣಿಯಲ್ಲಿ ತಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಮಾರುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಾರೆ

ಶ್ರೀ ದಾಮೋದರ ಮುಲ್ಕಿ—ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಈ ಸಲ ಕೊರತೆ ಉಂಟಾದಾಗ ಸುಮಾರು ೨ಲಕ್ಷ ಕ್ವಿಂಟಾಲ ಅಕ್ಕಿಯನ್ನು ಕಳೆದ ಎರಡುವರೆ ತಿಂಗಳಿಂದ ಕಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಪರ್ಮಿಟ ಕೊಟ್ಟವರು ಆಹಾರ ಇಲಾಖೆಯ ಡೈರೆಕ್ಟರ ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಹೆಸರು ಸೂಚಿಸಿದವರು ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಡಿ.ಸಿ ಅಲ್ಲಿ ಶಾಸಕರ ಮುಖಾಂತರ ಅವರ ಸಂಬಂಧಿರಿಗೆ, ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾದವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಂದು ಮಾನ್ಯ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ನಾಯಕರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಬಹುಶ: ಅವರ ಕಲ್ಪನೆಯ ಒಂದು ಮಾತು ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದು ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ದೂರವಾದುದು. ಮಂಡ್ಯ ಜಿಲ್ಲೆಯಿಂದ ೨ಲಕ್ಷ ಕ್ವಿಂಟಾಲ ಅಕ್ಕಿಯನ್ನು ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಕೊಂಡೊಯ್ದಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಜುಲೈನಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ೫೦ ಸಾವಿರ ಕ್ವಿಂಟಾಲ ಭತ್ತ, ೩೧ ಸಾವಿರ ಕ್ವಿಂಟಾಲ ಅಕ್ಕಿ, ಆಗಸ್ಟ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ೫೦

ಸಾವಿರ ಕ್ವಿಂಟಾಲ ಅಕ್ಕಿಗೆ ಪರ್ಮಿಟ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆನೇ ತಾರೀಖಿನಿಂದ ಅಕ್ಕಿ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಹೋಗಿಲ್ಲ.

ಮಂಡ್ಯ ಜಿಲ್ಲೆಯಿಂದ ನಾವು ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಕೊಂಡು ಹೋದ ಒಟ್ಟು ಭತ್ತ ಅಕ್ಕಿ ೧೨೭೫ ಕ್ವಿಂಟಾಲ್ ಮತ್ತು ಸುಮಾರು ೪೦೦೦ ಕ್ವಿಂಟಲ್ ಅಕ್ಕಿ ಮಾತ್ರ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಮಾನ್ಯ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ನಾಯಕರು ಏನು ಹೇಳಿದರು ಎಂದರೆ ಶಾಸಕರ ಸಂಬಂಧಿಕರಿಗೆ, ಶಾಸಕರ ಹಿತಚಿಂತಕರಿಗೆ, ಪಕ್ಷದ ಜನರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಪರ್ಮಿಟ್‌ನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಅಲ್ಲದೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಶಾಸಕರಿಗೂ ಪಕ್ಷಪಾತ ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು.

ಶ್ರೀ ಹೆಚ್. ಟಿ. ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ.— ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದು ಕೆಲವು ಶಾಸಕರು ಅಂತ. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅಂತ ಹೇಳಿಲ್ಲಾ.

ಶ್ರೀ ದಾವೋದರ ಮುಲ್ಕಿ — ಅವರು ಈ ಗುರುತರವಾದ ಮಾತನ್ನು ಏನು ಆಡಿದ್ದಾರೆ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಅವರಿಗೆ ರುಜುವಾತು ಇದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಕೊಂಡೊಯ್ದು ರುಜುವಾತು ಮಾಡಬೇಕು. ಆ ರೀತಿ ಏನಾದರೂ ರುಜುವಾತು ಮಾಡದಿದ್ದಲ್ಲಿ ಅವರು ತಮ್ಮ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಬೇಕು. ಆ ರುಜುವಾತನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದಲ್ಲಿ ನಾವು ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯಿಂದ ಬಂದಿರತಕ್ಕಂಥಾ ೧೪ ಜನ ಸದಸ್ಯರುಗಳೂ ಕೂಡ ನಮ್ಮ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧರಿದ್ದೇವೆ ಎನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಕಾಗೋಡು ತಿಮ್ಮಪ್ಪ — ಕಳಿಸಿದ ದಾಸ್ತಾನು ಮಂಗಳೂರಿಗೆ ಹೋಗದೆ ಗೋವಾಕ್ಕೆ ಏತಕ್ಕೆ ಹೋಯಿತು ಸ್ವಾಮಿ ?

ಶ್ರೀ ಹೆಚ್. ಎಸ್. ಸಿದ್ದಪ್ಪ.— ಕಳಿಸಿದ ದಾಸ್ತಾನು ಮಂಗಳೂರಿನಿಂದ ಕೇರಳಕ್ಕೆ ಏತಕ್ಕೆ ಹೋಯಿತು ಸ್ವಾಮಿ ?

ಶ್ರೀ ದಾವೋದರ ಮುಲ್ಕಿ.— ಈ ತರಹದ ಅಪಾದನೆ ಏನಾದರೂ ಇದ್ದರೆ ಅವರ ಹೆಸರನ್ನು ಹೇಳಿ ಅವರು ಅದನ್ನು ರುಜುವಾತು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

†ಶ್ರೀ ಹೆಚ್. ಜಿ. ಚೆನ್ನಪ್ಪ (ಮಾಗಡಿ).— ಮಾನ್ಯ ಉಪಸಭಾಪತಿಗಳೇ, ಈ ದಿವಸ ಆಹಾರದ ಒಂದು ಸಮಸ್ಯೆ ಮೇಲೆ ಏನು ಚರ್ಚೆ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇದೆಯೋ ಆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ನಾನು ಮಾತನಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಕಾಲಾವಕಾಶ ಕಡಿಮೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಮಾತನಾಡಬೇಕು, ಏನು ಬಿಡಬೇಕು ಎನ್ನುವುದು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಉದ್ಭವಿಸಿದೆ ಆದರೂ ಕೂಡ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡಲು ಇಚ್ಛೈಸುತ್ತೇನೆ. ಈವೊತ್ತು ನಮ್ಮ ಎದುರಿಗೆ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಸಮಸ್ಯೆ ಆಹಾರದ ಬೆಲೆ ಏರಿಕೆ ಒಂದೇ ಅಲ್ಲ ಇತರ ಆಹಾರಪದಾರ್ಥಗಳ ಬೆಲೆ ಏರಿಕೆಯೂ ಕೂಡ ಆಗಿದೆ. ಮನುಷ್ಯನ ದಿನನಿತ್ಯದ ಬಳಕೆಯ ಎಲ್ಲಾ ವಸ್ತುಗಳ

ಬೆಲೆಯೂ ಕೂಡ ಗಗನಕ್ಕೆ ಮುಟ್ಟಿದೆ. ಈ ಎಲ್ಲ ವಸ್ತುಗಳ ಬೆಲೆಯೂ ಯಥೇಚ್ಛವಾಗಿ ಏರಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಆದರೆ ರೈತನಿಗೆ ಆಹಾರದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮುಟ್ಟಗೋಲು ಹಾಕಬೇಕು. ಅದನ್ನು ತಾವು ತಿಳಿದು ಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಮಿತ್ರರು ಸಲಹೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ರೈತ ಎಂತಹ ಕಷ್ಟ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಎದುರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಾವು ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇದನ್ನು ನಾವು ಸರಿಯಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ವಿಷಾದ ಪಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ರೈತನಿಗೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಸರಿಯಾದ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಅವನು ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಹಿಂತೆಗೆಯುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಕಳೆದ ೫-೬ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಈ ಒಂದು ಆಹಾರದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಉದ್ಭವಿಸಿದಾಗ ಮುಸುಕಿನ ಜೋಳವನ್ನು ಯಥೇಚ್ಛವಾಗಿ ಬೆಳೆದು ಒಂದು ಕ್ವಿಂಟಾಲಿಗೆ ೧೦೦ ರೂಪಾಯಿಂತೆ ದೊರಕಿಸಿ ಕೊಂಡರು. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಆಹಾರದ ಕೊರತೆಯನ್ನು ನೀಗಿದಂಥ ಉದಾಹರಣೆ ನಾವು ನೋಡಿದ್ದೇವೆ. ಈ ರೀತಿಯಾದಂಥ ಬೆಲೆ ರೈತನಿಗೆ ಪ್ರಚೋದಕಾರಿಯಾಗಿದ್ದರೆ ಅವನು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಆಹಾರಧಾನ್ಯವನ್ನು ಬೆಳೆಯುತ್ತಾನೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಒಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡುವುದು ಏನಂದರೆ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ತಜ್ಞರ ಸಮಿತಿಯನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿ. ರೈತನು ಬೆಳೆಯತಕ್ಕಂಥ ಬೆಳೆಗಳಿಗೆ ಬೆಲೆ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅದೇ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಸಹಾಯಕವಾಗತಕ್ಕಂಥ ಇತರ ಬೆಲೆಗಳನ್ನೂ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿ. ಇವೆರಡನ್ನೂ ಸರಿದೂಗಿಸುವುದಾದರೆ ರೈತ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ರೈತ ಯಥೇಚ್ಛವಾಗಿ ಆಹಾರಧಾನ್ಯ ಬೆಳೆದು ಈ ಆಹಾರದ ಕೊರತೆ ಮುಂದೆ ಆಗದಂತೆ ಇರುವಂಥ ಒಂದು ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಎನ್ನುವ ಭರವಸೆಯನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ಆವಾಗ ನಾವು ಯಾವ ರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೂ ಹೋಗುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ಬಿಟ್ಟು ರೈತನಿಗೆ ಬೆಳೆದಂಥ ಬೆಳೆಗೆ ಸರಿಯಾದ ಬೆಲೆ ಕೊಡದೇ ಹೋದರೆ ಅವನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬೇಸರವಾಗಿ ತನ್ನ ಕಸಬನ್ನೇ ಮೂಲೆಗೆ ಒತ್ತಿಡಬೇಕಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಹಿಂದೆ ಅಂದರೆ ಈಗ್ಗೆ ೨ ವರ್ಷದ ಹಿಂದೆ ಎರಡು ರೂಪಾಯಿಗೆ ಒಂದು ಸಿಗುತ್ತಿದ್ದ ಗುದ್ದಲಿ ಈವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ೧೮ ರೂಪಾಯಿ ಆಗಿದೆ. ಈ ರೀತಿ ಆದರೆ ರೈತನಿಗೆ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಅನ್ನುವುದನ್ನು ನೋಡಿ

ಏತಕ್ಕೆ ಈ ಮಾತು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಎಂದರೆ ರೈತನು ತನ್ನ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದಂಥ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಮಾಡುವುದಾದರೆ ಅದೇ ರೀತಿ ಅವನು ಬೆಳೆಯತಕ್ಕಂಥ ಬೆಳೆಗಳಿಗೂ ಒಂದು ರೇಟನ್ನು ನಿಗದಿ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು. ಅದೇ ರೀತಿ ರೈತನು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳತಕ್ಕಂಥ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಸ್ತುಗಳಿಗೂ ಒಂದು ರೇಟನ್ನು ನಿಗದಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಈಗ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ನೋಡಿದರೆ ಸಾಹುಕಾರ ಇನ್ನೂ ಸಾಹುಕಾರನಾಗುತ್ತಾನೆ, ಬಡವ ಇನ್ನೂ

ಬಡವನಾಗುತ್ತಾನೆ, ಈ ರೀತಿ ಆಗುವುದಕ್ಕೆ ಈವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಅವಕಾಶವಾಗಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ರೈತನಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಬೆಲೆ ಸಿಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅದೇರೀತಿ ಇತರ ವಸ್ತುಗಳಿಗೂ ಒಳ್ಳೆಯ ಬೆಲೆ ಸಿಗುವಂತೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆಮಾಡಬೇಕು. ಆರೀತಿ ಮಾಡುವುದಾದರೆ ಎಲ್ಲಾ ವಸ್ತುಗಳಿಗೂ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬರಬೇಕು. ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸತಕ್ಕಂಥ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಈರೀತಿ ಮಾಡದೆ ಒಂದು ವಸ್ತುವಿಗೆ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಇದ್ದು ಇನ್ನೊಂದು ವಸ್ತುವಿಗೆ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಇರದೇ ಹೋದರೆ ಆವಾಗ ಬೆಲೆಗಳು ಏರುಪೇರು ಆಗುವುದಕ್ಕೆ ಸಂದೇಹವೇ ಇಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಈವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಲೆವಿ ಎತ್ತುವ ಒಂದು ನಿಯಮಾವಳಿ ಏನು ಇದೆ, ಒಂದು ಎಕರೆಗೆ ಒಂದು ಕ್ವಿಂಟಾಲ್ ಭತ್ತವನ್ನು ವಸೂಲ್ಮಾಡುವ ಲೆವಿ ಪದ್ಧತಿ ಏನು ಇದೆ ಇದರಿಂದ ಆಹಾರಧಾನ್ಯಗಳು ಒಂದೇ ಕಡೆ ಸ್ಟೋರ್ ಆಗಿ ಬೆಲೆಗಳು ಏರಿಳಿತವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ನಾನು ಹೇಳುವುದು ಈ ರೀತಿ ಆಗದೇ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದರೆ ರೈತನ ಹತ್ತಿರ ಇರುವ ಸರಪ್ಲಸ್ ಧಾನ್ಯಕ್ಕೆ ಒಂದು ಬೆಲೆ ನಿಗದಿ ಮಾಡಿ ಅದನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಂಡು ಯಾವ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಧಾನ್ಯ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲವೋ, ಯಾವ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯ ಕೊರತೆ ಇದೆಯೋ ಅಲ್ಲಿ ಈ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯವನ್ನು ಸಿಗುವಂಥ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಹಾಗಾದರೆ ಆಹಾರದ ಕೊರತೆ ಬರುವದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ವರ್ತಕರು ಈಗ ಏನು ಮಾರಾಟ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೊ ಅದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ ಸೊಸೈಟಿಗಳ ಮುಖಾಂತರ ಮಾರಾಟ ಮಾಡುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಸಹಕಾರ ಸೊಸೈಟಿಗಳಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಏನು ಕೊಡುತ್ತಾರೋ ಅದನ್ನು ಮಾತ್ರ ಮಾರಾಟ ಮಾಡಬೇಕು ಇತರ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಮಾರಾಟ ಮಾಡಕೂಡದು ಎನ್ನುವ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಹಾಗಾದರೆ ಬೇರೆಯವರು ಇದನ್ನು ಮಾರಾಟ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಇನ್ನೂ ಹೇಳಬೇಕೆಂಬ ಅಪೇಕ್ಷೆ ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ ಈಗ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕಂಥ ವೇಳೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿ, ಇನ್ನು ಮುಂದೆಯಾದರೂ ನಾನು ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಕಡಿಮೆ ಕಾಲಾವಕಾಶ ಕೊಡದೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕಾಲಾವಕಾಶ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ನನಗೆ ಇಷ್ಟು ಮಾತನಾಡಲು ಕಾಲಾವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

5-30 P. M.

†ಶ್ರೀ ಬೆಟ್ಟಸ್ವಾಮಿಗೌಡ (ಕುದೂರು)—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನನ್ನ ಹಿರಿಯ ಸ್ನೇಹಿತರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ರಾಜಶೇಖರಮೂರ್ತಿಯವರು ಮತ್ತು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎಚ್. ಟಿ. ಕೃಷ್ಣಪ್ಪನವರು ಆಹಾರದ ಸಮಸ್ಯೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಈಗ ಏನು ಒಂದು ಬೆಲೆ ಏರಿದೆ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಹಿರಿಯ ಸದಸ್ಯರೆಲ್ಲರೂ ಮಾತನಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಬೆಲೆಗಳು ಏರಿರುವುದು ಎಂದರೆ ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ ತಾರತಮ್ಯವಿಲ್ಲದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಏರಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗ

ಲಾರದು ಒಂದು ಕಡೆ ಎಂಡೂವರೆ ರೂಪಾಯಿ ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆ ಮೂರು ರೂಪಾಯಿ ಕೆಜಿಗೆ ಆಹಾರಧಾನ್ಯಗಳ ಬೆಲೆ ಏರಿರುವದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನಿಜವಾಗಿ ಕೂಡ ಹೇಳ ಬೇಕಾದರೆ ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ಸರ್ಕಾರವೇ ಹೊಣೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಸರ್ಕಾರ ಒಪ್ಪಿ ಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂಥ ಒಂದು ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿ ಈ ರೀತಿ ಬೆಲೆಗಳು ಏರಲು ಕಾರಣವಾದರೂ ಇಷ್ಟೇ. ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅಂತರ ಜಿಲ್ಲಾ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯ ಗಳ ಸಾಗಾಣಿಕೆಯ ನಿರ್ಭಂದ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಆ ಒಂದು ನಿರ್ಭಂದದಿಂದ ಬೆಲೆಗಳು ತಕ್ಷಣ ಏರುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಯಿತು. ಈ ಅಂತರಜಿಲ್ಲಾ ನಿರ್ಭಂದದ ಬದಲಿಗೆ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳು ಮೈಸೂರಿನ ಗಡಿಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ಹೋಗದಂತೆ ನಿರ್ಭಂದವನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಏನೂ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತಾ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಆಹಾರಧಾನ್ಯವು ಬೇರೆ ಹೊರ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾ ಇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇವೆ ಅಂತಜಿಲ್ಲಾ ನಿರ್ಭಂದವನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕಿದರೆ ಬೆಲೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೋಕಿನಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಮಾಗಡಿಯಲ್ಲಿ ಆಹಾರದ ಸಮಸ್ಯೆ ವಿಪರೀತವಾಗಿ ಜನಗಳಲ್ಲಿ ಕಳವಳಕ್ಕೆ ಎಡೆಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಮಾಗಡಿಯಲ್ಲಿ ಲೂಟಿ ಮುಂತಾದ ದುಷ್ಕೃತ್ಯಗಳು ನಡೆಯುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಲಾಠಿಚಾರ್ಜ ನಡೆಯುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಚನ್ನಪ್ಪನವರು, ನಾನು ಇನ್ನು ಇತರ ಪುರ ಪ್ರಮುಖರು ಸೇರಿ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರ್‌ವರ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಶಾಂತಿ ಸಮಿತಿಯನ್ನು ಎಲ್ಲರ ಸಹಕಾರದಿಂದ ಮಾಡಿದೆವು. ಇದೇ ರೀತಿ ಕುದೂರಿನಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಗಲಾಟೆ ಆಗುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಒದಗಿದಾಗ ನಾವು ಎಲ್ಲರೂ ಸೇರಿ ವರ್ತಕರ ಸಹಕಾರದಿಂದ ಕಡಿಮೆ ಬೆಲೆಗೆ ಅಕ್ಕಿಯನ್ನು ಮಾರಾಟ ಮಾಡಿಸಿದ್ದೇವೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ನಮ್ಮ ತಾಲೂಕಿಗೆ ೨೦ ಕ್ವಿಂಟಾಲ್ ಅಕ್ಕಿ ಕೊಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಇದು ನಿಜವಾಗಿ ಕೂಡ ಯಾವರೀತಿ ಯಲ್ಲೂ ಹಂಚುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಲುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಇಡೀ ತಾಲೂಕಿಗೆ ೨೦ ಕ್ವಿಂಟಾಲ್ ಅಕ್ಕಿಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೊಟ್ಟರೆ ಹಂಚುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ವೆಂದು ಹೇಳಿ ಅದಷ್ಟು ಇನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಅಕ್ಕಿಯನ್ನು ಕೂಡಲೇ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡಬೇ ಕೆಂದು ಹೇಳಲು ಇಚ್ಛಿಸಿಡುತ್ತೇನೆ. ಮಾಗಡಿ ತಾಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಆಹಾರ ಸಮಿತಿಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳ ತಾರತಮ್ಯ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಈ ಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಎಂ.ಎಲ್.ಎ. ಆಗಿರು ವವರನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಬೇರೆ ಯಾರನ್ನು ಹಾಕಿಲ್ಲ. ಅದರಲ್ಲಿ ಆಡಳಿತ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿಗೆ ಸೇರಿದವರನ್ನೆ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನು ಒಂದು ವಿಚಿತ್ರವಾದ ವಿಷಯ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ೧೯೬೫-೬೬ ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಆಹಾರ ಸಮಸ್ಯೆ ಬಂದಾಗ ಬ್ಲಾಕ್‌ಮಾರ್ಕೆಟ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಂತಹವರನ್ನು ಈ ಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಥ ಒಂದು ಕಮಿಟಿ ಯಿಂದ ಯಾವ ರೀತಿ ಅನೀತಿ ಮತ್ತು ಅನ್ಯಾಯಗಳು ನಡೆಯುತ್ತವೆಂದು ಹೇಳುವು ದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಇಂಥ ಜನಗಳನ್ನು ಈ ಕಮಿಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದರೆ ಸಮಿತಿ ಯಾವ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತದೆ ಎಂದು ತಾವು ಎಲ್ಲರೂ ಕೂಡ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು

ಮತ್ತೆ ಮಾಗಡಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಕಣ್ವಾ ಜಲಾಶಯ ಇದ್ದರೂ ಅದು ರಾಮನಗರಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿದೆ ನೀರಾವರಿ ಸೌಲಭ್ಯವೂ ಕೂಡ ಅಲ್ಲಿಗೆ ದೊರಕಿದೆ. ಇನ್ನು ಮಂಚನಬೆಲೆ ನೀರಾವರಿಯಿಂದ ರಾಮನಗರ, ಚೆನ್ನಪಟ್ಟಣ ಮತ್ತು ಕನಕಪುರ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಿಗೆ ನೀರಾವರಿ ಸೌಲಭ್ಯ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆಯೇ ವಿನಃ ಮಾಗಡಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ ಯಾವ ಸೌಲಭ್ಯವೂ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಮೂರು ಜಲಾಶಯಗಳು ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ ಒಂದು ಎಕರೆ ಜಮೀನಿಗೆ ನೀರಾವರಿ ಸೌಲಭ್ಯ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಗಮನ ಹರಿಸಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಮನಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿ ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರನ್ನು ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ವಾಟಾಳ್ ನಾಗರಾಜ್ —ನನಗೆ ಕೇವಲ ಒಂದು ನಿಮಿಷ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಿ.

ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು —ದಯವಿಟ್ಟು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಿ. ಒಂದು ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ತಾವು ಏನೂ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ದಯವಿಟ್ಟು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಿ.

ಶ್ರೀ ವಾಟಾಳ್ ನಾಗರಾಜ್.—ಇಲ್ಲ ಒಂದು ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ನಾನು ಭಾಷಣ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಪೂರ್ಣ ಬದಲಾಯಿಸಿ ಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ ಕೇವಲ ಒಂದೇ ಒಂದು ನಿಮಿಷ ಕೊಡಿ ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು.—ದಯವಿಟ್ಟು ಒಂದು ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ಮುಗಿಸಬೇಕು ನಾನು ಬೆಲ್ಲು ಮಾಡಿದ ತಕ್ಷಣ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ವಾಟಾಳ್ ನಾಗರಾಜ್.—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಸರ್ಕಾರದ ಆಡಳಿತ ನೀತಿಗೆ ಧಿಕ್ಕಾರ, ಅನ್ನ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಅನ್ನ ಕೇಳಿದ ಜನರ ಮೇಲೆ ಗೋಳಿಬಾರ ಮಾಡುವ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಧಿಕ್ಕಾರ, ಆಹಾರಧಾನ್ಯದ ಸಗಟು ವ್ಯಾಪಾರವನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕಂಥ ನೀತಿಗೆ ಧಿಕ್ಕಾರ ***

Mr. DDPUTY SPEAKER.—Dont record.

(The Hon. Member Sri Vatal Nagaraj sat in Aisle).

Mr. DDPUTY SPEAKER.—I want the Hon. Member to help me. He may please go and sitis his seat.

ಶ್ರೀ ವಾಟಾಳ್ ನಾಗರಾಜ್ —ನಾವು ಏನು ಮಾಡೋಣ ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಿ ಸ್ವಾಮಿ ನಾವು ಏತಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಇಲ್ಲಿ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ ನಾವು ದನಕಾಯುವುದಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದೆವೆಯೇ? ಇಡೀ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಆಹಾರ ಸಮಸ್ಯೆ ಬೃಹದಾಕಾರವಾಗಿರುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇರುವಾಗ

***Not recorded as ordered by the chair.

ಕೇವಲ ಐದು ನಿಮಿಷ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಇಲ್ಲ ಎಂದರೆ ಹೇಗೆ? (ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಹೊರಗೆ ಹೋದರು).

Mr. DEPUTY SPEAKER.—Under the Rules of Procedure, I would like to inform the hon. members that there is no provision for shouting 'Dhikkara'. The Rules of procedure are something which I am bound to observe and adhereto very strictly. There is no way out.

I was about to tell the hon. member to please avoid the slogan and I was inclined to extend time even though I had given him one minute. I would have given him some more time If the hon. member cannot understand the goodwill extended to him, I can only say that I am only sorry for him and nothing further.

ಶ್ರೀ ಕಾಗೋಡು ತಿಮ್ಮಪ್ಪ—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅವರು ತಮ್ಮ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಏನಂದರೆ ಅವರು ಬಳಸಿದಂಥ ಪದಗಳನ್ನು ಒಂದು ಭಾಷಣ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು—ಅದು 'ಧಿಕ್ಕಾರ' ಎನ್ನುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇರಬಾರದು.

ಶ್ರೀ ಕಾಗೋಡು ತಿಮ್ಮಪ್ಪ—ಎಲ್ಲಿ ಆ ರೀತಿ ಇದೆ?

Mr. DEPUTY SPEAKAR.—I told him with utmost forbearance. I have understood what he had said. The Rules of Procedure are something which are to be interpreted, understood and followed.

ಶ್ರೀಕಾಗೋಡು ತಿಮ್ಮಪ್ಪ—ಅದನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ರೂಲ್ಸ್ ಮತ್ತು ಪ್ರೊಸೀಜರ್ ಅನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಯಾರೂ ಹೋಗುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಎಲ್ಲರೂ ಬದ್ಧರಾಗಿದ್ದೇವೆ ಆದರೆ ಆಹಾರ ನೀತಿಗೆ ಧಿಕ್ಕಾರ ಎನ್ನುವ ಪದಗಳನ್ನು ಅವರು ಉಪಯೋಗಿಸಿದರು.....

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ—ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ಲಾಯರ್‌ಗಿರಿ ಯಾಕೆ ಬಿಡಿ.

Mr. DEPUTY SPEAKER.— It is not fair on his part to continue his speech despite my telling him. I wanted to extend my goodwill to him. He himself pleaded for one minute but I was prepared to give him 3-4 minutes.

ಶ್ರೀ ಕೋಣಂದೂರು ಲಿಂಗಪ್ಪ— ನಾನು ಬೆಲೆ ಏರಿಕೆಯ ಬಗ್ಗೆ, ಮತ್ತು ಲೆವಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಎರಡೆ ಎರಡು ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ದಯವಿಟ್ಟು ಮೂರು ನಿಮಿಷ ಅವಕಾಶವನ್ನು ನನಗೆ ಕೊಡಿ.

Mr. DEPUTY SPEAKER.— Your colleague has already spoken.

ಶ್ರೀ ಕೋಣಂದೂರು ಲಿಂಗಪ್ಪ— ನಮ್ಮ ವೇದನೆಯನ್ನೂ ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಶಿವಮೊಗ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ತೀರ್ಥಹಳ್ಳಿ ಕ್ಷೇತ್ರ ಎಂದು ಒಂದು ಇದೆ. ಅಲ್ಲಿಂದ ನಾನು ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಭತ್ತದ ಕಣಜ ಶಿವಮೊಗ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆ. ಅಲ್ಲಿನ ರೈತರ ಸ್ಥಿತಿಗತಿ ಏನು, ತಮ್ಮ ಲೆವಿ ಬೆಲೆ ಅವರಿಗೆ ಸಾಕೆ ಎಂದು ಎರಡು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

Mr. DEPUTY SPEAKER.- Please resume your seat. Five other members who had sent their names had to be refused permission to speak. Three other members from the Opposition side had sent in their names, but I returned their slips. Sri Siddappa who is never tired of raising his finger was also refused. In this way I had to disappoint to so many hon. members. I seek your cooperation and good will in carrying on the business of the House. This is not the way of asserting. Let us have a sense of proportion, a sense of understanding and let us continue our work with a spirit of goodwill and understanding.

ಶ್ರೀ ಕೋಣಂದೂರು ಲಿಂಗಪ್ಪ—ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ನಾನು ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸಿಬಿಡುತ್ತಿದ್ದೆ.

Mr. DEPUTY SPEAKER.— If I permit you to speak, others will make an allegation. Even the Leader of the Opposition who had sent a slip mentioning 3 names was disappointed.

†ಶ್ರೀ ಕೋಣಂದೂರು ಲಿಂಗಪ್ಪ (ತೀರ್ಥಹಳ್ಳಿ) — ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನಾನು ಆಹಾರದ ಬೆಲೆ ಏರಿಕೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮಂಡಿಸಿದಂಥ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿ ಎರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳುವದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಭತ್ತದ ಲೆವಿ ದರವನ್ನು ಏನು ನಿಗದಿಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಅಪೇಕ್ಷೆ ಪಡುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ಇದಕ್ಕೆ ೭೦–೭೫ ರೂ. ಗಳು ಎಂದು ಒಂದು ಕಡೆ ನಿಗದಿ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ, ಅದೇ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಮೂರು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಸ್ಥಿಮಿತವಾಗಿಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಇದು ರೈತರಿಗೆ ಬಹಳ ಅನ್ಯಾಯವಾದಂಥ ದರ. ಕಾರಣ ಇಷ್ಟೆ, ಒಂದು ಎಕರೆಯಲ್ಲಿ ಭತ್ತವನ್ನು ಬೆಳೆಯಬೇಕಾದರೆ, ಒಬ್ಬ ರೈತನಿಗೆ ೩೪೫ ರೂಪಾಯಿ ಅದರ ಮೇಲೆ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಒಂದು ಎಕರೆಗೆ ಆರು ಕ್ವಿಂಟಾಲ್ ಭತ್ತವನ್ನು ಬೆಳೆಯುತ್ತಾರೆ. ತಮ್ಮ ಬೆಲೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ಎಕರೆಗೆ ೪೫೦ ರೂಪಾಯಿ

ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ. ೩೪೫ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡಿ ೪೫೦ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡರೆ ಅವನಿಗೆ ಉಳಿಯತಕ್ಕದ್ದು ೧೦೦ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಮಾತ್ರ. ಈ ನೂರು ರೂಪಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಬಟ್ಟೆ ಬರೆ, ಮನೆ ಮಠ, ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಇತ್ಯಾದಿ ಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ನಡೆಸಬೇಕು ? ಆದ್ದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಬೆಲೆಯ ನೀತಿ ಯನ್ನು ಪುನರ್‌ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಬೇಕು. ತಾವು ಕೊಡತಕ್ಕ ಬೆಲೆ ಮೂರು ವರ್ಷ ಗಳ ಕಾಲ ಸ್ಥಿಮಿತವಾಗಿದ್ದರೆ, ಅದೂ ಕೂಡ ರೈತರಿಗೆ ಅಪಾಯಕಾರಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಗೊಬ್ಬರದ ಬೆಲೆ ಕೂಲಿ ವಗೈರೆ ಎಲ್ಲಾ ಏರುತ್ತಾ ಹೋಗ ಬಹುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಪುನರ್‌ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಕನಿಷ್ಟಪಕ್ಷ ಒಂದು ಫ್ಲೋಟಿಂಗ್ ಭತ್ತಕ್ಕೆ ಒಂದು ನೂರು ರೂಪಾಯಿಯಾದರೂ ಕೊಡಬೇಕು. ಇದು ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕ ಲೆವಿ ವಸಲಿ ಬಗ್ಗೆ ಎರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಎ. ವಿ. ಮುನಿಸ್ವಾಮಿ.—ಇದು ನಿಮ್ಮ ಸಮಾಜವಾದವೇ?

ಶ್ರೀ ಕೋಣಂದೂರು ಲಿಂಗಪ್ಪ.—ರೈತರ ಹಿತವನ್ನು ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುವದು ಸಮಾಜವಾದವಲ್ಲವೇ? ಕನಿಷ್ಟಪಕ್ಷ, ಮೂರು ಎಕರೆಗಿಂತ ಕಡಿಮೆ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಭೂಮಿಯವರಿಗೆ ಲೆವಿಯನ್ನು ರದ್ದುಮಾಡಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್.—ಎಲ್ಲಾ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್‌ನ ಭೂಮಿಗೂ ಬಿಡಬೇಕೇ? ಏನು ಮಾಡಬೇಕು ಹೇಳಿ?

ಶ್ರೀ ಕೋಣಂದೂರು ಲಿಂಗಪ್ಪ.—ಜಿಲ್ಲೆ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಸಾಗಾಣಿಕೆ ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡುವದರಿಂದ ಕಳ್ಳ ವ್ಯಾಪಾರಸ್ಥರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಸರ್ಕಾರದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಸೇರಿಕೊಂಡು ಭತ್ತವನ್ನು ಕೊಚ್ಚಿನ್ ಇಂದ ಬೇರೆ ಕಡೆಗೆ ಸಾಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ರೆಪ್ರಿಕ್ಷನ್ ತೆಗೆದರೆ ಭತ್ತ ಸಮುದ್ರದ ಆಚೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

†ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್ (ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈಗ ಆಹಾರದ ವಿಚಾರದ ಬಗ್ಗೆ ಅನೇಕರು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿರುವದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಷಯ ಹೊರಗೆ ಬಿದ್ದ ಹಾಗಾಯಿತು. ಅದು ಏನೆಂದರೆ, ನಾನು ಹೇಳಿರತಕ್ಕ ಹೇಳಿಕೆ ಮತ್ತು ಮುಂದಿನ ಆಹಾರ ನೀತಿ ಏನು ಎನ್ನುವವನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪುತ್ತಾರೆ ಎನ್ನುವದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಯಿತು. ಲೆವಿ ಹಾಕತಕ್ಕ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪುತ್ತಾರೆ, ಮತ್ತೆ ಸರ್ಕಾರ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಹತೋಟಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎನ್ನುವದನ್ನು ಒಪ್ಪುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತೆ ಬೆಲೆ ನೀತಿಯನ್ನು ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದರೂ ಸಹ ಇಂದಿನ ಬೆಲೆಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಬೆಲೆಯನ್ನು ಕೊಡ ಬೇಕು ಎನ್ನುವದನ್ನೂ ಅವರು ಒಪ್ಪುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತು ಎಲ್ಲರೂ ಒಂದು ಮಾತು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಸರಕಾರ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಆಹಾರ ಒದಗಿಸಬೇಕು ಎಂದು, ರೈತರ ವಿಚಾರ ಬಂದರೆ ಲೆವಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಕೋಣಂದೂರ ಲಿಂಗಪ್ಪ.— ದರ ಕಡಿಮೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ರೈತರಿಗೆ ಕೊಡ ಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ — ಕಷ್ಟ ಬಂದಾಗ ದೇವರನ್ನು ಹಿಂದೆ ಬಯ್ಯುತ್ತಿದ್ದರು; ಈಗ ದೇವರು ಹೋಯಿತು, ಸರಕಾರವನ್ನು ಬಯ್ಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಬರೀ ಸರಕಾರದ ಒಬ್ಬಿದೇ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಲ್ಲ, ಬೇರೆಯವರೂ ಸರಕಾರದ ಜೊತೆ ಸೇರಿ ಮಾಡಬೇಕಾದ್ದು ರೈತರು ಮತ್ತು ಕಾರ್ಮಿಕರಿಗೂ ಈ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸೇರಿದೆ ಎಲ್ಲ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿರುವವರಿಗೂ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಿದೆ. ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲದಿರುವುದನ್ನು ಮಾತನಾಡುವುದು ಬೇಡ. ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಅವರವರ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಹೊತ್ತರೆ ಎಲ್ಲವೂ ಸರಿಯಾಗುವದು. ರೈತರೂ ಸಹಕರಿಸಬೇಕು, ಸೊಸೈಟಿಗಳು ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು, ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಿದೆ ಎಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಒಂದು ನೀತಿಯನ್ನು ನಿರೂಪಣೆ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಆ ನೀತಿಯನ್ನು ಒಪ್ಪುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ ಎಂಬುದೇ ಸಂತೋಷದ ವಿಚಾರ. ನಮ್ಮ ಕಮ್ಯುನಿಸ್ಟ್ ಪಕ್ಷದ ಸದಸ್ಯರು ಒಂದು ವಿಚಾರ ಹೇಳಿದರು. ಸರಕಾರ ಹೋಲ್‌ಸೇಲ್ ಟ್ರೇಡ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿತ್ತು, ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದಿರುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಇವತ್ತಿನ ನಮ್ಮ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಹತೋಟಿ ಇರುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿದೆ ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಾನ್ ರಾಜಶೇಖರಮೂರ್ತಿಯವರು ಮತ್ತು ಅವರ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿರುವವರು ಏನೋ ಹೇಳಿದರು, ಅವರ ಧೋರಣೆ ಮೊದಲಿಂದ ಗೊತ್ತಿದೆ ಮೊನ್ನೆತಾನೆ ಅವರ ವರ್ಕಿಂಗ್ ಕಮಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಬಹಿರಂಗ ಭಾಷಣ ಕೂಡ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದಿದೆ. ಅದು ೧೯೫೦-೫೧ರಿಂದ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕಾದ ಧೋರಣೆ, ಹಳೆಯ ಕಾಲದ ಮಾತು. ಈ ದಿವಸ ಪ್ರಪಂಚ, ಇವತ್ತಿನ ಆರ್ಥಿಕ ಚೌಕಟ್ಟು ಹೇಗಿದೆ, ಸಮಾಜದ ಮೇಲೆ ಅದು ಯಾವ ರೀತಿ ವಿಘಾತವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡದೆ ಯಾವುದೋ ೧೯೫೦ನೆಯ ಶತಮಾನದ ವಿಷಯ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಶ್ರೀ ರಾಜಶೇಖರಮೂರ್ತಿಯವರು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಕಾಲೇಜಿನ ಪ್ರೊಫೆಸರು ಹುಡುಗರಿಗೆ ಪಾಠ ಹೇಳುವ ಹಾಗೆ ಹೇಳಿದರು; ನಿಜ. ಅವರು ಹೇಳಿದ ವಿಚಾರ ಈ ದಿವಸದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗನುಗುಣವಾಗಿಲ್ಲ ಹಿಂದಿನ ಶತಮಾನದ ವಿಚಾರ ಇದು. ಪೊಲ್ಟಿಕಲ್ ಸ್ಟ್ರಕ್ಚರ್ ಈ ದಿವಸ ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು ಹಾಗಾದರೆ ಇನ್ನಾವ ಸ್ಟ್ರಕ್ಚರ್ ಅವರಿಗೆ ಬೇಕು? ಬೇರೆ ಸ್ಟ್ರಕ್ಚರ್ ಯಾವುದು ಎಂಬುದನ್ನು ಅವರು ಹೇಳಬೇಕು. ಕಂಪ್ಲೀಟ್ ಫ್ರೀ ಎಕಾನಮಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಅದು ಎಕನಾಮಿಕ್ ಸ್ಟ್ರಕ್ಚರ್ ಆಯಿತು ಈ ದಿವಸ ಇರುವುದು ಡೆಮಾಕ್ರಾಟಿಕ್ ಸ್ಟ್ರಕ್ಚರ್, ಇಂದು ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಸಿಸ್ಟಂ ಆಫ್ ಡೆಮಾಕ್ರಸಿ ಇದೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ರಾಜಶೇಖರಮೂರ್ತಿ.—ನಿಮ್ಮಕಡೆಯವರು ಡಿಕ್ಟೇಟರ್‌ಷಿಪ್ ಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ — ನೀವು ಹೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಟೀಕೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬ ದಾಟಿಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಹೇಳಿರಬಹುದು ಎಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅವರಿಗೆ ಇರುವ ವಿಚಾರ ಸರಿಯಾಗಿ ಗೊತ್ತಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ.

Sri H. T. KRISHNAPPA.—Further he said that the State Government is a glorified municipality !

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್.— ಮುನಸಿಪಾಲಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟರಾಗಿದ್ದರಲ್ಲಾ ಆಗ ನೀವು ಜೊತೆಯಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲವೇ ? ಈಗ ಸರ್ವಸ್ವತಂತ್ರರಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ನೀವು ಮುನಸಿಪಾಲಿಟಿ ವಿಚಾರ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ನೀವು ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ನೌಕರಿಯಲ್ಲಿದ್ದೀರಿ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ನೀವು ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟರು ಸಬ್-ಇನಸ್ಪೆಕ್ಟರು ಆಗಿದ್ದಿರಿ. ಇದು ಹಿಂದಿನ ಮಾತು, ಇದೊಂದೂ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀ ರಾಜಶೇಖರ ಮೂರ್ತಿಯವರಿಗೆ ಒಂದೂವರೆ ವರ್ಷದಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ಗೊತ್ತಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳುವುದಾದರೆ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಅನೇಕರು ಇದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಮಳೆ ಬೆಳೆ ಚೆನ್ನಾಗಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಿಮ್ಮಿಂದ ಹೀಗಾಯಿತು ಎಂದರೆ ನಾವು ಒಪ್ಪಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಪಾಕಿಸ್ತಾನದ ಯುದ್ಧ ಮಾನವ ನಿರ್ಮಿತ, ಬಾಂಗ್ಲಾ ದೇಶದ ತೊಂದರೆ ಮಾನವ ನಿರ್ಮಿತ, ಕ್ಷಾಮ ಬಂದಿರುವುದು ಮಾನವ ನಿರ್ಮಿತ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಏನು ಹೇಳಬೇಕು ? ಅದು ದೈವ ನಿರ್ಮಿತವೇ ಮಾನವ ನಿರ್ಮಿತವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆಮಾಡಬೇಕು. ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ನಾಯಕರು ಮತ್ತು ಅವರ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿರುವ ಶ್ರೀ ರಾಜಶೇಖರಮೂರ್ತಿಯವರು ಇದೆಲ್ಲಾ ದೈವ ನಿರ್ಮಿತವಲ್ಲ, ಎರಡು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಸರಕಾರ ಬಂದಮೇಲೆ ಆಗಿರುವುದು ಎಂದು ಹೇಳುವುದಾದರೆ ನಾನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ, ಅವರಿದ್ದಾಗ ಚೆನ್ನಾದ ಮಳೆ ಹುಯ್ಯುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೇ ಎಂದು.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ರಾಜಶೇಖರಮೂರ್ತಿ — ರಿಸರ್ವ ಬ್ಯಾಂಕಿನ ವರದಿ ನೋಡಿ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್ — ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಕಾಲಾವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಈ ದಿವಸ ಅವರ ಭಾಷಣವಿದೆ, ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಕುಳಿತಿದ್ದಾರೆ, ಅವರು ಕುಳಿತಿರುವುದೇ ಹೆಚ್ಚು. ಅವರು ಸೂಚನೆ ಮಂಡಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಜವಾಬು ಕೊಡಬೇಕು, ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಕುಳಿತಿದ್ದಾರೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇದುವರೆಗೆ ಹೊರಟು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಮಾತನಾಡಬೇಕೆಂದರೆ ಅಭ್ಯಂತರವಿಲ್ಲ. ಅವರಿನ್ನೂ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕಲಿತಿಲ್ಲ ಇನ್ನೂ ಕಲಿಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅರ್ಧಂಬರ್ಧ ಕಲಿತು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ೧೯೭೪ರಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಸ್ಥಾನಗಳು ಖಾಲಿಯಾಗುವುವು, ನಾವೆಲ್ಲಾ ಸೇರಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಅವರನ್ನು ಕಳಿಸೋಣ, ಕಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ನಾನಂತೂ ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಯ್ಯ.— ಇದು ಅಂತರ್ಗತವಾದ ವ್ಯಾಮೋಹ

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್ — ಅವರು ಈ ಭಾಷಣ ಅಲ್ಲಿ ಮಾಡಲಿ. ಇಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಿ ಆಗಿದ್ದಾಗ ಮಾಡಲು ಅವಕಾಶವಿರಲಿಲ್ಲ ಈಗ ಮಾಡಿದರೆ ಪ್ರಯೋಜನ ವಿಲ್ಲ. ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರದ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಅವರು ತಮ್ಮ ಸರ್ವಶಕ್ತಿಯನ್ನೂ ತೋರಿ ಸಲಿ, ಅಲ್ಲಿಗೆ ಅವರು ಹೋಗಿ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಲು ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟ್ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಲಿ.

6-00 P.M.

ಮತ್ತೆ ಅವರು ಹೋಗುವದಾದರೆ ಕೇಳೋಣ. ಈ ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯಗಳನ್ನೂ ನಾನು ನನ್ನ ಹಿಂದಿನ ಭಾಷಣದಲ್ಲೇ ತಿಳಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಬೆಲೆಗಳು ಜಾಸ್ತಿ ಆದುದಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ಕಾರಣಗಳಿವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ ಪಾಕೀಸ್ಥಾನದೊಡನೆ ಯುದ್ಧ ವಾದುದು ಸುಳ್ಳೇ? ಬಾಂಗ್ಲಾ ದೇಶದ ಸುಮಾರು ಒಂದು ಲಕ್ಷ ಜನ ನಿರಾಶ್ರಿತ ರನ್ನು ನಾವು ಫೀಡ್ ಮಾಡಿದ್ದು ಸುಳ್ಳೇ? ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಎಂದೂ ಕಾಣದಿದ್ದಂಥ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಮಾಣದ ಕ್ಯಾಮಡಾಮರಗಳು ಬಂದುದು ಸುಳ್ಳೇ? ಕಳೆದ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿನ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಳೆ ಬೆಳೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಕಡಿಮೆ ಆದುದು ಸುಳ್ಳೇ? ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳುವದೇನಿದೆ ಅದನ್ನು ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರೊಡಕ್ಷನ್ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆಎಂದು ತಾವುಗಳು ಹೇಳುತ್ತಿರುವದು ಸರಿಯಲ್ಲ—ಅದು ಸುಳ್ಳು ಎಂದು ನಾನೇನೂ ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ ಆದರೆ ಮಾನ್ಯ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ಸದಸ್ಯರುಗಳು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣತಕ್ಕದ್ದನ್ನು ಕೂಡ ಕಾಣಿ ಸುವದಿಲ್ಲ ಎಂದರೆ ಅವರ ಅಂಧಕಾರತ್ವಕ್ಕೆ ನಾನು ಬೇರೇನೂ ಹೇಳುವದಕ್ಕಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಈ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ಸೆಕ್ಟಾರಿನಲ್ಲಿ ವರ್ಷಂಪ್ರತಿ ಪ್ರೊಡಕ್ಷನ್ ಶೇಕಡ ೪ ರಂತೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ಪ್ರೊಡಕ್ಷನ್ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿರು ವದು ಕೇವಲ ನಮ್ಮ ದೇಶವೊಂದೇ ಅಲ್ಲ ಇಡೀ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲೇ ಇದು ಉದ್ಭವಿ ಸಿದೆ. ವ್ಯವಸಾಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಇಡೀ ಜಗತ್ತಿಗೇ ಮೇಲ್ಪಂಕ್ತಿ ಎನಿಸಿದ ಅಮೇರಿಕಾಕ್ಕೂ ಮುಂದೆ ಬಂದಿರತಕ್ಕ ಆ ಜಪಾನ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ೪ ವರ್ಷಗಳ ಅವರೇಜನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಅಲ್ಲಿಯೂ ಶೇಕಡ ೪ಕ್ಕೆ ಜಾಸ್ತಿ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಹೆಚ್ಚಿಲ್ಲ. ಇಡೀ ಪ್ರಪಂಚ ದಲ್ಲೇ ಅತ್ಯಂತ ಮುಂದುವರಿದ ರಾಷ್ಟ್ರ ವೆನಿಸಿದ ಜಪಾನಿನಲ್ಲೇ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಭಾರತ ದೇಶ ಕೂಡ ಈ ವ್ಯವಸಾಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿದಿದೆ ಆದರೆ ಇಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ಎಂದೂ ಪ್ರೊಡಕ್ಷನ್ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ.

ಇನ್ನು ಫರ್ಟಿಲೈಜರ್ಸ್ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ ಅದರ ಪ್ರೊಡಕ್ಷನ್ನೂ ಕೂಡ ಕಡಿಮೆ ಆಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ತಾವು ಹೋದ ವರ್ಷ ಬಳಸಿದ್ದ ಗೊಬ್ಬರದ ಪ್ರಮಾಣ ವನ್ನೂ ಈ ವರ್ಷದ ಪ್ರಮಾಣವನ್ನೂ ಹೋಲಿಸಿ ನೋಡುವದಾದರೆ ಈ ವರ್ಷ ಗೊಬ್ಬರದ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿ ದ್ವಿಗುಣವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಈ

ದಿವಸ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಜನರು ಗೊಬ್ಬರವನ್ನು ಬಳಿಸುವದಕ್ಕೆ ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಗೊಬ್ಬರದ ಅಭಾವ ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಈ ವಿಚಾರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ತಾವು ಇದನ್ನು ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಅದರಲ್ಲೂ ಕೆಲವರು ಮಾತ್ರ ಕಂಟ್ರೋಲೇ ಬೇಡ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಕೆ. ಪಾಟೀಲರು ಅವರು ಹಿಂದೆ ಮುಂಶ್ರಿಗಳಾಗಿದ್ದಾಗ ೧೯೬೩-೬೪ ರಲ್ಲಿ ಈ ಕಂಟ್ರೋಲನ್ನು ಹಾಕದೆ ಕೈಬಿಟ್ಟದ್ದರಿಂದ ದೇಶಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾಯಿತೆಂದು ಅವರು ನಿನ್ನೆ ತಮ್ಮ ಒಂದು ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವದನ್ನು ನೋಡಿದೆ. ಆದರೆ ಶ್ರೀ ಮುರಾರ್ಜಿ ದೇಸಾಯಿ ಅವರು ಆಧಾಟಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳದೆ ಅದನ್ನೇ ಸ್ವಲ್ಪ ಬದಲಾಯಿಸಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಭಾಷಣದ ಸಾರಾಂಶವನ್ನೂ ಸಹಾ ನಾನು ಹಿಂದೂ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಓದಿಷ್ಟೇನೆ. ಶ್ರೀ ಮುರಾರ್ಜಿ ದೇಸಾಯಿ ಅವರು ಡಿಫಿಸಿಟ್ ಫೈನಾನ್ಸ್ ಇರಲೇಬಾರದೆಂದೇನೂ ಹೇಳಿಲ್ಲ ಅವರೇ ಇದರ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತರು. ಆದುದರಿಂದ ಇದು ಮೊದಲೂ ಇತ್ತು, ಈಗಲೂ ಇದೆ. ಆದರೆ ಶ್ರೀ ರಾಜಶೇಖರ ಮೂರ್ತಿಯವರಿಗೆ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವದಕ್ಕೆ ಹಕ್ಕೇ ಇಲ್ಲ ಕಾರಣ ಇವರು ಯಾವ ಒಂದು ಪಾರ್ಟಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೋ ಆ ಪಾರ್ಟಿಯ ಮುಖಂಡರಾದ ಶ್ರೀ ಮುರಾರ್ಜಿಯವರೇ ಇದರ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತರು. ಇದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ರಾಜಶೇಖರ ಮೂರ್ತಿಯವರು ಮರೆತಿದ್ದಾರೆ I am not speaking in defence of non-deficit financial system. Every developing country will be forced to have deficit financial system. I am not apologetic about it. I think you also agree there. ಶ್ರೀಮಾನ್ ರಾಜಶೇಖರ ಮೂರ್ತಿಯವರದು ಏನು ವಾದ ಎಂಬುದೇ ಗೊತ್ತಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಅದೇನು ಕೋಲ್ಡೋ ವಾರಮ್ಮೋ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ He is belowing both hot and cold together.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಸ್. ಸಿದ್ದಪ್ಪ.—ಅಮ ಲೂಕ್‌ವಾರಂ ಆದದ್ದು.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ— ಆಯಿತು ಹಾಗೇ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳೋಣ. ಈ ಡಿಫಿಸಿಟ್ ಬಡ್ಜೆಟ್ ಇರಲೇಬಾರದೆಂದು ಯಾರು ಎಲ್ಲಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ ಶ್ರೀ ಮುರಾರ್ಜಿ ಅವರಿದ್ದಾಗ ೯೦೦ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಡಿಫಿಸಿಟ್ ಇತ್ತು ಈಗ ನನ್ನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಾವಿರ ಕೋಟಿಗೇರಿದೆ ಎಂದು ಅವರು ಒಂದು ಸೆನ್ಸ್ ಆಫ್ ಪ್ರಮೋಷನ್ ಹೇಳುವದಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಇನ್ನೂ ವಿಚಾರಗಳು ಅಷ್ಟಾಗಿ ಗೊತ್ತಾಗಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಈ ಪ್ರೈಜ್‌ರೈಜ್ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಇದರ ಗಂಧವೇ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಅವರು ಈಗ ಈ ಬೆಲೆಗಳು ಬಹಳ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿವೆ ಎಂದು ಹೇಳುವದಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ನಾನು ಒಂದು ಅಂಶವನ್ನು ಅಮೇರಿಕನ್ weekly ಮ್ಯಾಗ್ಜೈನಿನಿಂದ ಓದುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟ ಪಡುತ್ತೇನೆ.

(Smt. Winnifred F. Fernandes in the Chair)

The heading of this article is "Prices soar while production increases." This is the bane of your capitalistic system which you are trying your best to advocate here.

Sri M. RAJASHEKARA MURTHY: What is the growth rate and what is the percentage of increased price ?

Sri D. DEVARAJ URS: If you have no idea of economy I can tell you. You are an economist and that is why you are making so many mistakes.

Sri M. S. KRISHNAN: There was also United Nations statistics which say that production increase while prices soar in the capitalist world and when prices are increasing production is coming down in the socialistic countries.

Sri D. DEVARAJ URS: I am coming to that.

ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಅಮೇರಿಕಾದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ರೀಟೇಲರ್ಸ್ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಏನೂ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಅನೇಕರು ಹೊಟ್ಟಿಗಿಲ್ಲದೆಯೂ ಅಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಮನೆಗಳು ಇಲ್ಲದೇ ಇರುವವರೂ ಅಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೆ. ಎಷ್ಟೋಜನ ಹೊಟ್ಟಿಗಿಲ್ಲದೆಯೇ ಸಾಯುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. There are lakhs and lakhs of people without bread. Have you any idea ? If you do not know, I will give you some books. America is the richest country in the world but there are as many poor people there as we have in India.

ಏನೋ ಅವರು ಪರ್‌ಕ್ಯಾಪಿಟಾ ಇನ್‌ಕಂ ಯಾವುದೋ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಈಗಿನ ಪರ್‌ಕ್ಯಾಪಿಟಾ ಇನ್‌ಕಂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮಾತನಾಡಲಿ ನಮ್ಮ ಕಡಿನ ಆರ್ಥಿಕ ನೋಟದ ದೃಷ್ಟಿ ದಾರಿ ಬಿಟ್ಟುಹೋಗಿದ್ದಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿನ ೫೫ ವರ್ಷಗಳ ಆಡಳಿತದ ಕ್ರಮವೇ ಕಾರಣವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು ಅದರಿಂದಲೇ ಇಷ್ಟು ಈಗ ಅನಾಹುತವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ದೇವರಾಜ ಅರಸ್ ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ಬಂದುದು ಕಾರಣವಲ್ಲ. ಏನೋ ಒಂದು ಇಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಚರ್ಚೆಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ ಇದು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಸರೋವರ, ಸುಮ್ಮನೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಇವರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುವುದು ಬೇಡ. ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ೫೫ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ದಾರಿ ತಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದೆ. ನಾನು ನೇರವಾಗಿ ಈ ಮಾತನ್ನು ಒಪ್ಪುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ನೇರವಾಗಿ ಯಾವುದೋ ಅಮೇರಿಕನ್ ಇಕನಾಮಿಸ್ಟ್‌ನ ಅವರ ಅಡ್ವೈಜ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಆ ರೀತಿ ಮಾತನಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಅವರನ್ನು ಅಕ್ಯೂಜ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಾ

ಇಲ್ಲ. ಅಮೇರಿಕಾದಲ್ಲಿ ಗೋದಿ ಇದೆ. ಒಂದು ಕ್ವಿಂಟಾಲಿಗೆ ೧೩೫-೧೪೦ ರೂ. ಇದೆ. ಅಮೇರಿಕಾ ದೇಶವೇ ಹಿಂದೆ ಒಂದು ಸಾರಿ ರಷ್ಯಾ ದೇಶಕ್ಕೆ ೧೨ ಮಿಲಿಯನ್ ಟನ್ನು ಗಳಷ್ಟು ಗೋದಿಯನ್ನು ಕಳ ಹಿಸಿಕೊಟ್ಟಿತು. ಅಂತಹ ದೇಶದಲ್ಲಿಯೇ ಇವತ್ತು ಅದರ ಬೆಲೆ ವಿಪರೀತವಾಗಿ ಏರುತ್ತಾ ಇದೆ. ಅಲ್ಲಿಯೂ ೧೩೫-೧೪೦ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಒಂದು ಕ್ವಿಂಟಾಲಿಗೆ ಬೆಲೆ ಇದೆಯೆಂದು ಹೇಳದರೆ, ಅದು ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಬೆಲೆಯೇ ಆಯಿತು. ನಾವು ಇರತಕ್ಕ ದೇಶ ಡಿಫಿಸಿಟ್ ಬೆಳೆ ಇರತಕ್ಕಂಥಾದ್ದರಿಂದ, ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಈಗ ಅದರ ಬೆಲೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಸರ್ಪ್ಲಸ್ ಬೆಳೆ ಇರುವಂಥ ಅಮೇರಿಕಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಈಗ ಏತಕ್ಕೆ ಬೆಲೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾಯಿತು ? ಅದಕ್ಕೆ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಉತ್ತರ ಹೇಳುತ್ತಾರೆಯೇ ?

Sri H. T. KRISHNAPPA.—They can afford to pay that price.

Sri D. DEVARAJ URS.—You too can afford.

Sri M. RAJASHEKHARA MURTHY.— America is surplus with regard to wheat production. Russia and China entered the market and purchased it.

Sri D. DEVARAJ URS.—Why did they go ?

Sri M. RAJASHEKHARA MURTHY.—Socialist countries are going to Capitalist countries for purchasing.

ಶ್ರೀ ಡಿ ದೇವರಾಜ್ ಅರಸ್.—ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಯಾವ ಒಂದು ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಆ ರೀತಿ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿದ್ದಾರೋ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ. ನೀವೂ ಕೂಡ ಇಂಟರ್ ನ್ಯಾಷನಲ್ ಕಂಪ್ಯೆಸ್‌ಗೆ ಹೋಗಿ ತಿರುಗಿ ಬಂದಿದ್ದೀರಿ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಸ್. ಸಿದ್ದಪ್ಪ.—ನಮ್ಮ ಲೀಡರ್ ಇನ್ನೂ ಅಲ್ಲಿಂದ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೂ ತಿರುಗುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ್ ಅರಸ್.—ನಮ್ಮನ್ನು ಅಮೇರಿಕಾ ದೇಶದವರ ಹಾಗೂ ಇಂಟರ್ ನ್ಯಾಷನಲ್ ಕಂಪ್ಯೆಸ್ ಅವರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಹೋಲಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಅನೇಕ ದೇಶಗಳನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. Because they know capitalists have mopped up and hoarded Russians were wise enough to buy the whole thing from them. If your economy was such, you should not have allowed Russia to buy so much. ಹಿಂದೇ ಏನು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ಎಂದರೆ, You sent the goods not to help small farmers but to help the big hoarders there.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಟಿ. ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ.—ವಯವಿಟ್ಟು ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ದೇಶದ ವಿಷಯವಾಗಿ ಹೇಳಿ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ರಾಜಶೇಖರಮೂರ್ತಿ.—ನನಗೂ ರೈಟ್ ಆಫ್ ರಿಪ್ಲೈ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ, ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೆ. Shall I prove it ? If you want, I am going to speak on that.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ್ ಅರಸ.—ಅದಕ್ಕೇನೂ ಬೇಜಾರು ಇಲ್ಲ. ನೀವು ಹೇಳುವದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಾನು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ನಿಮ್ಮ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಯಾರನ್ನಾದರೂ ಕರೆದು ಕೊಂಡು ಬಂದು ನನಗೆ ಹೇಳಿ. ಅದಕ್ಕೇನೂ ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲ ನಿಮಗೆ ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರ ವಿನಿಮಯ ಸರಿಯಾಗಿ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅಲ್ಲಿಯ ವರೆಗೂ ನೀವು ಎಷ್ಟು ಜನ ಮಾತನಾಡಿದರೂ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ಕಮ್ಯುನಿಸ್ಟ ಪಾರ್ಟಿಯವರು ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಕೆಲವು ಸೂತ್ರಗಳು ಬೇಕು. ಯಾವದೇ ವಿಚಾರವನ್ನೇ ಆಗಲಿ ಯಾವ ಸೂತ್ರವೂ ಇಲ್ಲದೆ ಗೊಂಬೆಯಾಡಿಸುವ ಜನ ಅವರು. ಅವರೇ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದರೆ, ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ನನಗೆ ಬಹಳ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಸೋಸಿಯಾಲಿಸ್ಟಿಪಾಲಿಸಿಗೂ ಮತ್ತು ಕಂಟ್ರೋಲಿಗೂ ವಿರೋಧವಂತೆ ಎಂಬ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದರು. ನಾನು ಇದುವರೆಗೆ ಯಾರ ಬಾಯಲ್ಲಿಯೂ ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಲಿಲ್ಲ. It is a contradiction in terms.

Sri M. S. KRISHNA.– You must permit Sri Rajashekhara Murthy to speak.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ್ ಅರಸ.—ಆ ಒಂದು ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದರೆ ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ರಾಜಶೇಖರ ಮೂರ್ತಿಯವರು ಒಂದು ತೀಸಿಸ್ ಬರೆಯಲಿ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಆರ್. ಶಾಮಣ್ಣ.—ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿನಂತಿ. ನಮ್ಮ ಕಷ್ಟ ಬಗೆಹರಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಏನು ಮಾಡುತ್ತೀರಿ ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಿ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ್ ಅರಸ.—ನಿಮ್ಮ ಕಷ್ಟ ಪರಿಹರಿಸಲಿಕ್ಕೆ ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಸರಿ ಇಲ್ಲದೆ ಹೋದರೆ ಆಗುತ್ತದೆಯೇ ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಇಲ್ಲದೆ ಪರಿಹಾರ ಎಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತದೆ? ಆದ್ದರಿಂದ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಆ ರೀತಿಯಾದಂಥ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಅದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಸೋಷಿಯಾಲಿಸ್ಟ ಕಂಟ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಅವರು ಸಮಾಜವಾದವನ್ನು ತರುವದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಆ ಮಾತು ಬೇರೆ. ಆದರೆ ಸಮಾಜವಾದವನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಕಂಟ್ರೋಲಗಳು ಅಗತ್ಯ. ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕಂಟ್ರೋಲಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಈ ಕಂಟ್ರೋಲಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುವಾಗ ನಾವು ಏನಾದರೂ ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದ್ದರೆ, ಅದು ಆ ರೀತಿಯಾಗಿ ತಪ್ಪಾಗಲಿಕ್ಕೆ ಕಂಟ್ರೋಲಗಳಿಂದ ಎಂದಲ್ಲ, ನಮ್ಮ ಮೆಷಿನರಿ ಫೇಲ ಆಗಿರಬಹುದು. ಮೆಷಿನರಿ ಫೇಲ ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೇನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಆ ತತ್ವವನ್ನೇ ಬಿಟ್ಟು ಅವರು ಈಗ ಏನು ಹೇಳುತ್ತಾರೋ ಅದು ಸರಿಯಾದ ಮಾರ್ಗವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

It would not be a correct approach. ಇದನ್ನು ವಿಚಾರ ಮಾಡುವಾಗ ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಕೆಲವು ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಟ್ರೋಲನ್ನು ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ತರುವಾಗ ತೊಂದರೆ ಏನಾದರೂ ಆದರೆ, ಅದನ್ನು ಬಿಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದರಿಂದೇನೂ ಫಲ ಸಿಗುವದಿಲ್ಲ. ಕಂಟ್ರೋಲನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕುವುದು ಒಂದೇ ಅಲ್ಲ. ಮೆಷನರಿ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನೋಡಬೇಕು. ಮೊನ್ನೆ ಸುಮಾರು ೩ ದಿವಸಗಳ ಹಿಂದೆ ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಚೆಂಬರ ಆಫ್ ಕಾಮರ್ಸನಲ್ಲಿ ವರ್ತಕರು ಸೇರಿ ಯಾರೂ ವ್ಹೋಲ್‌ಸೇಲ್ ಟ್ರೇಡ್ ಮಾಡಬೇಡಿ, ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಬ್ಯಾನ್ ತೆಗೆಯಿರಿ, ಲೇವಿ ಹಾಕಬೇಡಿ ಎಂಬುದಾಗಿ ನಿರ್ಣಯ ಮಾಡಿದ್ದಾರಂತೆ. ಇಂದು ಅವರ ಪರವಾಗಿ ಇವರು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೋ ಏನೋ ಎಂದು ಅನ್ನಿಸಿತು. ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿಯೂ ಎಲ್ಲಾ ವರ್ತಕರು ಪ್ರೊಸೆಷನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಬಂದು ಇದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದರೆಂದು ಕೆಲವರು ಹೇಳಿದರು. ಆ ಪ್ರೊಸೆಷನ್ನಿಗೆ ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಶಾಮಣ್ಣನವರೂ ಸಹ ಸೇರಿದ್ದರು. ಇವರು ಸಮಯ ಹೇಗೆ ಬಂದರೆ ಹಾಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಅತ್ತಕಡೆಗೂ ಸೇರುತ್ತಾರೆ. ಇತ್ತಕಡೆಗೂ ಸೇರಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಆರ್. ಶಾಮಣ್ಣ.—ಈ ಪುರಾಣ ಬೇಕಿಲ್ಲ. ಮೊದಲು ನೀವು ಜನಗಳ ಕಷ್ಟವನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಿ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ್ ಅರಸ.—ನೀವು ಹೇಳುವ ಪುರಾಣವನ್ನು ಕೇಳಿದಮೇಲೆ ನಾನು ಹೇಳುವ ಪುರಾಣವನ್ನು ನೀವೂ ಕೇಳಿ. ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಶಾಮಣ್ಣನವರು ಹೇಳುವುದು ಹೇಗೆಂದರೆ, ಅದನ್ನು ಇಂಗ್ಲಿಷನಲ್ಲಿಹೇಳಿದರೆ ಅವರ ವಾದ ಈ ರೀತಿ ಇರುತ್ತದೆ. Running with the hare and hunting with the hound.

ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಶಾಮಣ್ಣನವರ ವಾದವನ್ನು ನಾನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಆಯಾ ಸಂದರ್ಭಕ್ಕನುಸಾರವಾಗಿ ಹೇಳುವುದು ಅವರ ಸ್ವಭಾವ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಮರ್ಚೆಂಟ್ಸ್‌ಗೆ ಅವಮಾನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಒಂದು ಕಡೆ ಹೇಳುವುದು ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಇವತ್ತು ಆಹಾರ ಕೊರತೆಯಾಗಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳುವದು. ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥಗಳ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಕೆಳಗೆ ಇಳಿಸದೇ ಹೋದರೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವೆಂದು ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆ ಹೇಳುವದು. ಇಲ್ಲಿ ರೊಟ್ಟಿ ತಿನ್ನುತ್ತಾ ಇರಬೇಕು. ಅಕ್ಕಿ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದೇ ಇರಬೇಕೆಂದರೆ ಅದು ಆಗುವದಿಲ್ಲ. ನಮಗೆ ಸರಿಯಾದ ಆಹಾರ ಬೇಕೆಂದರೆ, ನಿಜವಾಗಿ ನಮಗೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಮೇಲೆ ಕಂಟ್ರೋಲ ಬೇಕು. ಕಂಟ್ರೋಲ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಇಡಲೇಬೇಕು. ಆದರೆ ಮೆಷಿನರಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಎಕ್ಸಿಲ್ ಆಗಲಿಲ್ಲ, ಅದರಲ್ಲಿ ಲೋಪದೋಷಗಳಿವೆಯೆಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳಿದರೆ ಅದನ್ನು ನಾನು ಸ್ವಾಗತ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಸ್. ಸಿದ್ದಪ್ಪ —ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಶಾಮಣ್ಣನವರಿಗೆ ಹಲ್ಲು ಬಿದ್ದು ಹೋಗಿದೆ. ಅವರಿಗೆ ರೊಟ್ಟಿ ತಿನ್ನುವದಕ್ಕಾಗುವದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ.— ಅದು ಬೇಡ, ಅನ್ನ ತಿನ್ನಲಿ.

ಆದರೆ ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನಾನು ಹೇಳುವದಾದರೆ, ಕಂಟ್ರೋಲನ್ನು ನಾವು ಇಡಲೇ ಬೇಕು. ಎಲ್ಲಾ ಜನಗಳಿಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಹೇಳುವದು ಒಂದೇ ಮಾತು. ಇದು ಸಿಂಪಲ್ ಲಾಜಿಕ್ ಸರ್ಕಾರ ಈ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಹೊರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ನಾನು ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. I can understand one thing. Let it adjust itself. ಇದೆಲ್ಲಾ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಹೇಗೆ ? I can understand that is one way of approach. It may be an honest approach. I may differ but you have honest conviction about it. ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ನಿಮ್ಮದು ಎಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳಿದರೆ ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪೋಣ.

ಅವರು ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ, ಇದನ್ನೂ ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ ಒಂದು ಕಡೆ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಇರಬಾರದು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಸರ್ಕಾರ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಇದು ಹೇಗೆ ? ಈ ಜಾದು ಮಾಡುವುದು ಹೇಗೆ ?

SRI M. RAJASEKHARA MURTHY.— Control is not the correct solution to the economic problem and the emphasis should be more on production than on controls.

SRI D. DEVARAJ URS.— That is why I quoted from a monthly journal where it is stated that prices soar while production increases. It is not production alone that is the answer. That is the old theory of the capitalistic world; that is not applicable to the conditions of today. Not that I am against production. No man says that there should be no production. So, there should be production and then the question arises how it should be distributed. Should it be left to the private men, to the capitalistic class or should Government think of doing something in the matter ? ಅಮೇರಿಕಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಆದಂತಹ ಆಹಾರದ ಉತ್ಪಾದನೆಯನ್ನು ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಹಂಚುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಸುಟ್ಟು ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಲಕ್ಷಾಂತರ ಜನ ಹೊಟ್ಟಿಗಿಲ್ಲದೆ ಕಷ್ಟಪಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಎಂತಹ ಎಕಾನಮಿ ? ಇದನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಅವರು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಇನ್ನೂ ಬಹಳ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಈಗ ಉತ್ತರ ಹೇಳುವ ಸಂದರ್ಭ ಇದು ಅಲ್ಲ. ಪ್ರೊಡಕ್ಷನ್ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವು ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ನಾನು ತಮಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಕೆಲವು ಸ್ವಲ್ಪ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿವೆ. ಕೆಲವು

ಸ್ವಲ್ಪ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆ. ಪ್ರೊಡಕ್ಷನ್ ೧೯೭೧–೭೨ ರಲ್ಲಿ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ ಹೋದ ವರ್ಷ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಯಲ್ ಪ್ರೊಡಕ್ಷನ್ ಕೂಡ ೫ ಪರ್ಸೆಂಟ್ ೬ ಪರ್ಸೆಂಟ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಇದು ಬರೀ ಮೈಸೂರಿನ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳೇ ಅಲ್ಲ. ಆಲ್ ಇಂಡಿಯಾ ಫಿಗರ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ೭.೬ನೇ ಸಾಲಿನದು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ೫೫ ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಪ್ರೊಡಕ್ಷನ್ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಫರ್ಟಿಲೈಜರ್ಸ್, ಸಿಮೆಂಟ್, ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಸಿಟಿ ಯಾವುದೇ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ.

The hon. Member is trying to blame this Government or the Central Government. Unfortunately, what has happened is that these very men— I am not talking of poor Rajasekahra Murthy but of the top men who are here and under whose leadership these people are getting inspiration– were responsible for this state of affairs. If the growth is only 5 per cent in the production of electricity, are they not responsible ? Were tney not the planners for nearly two decades ? What were they doing all that time ? Why did they not plan for more power production ?

Sri M. RAJASEKHARA MURTHY.— The hon. Chief Minister was also with them.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್.— ನೀವು ಇದ್ದೀರಿ. ನಿಮಗೆ ಯಾವ ರೈಟ್ ಇತ್ತು ಇದು ತವ.ಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಇಡೀ ಸಭೆಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಕೋಣಂದೂರು ಲಿಂಗಪ್ಪ.— ಇಬ್ಬರೂ ಸೇರಿ ಈ ದೇಶವನ್ನು ಈ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ತಂದಿಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ.

SRI M. S. KRISHNAN.— From the latest available date of industrial production given in the Reserve Bank Bulletin if will be seen that production is increasing; despite that prices are increasing.

Sri D. DEVARAJ URS.– The hon. Member did not quote that because it did not suit him. He has quoted the 1972 figures, according to which the annual growth rate target is 9 percent.

Sri M. RAJASEKHARA MURTHY.— Taking into consideration the production during the 4 years, the annual growth rate is 4.8% and the growth rate in the current year is staggering viz. 0.6% in the first three months.

Sri D. DEVARAJ URS.— Let him wait for some time. He cannot assess the worth of a Government in so short a

period as two years. There was shortfall in the production of electricity everywhere. ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಸಿಟಿ, ಸಿಮೆಂಟ್, ಅಲ್ಯೂಮಿನಿಯಂ ಪ್ರೊಡಕ್ಷನ್ ಕಡಿಮೆ ಆಯಿತು. ಇಂಥಾದ್ದು ಆದರೂ ಕೂಡ ಈಗ ಇಷ್ಟು ಗ್ರೋತ್ ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ಎಂದು ನಾನು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಗ್ರೋತ್ ರೇಟ್ ಇನ್ನೂ ಜಾಸ್ತಿ ಆಗಬೇಕು. ಆದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ಈ ಸರ್ಕಾರವೇ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ ನಾವು ಜವಾಬ್ದಾರರಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಗಾಜಿನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಕಲ್ಲು ಎಸೆಯುವ ದಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಡಿ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ೧೯೭೧, ೧೯೭೨ ನೇ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಏನು ಆಹಾರ ಉತ್ಪಾದನೆ ಯಾಗಿದೆ, ೧೯೭೩ ನೇ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಆಹಾರ ಉತ್ಪಾದನೆ ಆಗಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತಾವೆಲ್ಲಾ ನೋಡಿದ್ದೀರಿ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ೩ ಕೋಟಿ ಜನಗಳಿಗೆ ನನ್ನ ಲೆಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ೨ ಕ್ವಿಂಟಲ್ ಯಾವುದೇ ಆಹಾರಧಾನ್ಯ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಒಂದು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಬೇಕು ಎಂದು ಎವರೇಜ್ ಲೆಕ್ಕವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡರೆ ಈ ಮೂರು ಕೋಟಿ ಜನಗಳಿಗೂ ಒಂದು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ೬ ಕೋಟಿ ಕ್ವಿಂಟಲ್ ಆಹಾರಧಾನ್ಯ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ೬ ಕೋಟಿ ಕ್ವಿಂಟಲ್ ಆಹಾರಧಾನ್ಯ ಎಂದರೆ ೬೦ ಲಕ್ಷ ಟನ್ ಆಗುತ್ತದೆ. ೬೦ ಲಕ್ಷ ಟನ್ ಆಹಾರಧಾನ್ಯ ನಮಗೆ ೧೯೭೧–೭೨ ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆ ಆಗಿತ್ತು. ಇಷ್ಟೊಂದು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಆದಂತಹ ಆಹಾರಧಾನ್ಯಗಳ ಉತ್ಪಾದನೆ ಈ ಸಾಲಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಆಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವ ತರಹ ಇತ್ತು.

6–30 P. M.

ಈಗ ತಾವು ೧೯೭೨—೭೩ ನೇ ಸಾಲಿನ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೀರಿ. ೪೪ ಲಕ್ಷ ಟನ್‌ವರೆಗೆ ಉತ್ಪಾದನೆಯಾಗಿದೆ, ಅಂದರೆ ಹಿಂದಿನ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಹೋಲಿಕೆ ಮಾಡಿದರೆ ೧೧ ಲಕ್ಷ ಟನ್ ಕಡಿಮೆಯಾಯಿತು. ಈ ರೀತಿ ಕಡಿಮೆಯಾದ್ದರಿಂದ ಒಬ್ಬರಿಗೆ ೨ ಕ್ವಿಂಟಲ್ ಪ್ರಕಾರ ಕೂಡ ಹಂಚುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿ ಉತ್ಪಾದನೆಯೇ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ಸರ್ಕಾರ ಒದಗಿಸಲಿಲ್ಲ, ಸರ್ಕಾರ ಒದಗಿಸಲಿಲ್ಲ ಎಂದರೆ ಅದು ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಾವಾದರೂ ಸಹ ಎಲ್ಲಿಂದ ಒದಗಿಸಬೇಕು, ಯಾವ ರೀತಿ ಒದಗಿಸಬೇಕು ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಯಾರೂ ಸಹ ಸಲಹೆ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ನಾವು ನೀವೂ ಸೇರಿಕೊಂಡು ಪ್ರೊಡಕ್ಷನ್ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುವುದಕ್ಕೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡೋಣ. ಪ್ರೊಡಕ್ಷನ್ ಜಾಸ್ತಿಯಾಯಿತು ಎಂದರೆ, ಈ ತೊಂದರೆಗಳೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಟಿ. ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ.— ಆಹಾರದ ಕೊರತೆ ಇರುವ ಕಾರಣ ಹೊರ ದೇಶಗಳಿಂದ ಆಮದು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿತ್ತು.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ.— ಇಗಿನ ಟೈಮನಲ್ಲಿ ಹೊರಗಡೆಯಿಂದ ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ತದನಂತರ ತರಿಸಬೇಕೆಂದು

ಕೇಂದ್ರಸರ್ಕಾರದವರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅದು ಇದ್ದೂ ಬಂದಿಲ್ಲ. ೨ ಮಿಲಿಯನ್ ಟನ್ ಆಹಾರವನ್ನು ತರಿಸಬೇಕೆಂದು ತೀರ್ಮಾನ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅದು ಇನ್ನೂ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಕೇಂದ್ರಸರ್ಕಾರದ ನೀತಿಯನ್ನು ನಿರೂಪಣೆ ಮಾಡುವವರು ನಾವಲ್ಲ. ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಹೊರ ದೇಶದಿಂದ ಆಹಾರ ಬರುವುದೇ ಬೇಡ. ಏಕೆಂದರೆ ಈ ವರ್ಷದ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿಯೇ ಸಾಕಷ್ಟು ಬೆಳೆ ಬರುತ್ತದೆಂಬ ನಿರೀಕ್ಷೆ ಇದೆ. ಈ ಒಂದು ನಿರೀಕ್ಷೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಇದೆ ಮತ್ತು ಇಡೀ ಭಾರತ ದೇಶಕ್ಕೇ ಇದೆ. ೬೦ ಲಕ್ಷ ಟನ್ ಆಹಾರವನ್ನು ಈ ವರ್ಷ ರೈತರು ಬೆಳೆದೇ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಕಾಗೋಡು ತಿಮ್ಮಪ್ಪ.— ಇನ್ನೂ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಬಹುದು.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ.— ೬೫ ಲಕ್ಷ ಟನ್ ಆದರೂ ಆಗಬಹುದು. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳಿದಂತೆ ಆದಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ದಾಸ್ತಾನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ನಾವು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ನಾನಾದರೂ ಸಹ ಒಬ್ಬ ರೈತನ ಪರವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಇದೇ ಪ್ರೈಸ್ ಪಾಲಿಸಿ ಬಗ್ಗೆಯೇ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ; ಹಿಂದಿನ ಸರ್ಕಾರದವರು ಬತ್ತಕ್ಕೆ ಕ್ವಿಂಟಲ್ ಒಂದಕ್ಕೆ ೫೦—೫೨ ರಂತೆ ಸುಮಾರು ೫ ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಕೊಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬಂದರು. ಆಮೇಲೆ ೫೪ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಸಿದರು. ಅದೇ ನಾವು ಹೋದವರ್ಷ ಇದನ್ನು ೫೮ ಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿಸಿದ್ದೇವೆ ಆದರೆ ಹಿಂದಿನ ಸರ್ಕಾರದವರು ೨ ರೂಪಾಯಿ ಹೆಚ್ಚಿಸಬೇಕಾದರೆ ರೈತರು ಭಗೀರಥ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕಾಯಿತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಚ್. ಹನುಮೇಗೌಡ.— ಇತರೇ ಪದಾರ್ಥಗಳ ಬೆಲೆಗಳು ಸಹ ಎಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಹೋಲಿಕೆ ಮಾಡಿ ತಾವು ನೋಡಿದ್ದೀರಾ ?

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ.— ನಿಮಗೆ ಹಿಂದಿನ ಕಥೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ, ಮುಂದಿನ ದಾರಿ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಸುಮ್ಮನೆ ತಾವು ಮಾತನಾಡುತ್ತೀರಿ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಯ್ಯ.— ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ನಿಮ್ಮ ಭಾಷಣವನ್ನು ಕೇಳಿ ನನಗೆ ತೃಪ್ತಿಯಾಯಿತು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಿಮಗೆ ಶುಭಾಶಯಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆ

ನೀನು ರಾಜ, ದೇವರಾಜ, ರಾಜಾಧಿರಾಜ, ರಾಜ ಮಾರ್ತಾಂಡ ತೇಜ,
ನೀ ದೇವರಾಜ. ರಾಜ್ಯದ ಜನತೆಗೆ ನ್ಯಾಯ ಬೇಯಲ್ಲಿ ಅನ್ನ
ಕೊಡದೆ ಸೋತೆಯಲ್ಲೋ ನೀ ಭೋಜರಾಜ, ನೀನು ದೇವರಾಜ;

ಶ್ರೀ ಡಿ ದೇವರಾಜ ಅರಸ್ — ಅನ್ನ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ, ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಿ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ, ಈ ಬೆಲೆ ಏರಿಕೆ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಶ್ರೀಮಾನ್ ರಾಜಶೇಖರ ಮೂರ್ತಿಯವರಿಗೆ ಆಗಲಿ, ಅವರ ಪಕ್ಷದವರಿಗೇ ಆಗಲೀ ಅಥವಾ ಎದುರುಪಕ್ಷದ ನಾಯಕರಿಗೇ ಆಗಲಿ, ಯಾವ ಅಧಿಕಾರವೂ ಇಲ್ಲ

ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಪ್ರೈಸ್ ಪಾಲಸಿ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗಬೇಕೆಂದು ಕೆಲವರು ಹೇಳಿದರು. ಇದರಲ್ಲಿ ಫೇಲ್ ಆಗಿರುವವರು ನಾವಲ್ಲ. ಆ ಒಂದು ಪಾಪವನ್ನು ನೀವು ಹೊತ್ತುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ ಈ ಒಂದು ಆಹಾರದ ಇಲಾಖೆಯನ್ನು ಹಿಂದಿನಿಂದ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವವರು ಯಾರಿದ್ದಾರೆ. ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಈ ಎಲ್ಲ ಪಾಪವನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಮಾತನ್ನು ನಿಮಗೆ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ; ನಿಮ್ಮ ಪಕ್ಷದ ಪರವಾಗಿ ನೀವು ಮಾತನಾಡಿದ್ದರಿಂದ ....

ಶ್ರೀ ಎಂ. ರಾಜಶೇಖರ ಮೂರ್ತಿ.— ನಾನು ಜನತೆಯ ಪರವಾಗಿ ಮಾತ ನಾಡಿದ್ದು.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್.— ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಪಕ್ಷದ ಪರವಾಗಿ ಮಾತ ನಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಈ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದು. ನಿಮ್ಮಂತಹ ಪಾಪಿ ಗಳು ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ ಎಂದು.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ರಾಜಶೇಖರ ಮೂರ್ತಿ.— ಹಾಗಿದ್ದರೆ ನೀವು ಮಹಾ ಪಾಪಿಗಳು.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಟಿ. ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ.— ಆ ರೀತಿ ತಾವು ಹೇಳುವುದರಿಂದ ಸಮಸ್ಯೆ ಬಗೆಹರಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ಪಾಪದ ಪ್ರಶ್ನೆಯಲ್ಲ ತಾವು ಮೆರಿಟ್ಸ್ ಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನೀವೂ ಸಹ ಪಾಪಿಗಳೇ ಎಂದು-ನಾವು ಹೇಳು ತ್ತೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಡಿ ದೇವರಾಜ ಅರಸ್.— ಈಗಿರುವ ಪ್ರಾಬ್ಲಮ್‌ನ್ನು ಸಾಲ್ವ್ ಮಾಡು ವುದಕ್ಕೆ ನಾವು ಹೊರಟಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಒಂದು ಪ್ರಾಬ್ಲಮನ್ನು ಸಾಲ್ವ್ ಮಾಡುತ್ತೇ ವೆಂಬ ನಂಬಿಕೆ ನಮ್ಮ ಪಕ್ಷಕ್ಕೂ ಇದೆ ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೂ ಇದೆ. ಈ ಒಂದು ಎತಕ್ಕೆ ಹೇಳಬೇಕಾಯಿತು ಎಂದರೆ, ಇದೇ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕ್ವಿಂಟಲ್ ಬತ್ತದ ಬೆಲೆ ೫೨-೫೪ ಇದ್ದಾಗ ಬೇರೆ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕೂ ಜಾಸ್ತಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ರೈತರಿಗೂ ಜಾಸ್ತಿ ಬೆಲೆ ಕೊಡಿ ಎಂದು ತಾವುಗಳು ಎತಕ್ಕೆ ಹೋರಾಟ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿರ ವಿರಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ, ಅದನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪುವುದಕ್ಕೆ ತಯಾರಿಲ್ಲ. ಬೆಳೆಯುವ ವರಿಗೆ ಜಾಸ್ತಿ ಬೆಲೆ ಕೊಡುವುದರಲ್ಲಿ ತಪ್ಪೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಜಾಸ್ತಿ ಬೆಲೆ ಯನ್ನು ರೈತರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದರೆ ರೈತರು ಜಾಸ್ತಿ ಬೆಳೆ ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಸಹಾಯಕವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಮತ್ತು ಅಮೇರಿಕಾ ದೇಶದ ರೈತರಿಗೆ ಒಂದು ಕ್ವಿಂಟಲ್‌ಗೆ ೧೬೦ ರೂಪಾಯಿಯಂತೆ ಕೊಟ್ಟು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದು ತಪ್ಪುತ್ತಿತ್ತು. ವೈಯಕ್ತಿಕ ವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಹೊರ ದೇಶಗಳಿಂದ ಆಹಾರವನ್ನು ತರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ನನಗೆ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲ. ಅದೇ ದುಡ್ಡನ್ನು ನಮ್ಮ ರೈತರಿಗೇ ಕೊಡೋಣ. ಬೇರೆ ದೇಶದ ರೈತರಿಗೆ ಎತಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಣ ಕೊಡಬೇಕು. ನಮ್ಮ ರೈತರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ಕೊಟ್ಟು ನಮ್ಮ ಆಹಾರದ ಕೊರತೆಯನ್ನು ನಾವೇ ಬಗೆಹರಿಸಿಕೊಳ್ಳೋಣ. ಬೆಳ್ಳಗಿರುವ ಅಕ್ಕಿಯನ್ನೇ

ಸರಕಾರದವರು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಬಳಕೆದಾರರನ್ನು ಪ್ರಚೋದನೆ ಮಾಡಬಾರದು ಸರಿಯಿಲ್ಲ. ಷಾರ್ಟ್ ಸೈಟೆಡ್ ಪಾಲಸಿ ಅನುಸರಿಸುವದು ಬೇಡ ಮತ್ತು ಪ್ರಚಾರಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರೆಸ್ ಗ್ಯಾಲರಿ ಕಡೆ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಮಾತನಾಡುವದು ಬೇಡ. ಅದರಿಂದಲೇ ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಂದಿರುವದು. ಮಾತೆತ್ತಿದರೆ ಇವರು ಕನ್‌ಸ್ಯೂಮರ್ ವಿಚಾರ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ರೈತರ ವಿಚಾರ ಹೇಳುವದಿಲ್ಲ ರೈತರಿಗೆ ಮೊದಲಿನಿಂದಲೇ ಹೆಚ್ಚು ಬೆಲೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದರೆ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ಪ್ರೊಡಕ್ಷನ್ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ರೈತರಿಗೆ ಕಡಿಮೆ ಬೆಲೆ ಕೊಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬಂದು, ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಹೆಚ್ಚು ಬೆಳೆ ಬೆಳೆಯಲಿಲ್ಲ, ಪ್ರೊಡಕ್ಷನ್ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುವದು ಸರಿಯೇ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಾವು ಒಂದೂವರೆ ವರ್ಷದಿಂದ ಏನೂ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ತಾವು ಮಾತನಾಡುವದು ಉಚಿತವಲ್ಲ. ನಾನು ನಮ್ರತೆಯಿಂದ ತಮಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ, ಏನೆಂದರೆ ಕೇವಲ ಒಂದೂವರೆ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ನಾವು ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಗತಿ ತೋರಿಸುವದಕ್ಕಾಗುವದಿಲ್ಲ, ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳಕಾಲ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ವರ್ಷ ಮಳೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಆಗಿರುವದರಿಂದ ಮುಂದಿನ ವರ್ಷ ಒಳ್ಳೆಯ ಬೆಳೆ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಇಡೀ ಭಾರತದೇಶದಲ್ಲಿಯೇ ಮಳೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಆಗಿರುವದರಿಂದ ಬೆಳೆಯೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಆಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಮುಂದೆ ದೈವ ಪ್ರಕೃತಿ ಯಾವ ರೀತಿ ಇರುತ್ತದೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಕೊಟ್ಟ ಸಲಹೆ ಪ್ರಕಾರ ನಾವು ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ದಾಸ್ತಾನು ಮಾಡಲೇ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರದವರು ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ನಾವೂ ಸಹ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಲೇವಿ ಜಾಸ್ತಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕೆ ತಾವು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡಬೇಕು. ಮಾನ್ಯ ಲಿಂಗಪ್ಪನವರು ತಾವು ರೈತರ ಪರವಾಗಿ ಇದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಬಳಕೆದಾರರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಆಹಾರವನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕೆಂದು ಒಂದು ಕಡೆ ಹೇಳುವಾಗೆ, ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆ ಲೇವಿ ಕೊಡುವದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುವದು ಸರಿಯಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಕೋಣಂದೂರು ಲಿಂಗಪ್ಪ — ೩ ಎಕರೆಗಿಂತ ಕಡಿಮೆ ಜಮೀನು ಇರುವವರ ಹತ್ತಿರ ಲೇವಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಡಿ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದು.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್.— ಒಂದು ಎಕರೆ ೩೯ ಗುಂಟೆ ಜಮೀನು ಇರುವವರ ಹತ್ತಿರ ನಾವು ಲೇವಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವದಿಲ್ಲ. ಎರಡು ಎಕರೆ ಜಮೀನು ಅದು ಮಳೆನೀರಿನಿಂದ ಸಾಗುವಳಿಯಾಗುತ್ತಿದ್ದರೆ ಒಂದು ಕ್ವಿಂಟಲ್ ಲೇವಿ ಕೊಡಿ ಎಂದು ನಾವು ಕೇಳುತ್ತಿರುವದು. ಅದು ಕೂಡ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದರೆ ಯಾವ ನ್ಯಾಯ ?

ನಾನು ಎಷ್ಟು ಇಲ್ಲಿ ಕೇಳುತ್ತಿರುವದು ಒಂದೇ ಒಂದು ಕ್ವಿಂಟಾಲಿನಷ್ಟು ಇಷ್ಟನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇ ? ನಾವು ಅಂತಹ ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಲೇವಿ ಹಾಕಿರುವುದು ಏನು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನೀವು ಸರಿಯಾಗಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿದರೆ ಇದರಿಂದ ಯಾರಿಗೂ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಹನ್ನೊಂದು ಎಕರೆಗಿಂತ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು

ತರೀ ಜಮೀನು ಉಳ್ಳವರು ಎಂದರೆ : Irrigated land, Rain-fed land, Well-Irrigation, schedule irrigated they are not more than 8-10 thousand people.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಸ್. ಸಿದ್ದಪ್ಪ.—ಇದು ಲ್ಯಾಂಡು ರಿಫಾರಂಸ್ ಪ್ರಕಾರ ಮಾಡಿರುವ ಲೆಕ್ಕಗಳು.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ್ ಅರಸ್.—ಈಗಾಗಲೇ ನೀವು ಎಲ್ಲ ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ, ಹೀಗಿರುವಾಗ ಸುಮ್ಮನೆ ಏತಕ್ಕಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಕೂಗಾಟ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ? ಇದರಲ್ಲಿ ಲೆಕ್ಕ ನೋಡಿದರೆ ಸುಮಾರು ಎಂಟು ಇಲ್ಲವೆ ಒಂಬತ್ತು ಸಾವಿರ ಜನ ಬರಬಹುದು. ಇದರಿಂದ ನಾವು ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು ಎಲ್ಲವೂ ಸರಿಯಾಗಿಯೇ ಇದೆ. ಇದರ ಬ್ಗ್ ಸ್ವಲ್ಪ ವಿವೇಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು, ಇದೊಂದು ನ್ಯಾಷನಲ್ ಪಾಲಿಸಿ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಹೇಳಿದರು. ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

Let us have a proper understanding all of us. We must not only store for the future; but also we must have enough foodgrains for distribution, in which event we should not come in the way of procuring properly.

For my purpose I have taken only 15 quintals for 150 acres, levy will be 82 or 83 quintals. Let Sri Rajashekharamurthy tell me if I am wrong, I will stand corrected.

ಹತ್ತು ಎಕರೆಗಳಿಗೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು ಇರುವವರಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಏಳು ಪಲ್ಲದಷ್ಟು ಲೆವಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಾವು ಕೇಳುತ್ತಿರುವುದು. ೧೫ ಕ್ವಿಂಟಾಲ್‌ಗಳಷ್ಟು ಬರುತ್ತದೆ. ಸುಮಾರು ೧೫೦ ಎಕರೆಗಳಿರುವವರಿಂದ ೭೫೫ ಕ್ವಿಂಟಾಲ್‌ಗಳಷ್ಟು ಬರಬಹುದು.

ಶ್ರೀ ಹೆಚ್. ಟಿ. ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ.—ಇದರಲ್ಲಿ ಕಾಸ್ಟ್ ಆಫ್ ಕಲ್ಟಿವೇಷನ್ ತಗೆದು ಕೊಂಡು ಲೆಕ್ಕ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರಾ?

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ್ ಅರಸ್.—ಎಲ್ಲ ಲೆಕ್ಕವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡೇ ತಮಗೆ ಲೆಕ್ಕ ಕೊಡುತ್ತಿರುವುದು, ಬೆಳೆಯುವವರಿಗೆ ಖರ್ಚು ಸುಮಾರು ೯೦೦ ರೂಪಾಯಗಳಷ್ಟು ಬರುತ್ತದೆ

ಶ್ರೀ ಹೆಚ್. ಟಿ. ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ.—ಇದರ ಖರ್ಚು ಇನ್ನೂ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ್ ಅರಸ್.—ನಾನು ಕೂಡ ೯೦೦ ರೂಪಾಯಿನಂತೆ ಲೆಕ್ಕ ತೆಗೆದುಕೊಂಡೇ ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು, ಇಷ್ಟು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿ ೧೫ ಕ್ವಿಂಟಾಲಿನಷ್ಟು ಬೆಳೆ ತೆಗೆಯದೇ ಇದ್ದರೆ ಅವನು ದಡ್ಡ ರೈತ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕು ಮತ್ತು ಅವನಿಗೆ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡಲೂ ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಸುಮಾರು ಇಪ್ಪತ್ತು ಕ್ವಿಂಟಾಲಿಗಿಂತ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು ಬೆಳೆಯುತ್ತಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ನಾನು ಉದಾಹರಣೆ

ಯಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು ೧೫೦ ಎಕರೆಗಳು ಎಂದು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳೋಣ, ಎಂದರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು ಬೆಳೆಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ನಾವು ಲೆವಿ ಕೇಳುತ್ತಿರುವುದು ನೋಡಿದರೆ ಸುಮಾರು ೬೨-೬೩ ಕ್ವಿಂಟಾಲ್ ಗಳಷ್ಟು ಮಾತ್ರ. ಇದರಿಂದ ಯಾರಿಗೂ ತೊಂದರೆ ಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಇಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಎಲ್ಲರೂ ರೈತನಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು.. ಹೋಗಬೇಕು ಎಂದು ಸುಮ್ಮನೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆಯೇ ವಿನಾ ಇದನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ಮಾಡಬೇಕು ಎನ್ನುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ.

If at all anybody is talking on behalf of the ryots, he is talking on behalf of the ryots who have 10 acres and more and not on behalf of lakhs of people who have less than 10 acres. Therefore, the policy that we have adopted is justifiable and reasonable, and every farmer can easily pay.

Sri H. T. KRISHNAPPA.—Please judge by the results.

Sri D. DEVARAJ URS.—My capacity lies in judging things.

ಮತ್ತೆ ಪ್ರೈಸೆಸ್ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಹಿಂದೆ ಕೂಡ ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳುವಾಗ ರೈತರಿಗೆ ಕೊಡುವ ಪ್ರೈಸ್‌ನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದುದು ಉಂಟು, ಇದನ್ನು ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರ ಮೊದಲು ಒಪ್ಪದಿದ್ದರೂ ಅವರ ಮೇಲೆ ನಾವು ಒತ್ತಾಯ ತಂದು ಏರಿಸಲೇ ಬೇಕು ಎಂದು ಪದೇ ಪದೇ ಹೇಳುತ್ತ ಬರುತ್ತಿದ್ದೇನೆ, ಆದರೆ ಇನ್ನೂ ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರದ ಒಪ್ಪಿಗೆ ನಮಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ, ಅದರಿಂದಾಗಿ ಇದುವರೆಗೂ ನಾವು ೫೮ ರೂಪಾಯಿ ಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕೊಡಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದರೆ ಬಹುಶ. ಇದನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪುತ್ತಾರೆಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದೇನೆ. ನಾವು ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಬೆಲೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತ ಬರುತ್ತಿದ್ದರೂ ಇದುವರೆಗೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರವೂ ಒಪ್ಪಲಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದವರೂ ಕೂಡ ಇದಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು ಮತ್ತು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ರೆಸಲ್ಯೂಷನ್‌ಗಳನ್ನು ಬೇರೆ ಮಾಡಿ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಾರೆ, ಆದರೆ ನಾವು ರೈತರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಬೆಲೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು, ಸುಮಾರು ೭೦ ರೂಪಾಯಿಗಳ ವರೆಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಬೇರೆ ಯಾವ ಸರಕಾರವೂ ಕೇಂದ್ರದ ಮುಂದೆ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ, ನಮ್ಮ ಸರಕಾರ ಒಂದೇ ಅವರ ಮುಂದೆ ಇಷ್ಟು ಬೆಲೆ ಕೊಡಲೇಬೇಕೆಂದು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು, ಇದುವರೆಗೆ ಕೇಂದ್ರದವರು ಇಷ್ಟು ಸಪೋರ್ಟ್ ಪ್ರೈಸು ಕೊಡಲು ಒಪ್ಪಿರಲಿಲ್ಲ. ನಾವು ೭೦ ರಿಂದ ೭೫ ವರೆಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಲೇ ಬರುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಸುಮಾರು ಒಂದು ವರ್ಷದಿಂದ ನಾವು ಒಂದು ರೀತಿಯಾದ ಹೋರಾಟವನ್ನೇ ನಡೆಸಬೇಕಾಗಿ ಬಂತು. ರೈತರಿಗೆ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಬೆಳೆ ಬೆಳೆಯುವ ರೈತರಿಗೆ ಸಪೋರ್ಟ್ ಪ್ರೈಸನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಕೊಡದೇ ಹೋದರೆ ಅವರು ಹೆಚ್ಚು ಬೆಳೆ ಬೆಳೆಯಲು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದೆವು. ಮೊದ

ಮೊದಲು ಕೇಂದ್ರದವರು ಇದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಲಿಲ್ಲ. ಈಚೆಗೆ ದೊಡ್ಡ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿ ನಮ್ಮ ಸರಕಾರ ಪುನ: ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಿದಾಗ ಅವರೂ ಇಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ಬೆಲೆಯನ್ನು ಕೊಡಬಹುದು ಇದಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನೂ ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಯಾವುದೂ ತೀರ್ಮಾನವಾಗಿಲ್ಲ, ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಎಲ್ಲ ರಾಜ್ಯಗಳೊಡನೆಯೂ ಕಲೆತು ಮಾತನಾಡೋಣ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ, ನನಗೆ ತಿಳಿದಿರುವಂತೆ ಪ್ರಾಯಶಃ ೭೦ರಿಂದ ೭೫ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗಿಂತ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಲಾರರು ಎಂದು ತೋರುತ್ತೆ. ನಾವು ಇದೇ ರೀತಿ ಪ್ರೈಸ್‌ಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ೧೯೭೧ನೇ ಇಸವಿಯಿಂದಲೂ ಹೇಳುತ್ತಲೇ ಬರುತ್ತಿದ್ದೇವೆ

ಶ್ರೀ ಹೆಚ್. ಟಿ. ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ.— ಈ ವಿಚಾರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಾವು ೧೯೭೭ ರಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡೋಣ ಇಲ್ಲವೆ ೧೯೭೪ ರಲ್ಲಿ ಚುನಾವಣೆ ಬಂದಾಗ ಮಾತನಾಡೋಣ

ಶ್ರೀ ದೇವರಾಜ ಅರಸ.— ನಾನೇನೂ ಇದಕ್ಕೆ ಹೆದರಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ ೧೯೭೧ರಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಹೇಳುತ್ತ ಬರುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನಿಮಗೆ ಬೇಕಾದರೆ ಮುಂದೆ ೧೯೭೭ ರಲ್ಲೂ ತೋರಿಸಿಕೊಡುತ್ತೇವೆ. ೧೯೭೪ರಲ್ಲೂ ತೋರಿಸುತ್ತೇವೆ. ನನ್ನ ಮುಂದೆ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಹಾಗೆ ಹೇಳಬೇಡಿ. ನಾವು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತಾವು ಸರಿಯಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಿ. ತಾವು ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರೈಸಸ್ ಬಗ್ಗೆ ರೂಲ್ಸುಗಳನ್ನು ಸ್ಪೆಸಿಫಿಕ್ ಲಿಬರಲೈಸು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವುದು ಕಷ್ಟ. ಪ್ರೈಸಸ್ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವುದು ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಒಂದೇ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರಿಗೆ ತಿಳಿಯುವಂತೆ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚು ವೇಳೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿ ಬಂತು. ಈಗಾಗಲೇ ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರದವರು ಹೆಚ್ಚು ಬೆಲೆಯನ್ನು ರೈತರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಇದ್ದಾರೆ. The Union Minister has already stated that it is going to be between Rs. 70/- a d. 75/-; somewhere Rs. 72/- or 73/-... It does not matter. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಹೇಳುವುದು ಇಂತಹ ಪ್ರೈಸಸ್‌ಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗಾದರೂ ರೈತರ ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಿತಿ ಅನುಕೂಲವಾಗಬಹುದು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಭ್ಯಾಸ ಬಂದು ಬಿಟ್ಟಿದೆ ಆನು ಯಾವಾಗಲೂ ಕನ್‌ಸ್ಯೂಮರುಗಳು ಬೆಲೆ ಜಾಸ್ತಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು. ಈ ಕನ್‌ಸ್ಯೂಮರುಗಳು ನೆಪದಲ್ಲಿ ಬೆಲೆ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಲು ಹೋದರೆ ರೈತರು ಅವರ ದವಸಗಳನ್ನು ಮಾರುಕಟ್ಟೆಗೆ ತಂದು ಮಾರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರ ಬೆಲೆ ಎಂದು ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಕಾಯುತ್ತಾರೆ, ರೈತರಿಗೆ ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ರೀತಿಯಾದ ಹೊಡೆತ ಇದರಲ್ಲಿ ಬೀಳುತ್ತದೆ. ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಪ್ರತಿ ವರ್ಷವೂ ಸ್ಟಡಿ ಮಾಡಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ನಾವು ಮಾರ್ಕೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿ ಬೆಲೆ ಇರುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಯಾರೂ ಬಾರಾಮೀಟರು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅಳತೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಾನು ಇದನ್ನು ಸುಮಾರು ೧೯೬೩ ರಿಂದಲೂ

ನೋಡುತ್ತಲೇ ಬರುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಆಗ ಇದ್ದ ಸರಕಾರದ ಧೋರಣೆ ಸುಮಾರು ೫೦ ರಿಂದ ೫೨ರ ವರೆಗೆ ರೇಟು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಆಯಿತು, ೧೯೬೭ರಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಇದೇ ರೇಟು ಮುಂದುವರೆಯಿತು. ಆಗ ನಾನೂ ಮಂತ್ರಿಯಾಗಿದ್ದೆ. ಸರಕಾರದ ನೀತಿ ಏನು ಎನ್ನುವುದು ನನಗೂ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಆಗ ನನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಕೆಲವರು ರೈತರು ಮಂಡ್ಯ ಹಾಗೂ ಮೈಸೂರುಗಳಿಂದ ಬಂದು ಒಂದು ಅರ್ಜಿ ಕೊಟ್ಟು ಭತ್ತಕ್ಕೆ ೫೨ರಂತೆ ಒಪ್ಪ ಬೇಕೆಂದು ಮತ್ತು ಸರಕಾರವೇ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು ಎಂದರೆ ರಿಗ್ಯುಲೇಟೆಡ್ ಮಾರ್ಕೆಟ್ಟಿಗೆ ರೈತರು ಬೆಳೆದ ಭತ್ತಕ್ಕೆ ಳಿಕ್ಕೆ ಮೇಲೆ ಕೊಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ರೈತರಿಗೆ ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಸರಕಾರ ಇದನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿದರು. ಇವನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಾವು ಚೆನ್ನಾಗಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ ಸರಕಾರದವರು ಸರಿಯಾದ ಪ್ರೈಸನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ರೈತರಿಂದ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳ ಬೇಕಾಗಬಹುದು. ತಮಗೂ ಇವೆಲ್ಲಾ ಗೊತ್ತಿದೆ.

ಮಾನ್ಯ ಸಭೆ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಮತ್ತು ಸಭೆಯ ಮುಖಾಂತರ ದೇಶಕ್ಕೆ ತಿಳಿಸತಕ್ಕ ಒಂದು ವಿಚಾರವಿದೆ. ನೂರು ಜನ ರೈತರಲ್ಲಿ ೭೫ ಜನ ರೈತರು ಎಂದರೆ ಮೆಣಸಿನಕಾಯಿ, ಹತ್ತಿ, ರಾಗಿ, ಬತ್ತ ಇವು ಯಾ ದನ್ನೇ ಬೆಳೆಯಲಿ ಒಂದೆರಡು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಮಾರಬೇಕು. ಅವರ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹೇಗಿರುತ್ತದೆಂದರೆ ಬೆಳೆದಂಥ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಒಂದೆರಡು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಮಾರಾಟ ಮಾಡಲೇಬೇಕು. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ರೈತನೂ ಬೇರೊಬ್ಬರಲ್ಲಿ, ಸೊಸೈಟಿಯಲ್ಲಿ, ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಒಬ್ಬ ಲೇವಾದೇವಿ ಮಾಡುವ ಸಾಹುಕಾರನಲ್ಲಿ ಸಾಲ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಕಣ ಆಗುವುದೇ ತಡ ಅವನಿಗೆ ಹಣ ಕೊಟ್ಟಿರುವವರು ಒಂದು ಚೀಲ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಕುಳಿತಿರುತ್ತಾರೆ. ಎಷ್ಟೋ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲೇ ಒಂದು ಒಪ್ಪಂದ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ರೈತನು ಬೀಜ, ಗೊಬ್ಬರ ಅಥವಾ ಬೇರೆ ವಸ್ತುಗಳಿಗಾಗಿ ಸಾಲ ಮಾಡಲು ಹೋದಾಗ ಇಂಥ ದರಕ್ಕೆ ಸುಗ್ಗಿಯಲ್ಲಿ ಧಾನ್ಯವನ್ನು ಮಾರಾಟ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಒಪ್ಪಂದ ಮಾಡಿಕೊಂದು ಆ ರೀತಿ ಬರೆಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾನೆ. ಸುಗ್ಗಿಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ೭೦ ರೂಪಾಯಿ ಪೇಟೆ ಧಾರಣೆ ಇದ್ದರೆ ೫೫ ರೂಪಾಯಿ ದರದಲ್ಲಿ ಇವರು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ದರದಲ್ಲಿ ಕಡಿಮೆ, ತೂಕದಲ್ಲಿ ಸಹ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಮಾಡಿ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ಈ ದೇಶ ದಲ್ಲಿರುವ ೭೫ ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಜನರು ಬಾಧಿತರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಅವರಿಗೆ ನಾವು ಕೊಡುವ ದರದಿಂದ ಸುಗ್ಗಿಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಾವುಕಾರರ ಅಥವಾ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳ ಬಾಯಿಗೆ ಸಿಕ್ಕುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿದಂತೆ ಆಗುತ್ತದೆ ಅಷ್ಟು ಜನರು ಧಾನ್ಯವನ್ನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ತಂದು ಕೊಡಲು ಸಿದ್ಧ ಎನ್ನುವುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಕೆಲವು ಜನ ರೈತರು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಬಂದಿದ್ದು ಲೆವಿ ಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಧಾನ್ಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಬೋನಸ್ ಏನಾದರೂ ಕೊಡುತ್ತೀರಾ ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ಹಾಗೇನಾದರೂ ನೀವು ಕೊಟ್ಟರೆ ಬೋನಸ್ ಕೊಡುತ್ತೇನೆಂದು ನಾನು ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಿದೆ. ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಇದರಿಂದ ಎರಡು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ನಷ್ಟ ಹೆಚ್ಚು ಖರ್ಚಾಗುವಾದರೂ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು

ಆಹಾರಧಾನ್ಯ ಬೇಕು. ನಾನು ಈಗಾಗಲೇ ಹೇಳಿದಂತೆ ೬೫ ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಜನ ರೈತರಿಗೆ ನಾವು ಕೊಡುವ ದರದಿಂದ ಸಂತೋಷವಾಗಿ ಅವರು ಧಾನ್ಯವನ್ನು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಎನ್ನುವುದು ನನಗೆ ಸಾಬೀತಾಗಿದೆ. ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಇನ್ನುಳಿದ ೩೫ ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಜನರಲ್ಲಿ ಆರು ತಿಂಗಳು ಬಿಟ್ಟು ಮಾರಾಟ ಮಾಡುವವರು ಬಹಳ ಜನರಿದ್ದಾರೆ. ಕೇವಲ ಐದಾರು ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಜನರು ಮಾತ್ರ ಹಾಗೆಯೇ ಉಳಿಯುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಯಾರು ಎಂದರೆ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ರೈತರು, ಕಣವಿರುವವರು, ವ್ಯಾಪಾರಸ್ಥರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಮಿಲ್ ಮಾಲೀಕರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ನೇಹ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವರು. ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬರೀ ವ್ಯಾಪಾರಸ್ಥರು ಮಾತ್ರ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ರೈತರು ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ತಾನು ಹೆಚ್ಚು ಬೆಳೆದುದನ್ನು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿನ ಇತರ ರೈತರಿಗೆ ಸಾಲವಾಗಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ. ಆ ಪದ್ಧತಿ ಹಿಂದೆ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿತ್ತು. ಈ ಹೊತ್ತು ಆ ಪದ್ಧತಿ ಹೊರಟು ಹೋಗುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಈಗ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿರುವ ದೊಡ್ಡ ರೈತರು ಎಲ್ಲರ ಹತ್ತಿರ ದೋಚಿದವರು ಮತ್ತು ಸಾಹುಕಾರರು ಸೇಟ್‌ಗಳಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಥವರು ಐದಾರು ಪರ್ಸೆಂಟ್ ರೈತರಿದ್ದಾರೆ.

ಮಾನ್ಯ ಕೃಷ್ಣಪ್ಪನವರು ಹೇಳಿದರು ಅಂತರ ಜಿಲ್ಲಾ ಸಾಗಾಣಿಕೆಯನ್ನು ತೆಗೆದು ಬಿಟ್ಟರೆ ಎಲ್ಲ ಸರಿಹೋಗುತ್ತದೆ ಎಂದು. ನಾನು ಜಿಲ್ಲೆಯಿಂದ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಇರುವ ನಿರ್ಬಂಧವನ್ನು ತೆಗೆದಿದ್ದರೆ ಬಹುಶಃ ನಾನು ಈ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವುದಕ್ಕೆ ನನ್ನನ್ನು ಬಿಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಜಿಲ್ಲೆಯಿಂದ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಆಹಾರಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಸಾಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಇರುವ ನಿರ್ಬಂಧವನ್ನು ತೆಗೆಯದೆ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಮೂಖ್ಯತನವೇನಿಲ್ಲ, ಮೊಂಡುತನದಿಂದ ಏನೂ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ ಈ ನಿರ್ಬಂಧವನ್ನು ತೆಗೆದರೆ ನನಗೇನೂ ಕೋಡು ಕಡಿನುಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಒಪ್ಪುವಂಥ ಕೆಲವು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿದರೆ ನನ್ನ ನಿರ್ಧಾರವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಏನಾಗಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತಿಳಿಯದೆ ಯಾವ ವಿಚಾರವನ್ನೂ ಹೇಳಬಾರದು. ಜಿಲ್ಲೆಯಿಂದ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳ ಸಾಗಾಣಿಕೆಯ ಮೇಲಿನ ನಿರ್ಬಂಧವನ್ನು ತೆಗೆದಿದ್ದರೆ ಏನಾಗುತ್ತಿತ್ತು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳ ದಾಸ್ತಾನು ಇರುವುದು ಮಿಲ್ಲುಗಳಲ್ಲಿಲ್ಲ, ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರದಲ್ಲಿರುವ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಮಳಿಗೆಗಳಲ್ಲಿ ಎಂದು ಯಾರಾದರೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ತಪ್ಪಾಗುತ್ತದೆ. ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿರುವ ಐದಾರು ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಜನರು ಇವರುಗಳ ಏಜಂಟ್ರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಮಿಲ್ ಮಾಲೀಕನಿಗೆ ಮತ್ತು ಖಾಸಗಿ ಸಗಟು ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುವವನಿಗೆ ಮತ್ತು ಈ ರೈತರಿಗೆ ಅನೇಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಬಂಧವಿರುತ್ತದೆ ಈ ರೈತರು ಇವರುಗಳ ಪರವಾಗಿ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ದಾಸ್ತಾನುಗಾರರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಅವರು ಏನು ಮಾತಾಡುತ್ತಾರೆಂದರೆ ಕಡಮೆ ದರದಲ್ಲಿ ಕೊಂಡುಕೊಂಡು ದಾಸ್ತಾನು ಇಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ಒಂದು ಕ್ವಿಂಟಾಲಿಗೆ ೬೦ ರೂಪಾಯಿ, ೮೦ ರೂಪಾಯಿ, ನೂರು ರೂಪಾಯಿ ಹೀಗೆಲ್ಲ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ದಾಸ್ತಾನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವವರಿದ್ದಾರೆ

ಅನರು ಎಷ್ಟು ಬೆಲೆಗೆ ಬೇಕಾದರೂ ಮಾರಾಟ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇಂದು ದುರಾಸೆ ತುಟ್ಟತುದಿಗೆ ಮುಟ್ಟಿದೆ. ಈ ದುರಾಸೆಯ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಸಮಾಜವನ್ನು ಹಿಂಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ೧೫೦ ರೂಪಾಯಿ ಸಾಲದು, ೨೦೦ ರೂಪಾಯಿ ಬೆಲೆಯೂ ಸಾಲದು, ೩೦೦ ರೂಪಾಯಿ ಕೂಡ ಸಾಲದು; ಈ ರೀತಿ ದುರಾಸೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇವರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಕೊಡಬೇಕು ಸ್ವಾಮಿ? ಈ ಹೊತ್ತು ಮಂಡ್ಯದಲ್ಲಿ ಯಾರ ಹತ್ತಿರವಾದರೂ ೧೨೦ ರೂಪಾಯಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದರೆ, ಅದನ್ನು ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ತಂದು ೩೫೦ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಮಾರಬಹುದು ಎನ್ನುವ ಆಸೆ ಇದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಟಿ. ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ — ಮಂಡ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೆ.ಜಿ. ಅಕ್ಕಿ ಬೆಲೆ ೧–೬೦ ಪೈಸೆ ಇದ್ದಾಗ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ೨–೬೦ ರಿಂದ ೨–೮೦ ಪೈಸೆ ವರೆಗೆ ಮಾರಾಟವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಒಂದು ಜಿಲ್ಲೆಯಿಂದ ಮತೊಂದು ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ನಿರ್ಬಂಧವನ್ನು ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಏಕೆ ಹೋಗುತ್ತೀರಿ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಡಿ ದೇವರಾಜ ಅರಸ್.—ಮಂಡ್ಯದಲ್ಲಿ ಈ ಹೊತ್ತು ಕೊನೇ ಪಕ್ಷ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ಒಂದೂವರೆ ಲಕ್ಷ ಟನ್ ಭತ್ತವಿದೆ. ಹಾಗಾದರೆ ಮಂಡ್ಯದಲ್ಲಿ ಏಕೆ ೨–೫೦ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಮಾರುವವಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿದ್ದಾರೆ? ಮಂಡ್ಯ ಜಿಲ್ಲೆಯವರು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಹೆಚ್ಚು ಬೆಲೆಗೆ ಮಾರಾಟ ಮಾಡುತ್ತಿರಬೇಕಾದರೆ ಬೇರೆ ಊರುಗಳ ಜನರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಉದಾರತೆ ಹೇಗೆ ಬರುತ್ತದೆ? ಪರ್ಮಿಟ್ ಮೇಲೆ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಸಾಗಿಸುವಾಗ ಒಂದೇ ಪರ್ಮಿಟ್ ಮೇಲೆ ಎರಡು ಮೂರು ಸಲ ಸಾಗಿಸಿದ್ದಾರೆನ್ನುವದನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ನಾನು ಪರ್ಫೆಕ್ಟಾಗಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳುವಷ್ಟು ಮೂರ್ಖತನ ನನಗಿಲ್ಲ ಸಾವಿರಾರು ಜನ, ಲಕ್ಷಾಂತರ ಜನರನ್ನು ನಂಬಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವಾಗ ಎಲ್ಲರೂ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣಿಟ್ಟು ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ದಿವಸಗಳ ಹಿಂದೆ ಬೆಂಗಳೂರಿನಿಂದ ಬೊಂಬಾಯಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಒಂದು ಲಾರಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದರು. ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಡೀಲ್‌ವುಡ್ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಕ್ಕಿಯನ್ನು ತುಂಬಿ ಸಾಗಿಸುತ್ತಿದ್ದುದು ಕಂಡುಬಂತು. ಗೋಣಿ ಚೀಲಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಗಿಸಿದರೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೀಗೆ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಗಳಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಸಾಮಾನು ತುಂಬಿದ್ದಾರೆಂದು ತಿಳಿಯುವಂತೆ ಈ ರೀತಿ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಕ್ಕಿಯನ್ನು ಸಾಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಚೀಲಗಳಾದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಏನಿದೆ ಎಂದು ಸಕ್ಕರಗುತ್ತಿ ಹಾಕಿ ನೋಡುವದಕ್ಕಾಗುತ್ತದೆ. ಪೆಟ್ಟಿಗೆಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದರೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಯಾರಿಗೂ ಗೊತ್ತಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಸಾಗಾಣಿಕೆಯಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಲಾರಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದಿದ್ದಾರೆ ಏಕೆ ಹೀಗೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದರೆ ಒಂದು ಲಾರಿಯನ್ನು ಸಾಗಿಸಿದರೆ ೫೫ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಲಾಭ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ ಹೀಗಿರುವಾಗ ತಾವು ಯೋಚನೆಮಾಡಿ, ನಾನೇನಾದರೂ ಜಿಲ್ಲೆಯಿಂದ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಹೋಗಲು ಇರುವ ನಿರ್ಬಂಧವನ್ನು ತೆಗೆದಿದ್ದರೆ ಏನಾಗುತ್ತಿತ್ತು? ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಅಕ್ಕಿ ಎಲ್ಲಾ ಎರಡೇ ದಿವಸದಲ್ಲಿ ಹೊರಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ೫೫ ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಜನ ರೈತರಲ್ಲಿ ಭತ್ತವಿಲ್ಲ ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಯಾರಿಗೋಸ್ಕರ

ನಿರ್ಬಂಧವನ್ನು ತೆಗೆಯಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರಿ? ಭತ್ತವನ್ನು ದಾಸ್ತಾನು ಇಟ್ಟು ಕೊಂಡು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಬೆಲೆಗೆ ಮಾರಾಟ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಇರುವವರಿಗೋಸ್ಕರವಾಗಿ ತೆಗೆಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಅಕ್ಕಿಯನ್ನು ಬೇರೆ ಕಡೆಯಿಂದ ಒದಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಮಂಡ್ಯ ಜನರ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ದರಿಲ್ಲದೆ ಇರುವಾಗ ನರಿ ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳಿದರೆ ನಾವೂ ನೀವೂ ನಂಬಬೇಕೇ? ಜಿಲ್ಲೆಯಿಂದ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಸಾಗಿಸುವದಕ್ಕೆ ಇರುವ ನಿರ್ಬಂಧವನ್ನು ತೆಗೆದರೆ ಎಲ್ಲ ಅಕ್ಕಿಯನ್ನೂ ಕೂಡ ಬೊಂಬಾಯಿಗೆ ಕಳುಹಿಸುವದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಅಕ್ಕಿಯೆಲ್ಲಾ ಎರಡೇ ದಿವಸದಲ್ಲಿ ಬೆಂಗಳೂರು ಮತ್ತು ಮಂಗಳೂರು ಪಟ್ಟಣಗಳಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿಂದ ಬೊಂಬಾಯಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಜಿಲ್ಲೆಯಿಂದ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಹೋಗಲು ಇರುವ ನಿರ್ಬಂಧವನ್ನು ತೆಗೆಯುವದಕ್ಕೆ ಆಗುವದಿಲ್ಲ. ಮೈಸೂರು ನಗರದ ವಿಚಾರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ. ೧೫ ದಿವಸಗಳ ಹಿಂದೆ ೨-೨೫, ೨-೫೦ ರೂಪಾಯಿ. ಇದ್ದ ಅಕ್ಕಿ ಮೂರೇ ದಿವಸಗಳಲ್ಲಿ ಮೂರು ರೂಪಾಯಿ ಮೂರೂವರೆ ರೂಪಾಯಿಗೆ ಹೇಗೆ ಹೋಯಿತು?

3-00 P. M.

೩೦ ದಿವಸವಲ್ಲ ೧೫ ದಿವಸವಲ್ಲ ಮೂರೇ ದಿವಸದಲ್ಲಿ ಅಕ್ಕಿ ಬೆಲೆ ೧ ರೂಪಾಯಿ ಜಾಸ್ತಿಯಾಯಿತು ಯಾತಕ್ಕೆ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರು, ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ ಸರ್ಕಾರದ ಸೀಕ್ರೆಟ್ ಹೋಲ್‌ಸೇಲ್ ಟ್ರೇಡ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ ಸರ್ಕಾರ ಏನು ಮಾಡುತ್ತದೆ ನೋಡೋಣ ಒಂದು ಕಡೆ ಅಭಾವ ತಂದರೆ ಸರ್ಕಾರದ ಬೊಕ್ಕಸದಲ್ಲಿ ದಾಸ್ತಾನು ಇಲ್ಲ, ಅಭಾವ ಹುಟ್ಟಿಸಿ ಜನರಲ್ಲಿ ಹಾಹಾಕಾರ ಎಬ್ಬಿಸಿ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಬಗ್ಗಿಸೋಣ ಎಂದು ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಹಾಹಾಕಾರ ಎಬ್ಬಿಸುವದಕ್ಕೆ ಹೋದರೆ ಅವರಿಗೆ ತಿರುಗು ಬಾಣ ಹೊಡೆಯುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು. ನೀವು ನಮ್ಮ ಮೇಲೂ ತಿರುಗಿಸಿದ್ದೀರಿ, ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಯಶಸ್ವಿ ಆಗಿದ್ದೀರಿ ನಾವು ಸುಮ್ಮನೇ ಇದ್ದರೆ ಜನರು ಅವರನ್ನು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಏನು ಇದೆ ತೆಗೆಯಿರಿ ಮೊದಲು ಎಂದು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಇವತ್ತು ಮೈಸೂರು ಕೆ ಆರ್ ನಗರ ಟಿ. ನರಸೀಪುರಗಳಲ್ಲಿ ಭತ್ತ ಇದೆಯೇ? ಇದೆ. ಹಳ್ಳಿ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲ ಇದೆ, ಊರಲ್ಲಿ ಇರುವ ಜನರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮಂಥ ನಮ್ಮಂಥವರ ಮನೆಯಲ್ಲೆ ಇದೆ. ೨೦೦, ೩೦೦-೫೦೦ ನೂರು ಪಲ್ಲ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಸ್. ಶೃಷ್ಟೆಸ್.— ನನ್ನಂಥ ನಿಮ್ಮಂಥವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದಿರಿ ತಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಇದೆಯೇ?

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ್ ಅರಸ್.— ನಿಮ್ಮಂಥವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಕೊಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಸಿದ್ದಪ್ಪ — ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಬೆಳೆಯುವವರ ಮನೆಯಲ್ಲೂ ಇದೆ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುವವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಇದೆ.

ಶ್ರೀ ಡಿ ದೇವರಾಜ್ ಅರಸ್ — ಅವರು ಭಾಷಣ ಮಾಡಿದಾಗ ಅವರ ಹತ್ತಿರ ಧಾನ್ಯ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಈಗ ಅವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಏಜೆಂಟ್ಸ್ ಆಗಿದ್ದೀರಿ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳಿಗೆ, ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳು ಆಗಿರುವವರ ಜನರಲ್ಲಿ ಇದೆ. ೧೫೦ ಸಾಲುವುದಿಲ್ಲ ೧೮೦ ರೂ. ನಿಂದ ೨೦೦ ರೂ. ಬೇಕು. ಒಂದು ಕ್ವಿಂಟಾಲ್ ಭತ್ತಕ್ಕೆ ಈ ಒಂದು ದುರಾಸೆ ಅವರಿಗೆ ಬಂದಿರುವುದರಿಂದ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅನಾಹುತಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿರುವುದು. ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಎಂದು ೩ ರೂಪಾಯಿ ಆಗಿತ್ತು ? I want to konw from any body. ಒಂದು ಸಾರಿ ೩ ರೂಪಾಯಿ ಆಗಿತ್ತು ಆಮೇಲೆ ಎರಡೂವರೆ ಆಯಿತು. ಮಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಅಕ್ಕಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಗಲಾಟೆ ಆದಾಗ, ಇನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಅಕ್ಕಿಯನ್ನು ಭತ್ತವನ್ನು ಶಿವಮೊಗ್ಗ, ಮಂಡ್ಯ, ಮೈಸೂರಿನಿಂದ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟ ಮೇಲೆ ಸತೋಟಿಗೆ ಬಂತು.

Did the price go beyond Rs. 3/- when we rushed the rice and paddy? Actually it came down to Rs. 2.20/-. Iu Bangalore it has not gone beyond Rs. 3/- except within this one month and this is because a set of people, if not all, who are provocaters and the merchants have joined hands to see that the policy of the Government is scuttled and failed. I am sorry they will never succeed in it and the Government is strong enough to face all these and see that we will tie over the situation within 1½ months time in Bangalore. Within another 10 days you will appreciate what I have stated here. The reaping of harvest has commenced in coastal area and we will get rice which will be supplied to the people there only. There is no difficulty at all. We are getting rice from Tamilnadu and we will make our best efforts to get rice from Orissa. If this available with this I am confident that we will be able to tie over the situation. We have got stock on hand in the form of rice and paddy in addition to rice that we propose to get from Tamilnadu and Orissa. With this I am sure we will manage. Over and above this we have plenty of jowar in this season throughout the State. The Hybrid jowar is grown in plenty and in some Taluks it is a bumber crop. Tens of lorries of Jowar had been received in Bangalore and is being sold. The people are happy with jowar. The Bajra has come in plenty in Northern

Karnataka. If there is dearth we know where it is. The other commodities are not in dearth especially the Bajra and Jowar which have come to the market and they are available throughout the State. ಆದುವರಿಂದ ನಾವು ಇನ್ನು ಒಂದೂವರೆ ತಿಂಗಳು ಸರಿದೂಗಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಏನೋ ಅನಾಹುತವಾಗುತ್ತದೆ ಏನ್ನುವ ಭೀತಿ ಇಲ್ಲ. ನಮ್ಮಲಿರುವ ಸ್ಟಾಕ್ ಸೇರಿಸಿದರೆ ನಮ್ಮ ಬೆಂಗಳೂರು ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ೨೦ ಲಕ್ಷ ಜನಕ್ಕೆ ಏನು ಅಕ್ಕಿ ಬೇಕು ಎಂದು ಲೆಕ್ಕ ಇದೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ೪ ಸಾವಿರ ಟನ್ ಅಕ್ಕಿ ೫ ಸಾವಿರ ಟನ್ ಅಕ್ಕಿ ಸ್ವಲ್ಪ ದಿವಸ ಮೆಂಟೀನ್ ಮಾಡಿದರೆ, ಅದರ ಜೊತೆಗೆ ಹೊರಗಡೆಯಿಂದ ಬರತಕ್ಕದ್ದು ರಾಗಿ ಮತ್ತು ಜಾವರ್ ಸಾಕು.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಟಿ. ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ.—ನಗರಗಳನ್ನು ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಹೇಳ ಬೇಡಿ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿಗೂ ಅಭಾವವಿದೆ. ನಾಗಮಂಗಲದಲ್ಲಿ ಏನು ಬೆಳೆಯುತ್ತಾರೆ ಹಾರಕ್ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ.—ಹೆಚ್ಚು ಜಮೀನು ಕೆರೆ ಕೆಳಗೆ ಅಲ್ಲೆ ೮–೧೦ ಸಾವಿರ ಎಕರೆಯಲ್ಲಿ ಭತ್ತ ಬರುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಟಿ. ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ.—ಅಂಥ ತಾಲೂಕುಗಳು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಇವೆ. ಸರ್ಕಾರದ ವತಿಯಿಂದ ಏನು ಕೊಡುತ್ತೀರಿ ?

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ.—ನೀವು ಎಲ್ಲಿಗೆ ಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಹಾಸನ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಂತೆಗೆ ಹೋದರೆ ಜವಾರ್ ಇದೆ ತಾಲೂಕ ಮಾರ್ಕೆಟಿಂಗ್ ಸೊಸೈಟಿಯಿಂದ ತರಿಸಿ ದುಡ್ಡು ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದರೆ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ, ನಿಮಗೆ ಕೊಡದಿದ್ದರೆ ನಾವು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡುತ್ತೇವೆ

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಟಿ. ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ.—ಉದಾಹರಣೆ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ.—ಇನ್ನು ಒಂದೂವರೆ–ಎರಡು ತಿಂಗಳು ಕಷ್ಟವಿದೆ. ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಒಂದು ತಿಂಗಳು ಕಳೆದರೆ ಹೊಸ ಅಕ್ಕಿ ಬರುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಗೊಡೌನ್‌ನಲ್ಲಿ ೫ ತಿಂಗಳಿಗೆ ಆಗುವಷ್ಟು ಇದೆ. ಈ ಒಂದು ಪೀರಿಯಡ್ ಕಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಬೇಕೋ ಅಷ್ಟು ನಮ್ಮ ಹತ್ತಿರವಿದೆ. ಅದನ್ನು ಹಂಚಿಕೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ೧೦–೧೨ ಕೆ.ಜಿ. ಕೊಡುವಷ್ಟು ಇಲ್ಲ. ಒಂದು ಸಂಸಾರಕ್ಕೆ ೫ ಜನಕ್ಕೆ ೧೨ ಕೆ.ಜಿ. ೧೫ ಕೆ.ಜಿ. ಕೊಡುವಷ್ಟು ಇದೆ. ಹೊರಗಡೆಯಿಂದ ತರಿಸುವುದನ್ನು ಸೇರಿಸಿದರೆ ಬೆಂಗಳೂರು ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಕೊಡಬಹುದು. ಬೇರೆ ಕಡೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿದೆ. ಹೊರಗಡೆಯಿಂದ ತರಿಸತಕ್ಕ ಅಕ್ಕಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿರುವುದನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ಸೇರಿಸಿದರೆ ಈಗಿರುವ ಪೀರಿಯಡ್‌ನಿಂದ ಗೆಟ್ ಓವರ್ ಆಗುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಟಿ. ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ.—ಹೊಸ ಅಕ್ಕಿ ಬರುತ್ತದೆ ಮತ್ತೆ ದಾಸ್ತಾನು

ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟರೆ ತಮಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆ ಇದೇ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬರುತ್ತದೆ ಅದೇ ರೀತಿ ಆಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಏನು ಗ್ಯಾರಂಟಿ ಇದೆ?

ಶ್ರೀ ಕೋಣಂದೂರ ಲಿಂಗಪ್ಪ —ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಲೇವಿ ಸಂಗ್ರಹ ಮಾಡಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಕೊರತೆ ಇದೆ ಅಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಒಂದು ರೂಪಾಯಿಗೆ ಒಂದು ಕೆ.ಜಿ. ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೇ ? ಅಲ್ಲಿ ಹಂಚುವುದಕ್ಕೆ ತಕ್ಷಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ.—ನಾವು ಸರ್ಕಾರದ ವತಿಯಿಂದ ಏನು ಲಾಭ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅದು ತಮಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ ಹೊಸ ವರ್ಷ ಒಂದು ರೇಟಿನಲ್ಲಿ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ ಅದೇ ರೇಟಿನಲ್ಲಿ ಮಾರುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ೩ ರೂಪಾಯಿ ಆದರೂ ಒಂದು ರೂಪಾಯಿ ೨೦ ಪೈಸೆಗೆ ಅಷ್ಟಕ್ಕೆ ಕೊಡಿಸೋಣ. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಅಭಾವವಿದೆ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಆರ್ಡರ್ ಮಾಡಿರತಕ್ಕದ್ದು, ಕೊಡಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ. ತಮ್ಮ ಸಲಹೆ ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ಈ ದಿವಸ ಹೋಲ್ ಸೇಲ್ ಟ್ರೇಡ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಇದ್ದರೂ ಏನೂ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಎ.ಐ.ಸಿ.ಸಿ.ನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಕೇಂದ್ರದವರು ೪ ಚಾಯಿಸ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಹೋಲ್ ಸೇಲ್ ಟ್ರೇಡ್ ಯಾತಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಾರದು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದ್ದೆ ಅದು ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಬಂತು, ತಮಗೆ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಾರದೇ ಇರಬಹುದು. ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೋಲ್ ಸೇಲ್ ಟ್ರೇಡ್ ಮಾಡುತ್ತೀವೆ ಎಂದರೆ ಅನಾಹುತಕ್ಕೆ ಈಡಾಗುತ್ತದೆ.

ನಮ್ಮ ಸುತ್ತ ಇರುವ ರಾಜ್ಯಸರ್ಕಾರಗಳು ತಮ್ಮ ಕೈಗೆ ಹೋಲ್ ಸೇಲ್ ಟ್ರೇಡ್‌ನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೇ, ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೇ ಅದು ಸರಿ ಹೋಗುತ್ತದೆಯೇ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನೀವೇ ತಿಳಿದು ಹೇಳಿ. This shall be an All India policy. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಆ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಫ್ರೀಡಂ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಅಸ್ಸಾಮಿನಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಕೇರಳದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ನಿಜವಾಗಿ ಕೇರಳದಲ್ಲಿ ಹೋಲ್‌ಸೇಲ್ ಟ್ರೇಡ್ ಮಾಡುವುದು ಏನು ? ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳು ಇದ್ದರೇ ಅಲ್ಲವೇ ಹೋಲ್‌ಸೇಲ್ ಟ್ರೇಡ್ ಮಾಡುವುದು ?

ಶ್ರೀ ಕೋಣಂದೂರ ಲಿಂಗಪ್ಪ.—ಕೇಂದ್ರದವರು ಏಕೆ ಹೋಲ್‌ಸೇಲ್‌ಟ್ರೇಡ್ ಜೊಣೆಯಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡರು ?

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ —ಹೊಣೆಯಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ಅಲ್ಲ. ಆಗಲೇ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಆಡ್ಮಿನಿಸ್ಟ್ರೇಟಿವ್ ಮಿಷನರಿ ಒಂದು ಕಡೆ ಗೇರ್ ಅಪ್ ಆಗಬೇಕು. There are some States. I do not want to name them where they do not have the accounts of farmers and the holdings.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ವಿ. ಕಕ್ಕಿಲಾಯ.—ನೀರಿಗೆ ಇಳಿಯದೆ ಈಜನ್ನು ಹೇಗೆ ಕಲಿಯುತ್ತೀರಿ ! ಹೋಲ್‌ಸೇಲ್‌ಟ್ರೇಡ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ಆಡ್ಮಿನಿಸ್ಟ್ರೇಟಿವ್ ಮೆಷಿನರಿ ಸರಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ.—ಯಾರ ಯಾರ ಜಮೀನು ಎಷ್ಟು ಇದೆ ಎಂದು ಗೊತ್ತಾದ ಮೇಲೆ ತಾನೆ ಲೆವಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ? ಕೆಲವು ಸ್ಟೇಟ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಲೆಕ್ಕ ಇಲ್ಲ, ರೆಕಾರ್ಡ್ಸ್ ಆಫ್ ರೈಟ್ಸ್ ಇಲ್ಲ.

Sri M.S.KRISHNAN.- It is reported, that this may not be the only reason, but there some people in the ministerial circles who are opposed to the wholesale trade.

Sri D. DEVARAJ URS.— It is not so. ಎಲ್ಲದಕ್ಕೂ ಒಂದೊಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಆಟ್ರಿಬ್ಯೂಟ್ ಮಾಡಬಹುದು. In all honesty. I may say no such influence has been brought to bear upon the Central Government. It is purely because of some of the real administrative difficulties, we could not take over the wholesale trade. You will, therefore, appreciate that the Government of Mysore by itself cannot take over the wholesale trade. In the alternative, we are the only State who have stated boldly that we are going to introduce the compulsory levy system even though many States have hesitated. Whereas the Government of Mysore of have taken a bold stand to introduce the compulsory levy system and our procurement policy is going to succeed. The whole sale trade that was envisaged last time, was not coupled with compulsory levy. They felt that if we shut out the wholesale trader from the trading field and if the State were to enter the field, they thought that people would simply pour their gain into their bags. It was a mistaken notion. Previously people did bring wheat to the market. At that time the open market rate of wheat, for a number of years, was less than the Government rate. Please do not forget this fact. Therefore every farmer was quite happy to bring his grain to the Government Depot. Last year, they thought that the same mechanism would work but it did not work because last year the people who felt that they would be out of the field, they all joined hands and took advantage of the shortages

and the drought and said: look here. we are going to pay you hundred rupees why do you go to the Government depot. No wholesale trader or the capitalist offered more than Rs. 76 in the years 1969, 70 and 71. It is only in the year 72, when the wheat rabi crop came, they viewed the conditions prevailing all over the country, they made bold to offer more prices. There the policy failed. If only we had increased the price, perhaps, it would have succeeded. I am one with you in saying that we were at fault in not raising the wheat prices at the time of procurement last year. Then again some body said that the issue price should not be raised.

When we think of incresing the prices of procurement we hove to naturally increse the issue prices also. They were not hilling to increase the issue prices. Hence they did not raise the procurement prices which resulted in this way. Therefore what I have stated this time is, either for wheat or for paddy, we must link up the prices. If we talk of wholsale trade, it shall be total trade take over. We cannot throw out the wholesale trader out of the field and retain the retail trader. I am going to state the samething on the floor of this House and I have said the samething in the AICC session also. It just like killing a Rakshasa. The moment the blood of the Rakshasa spills, it would apear in hundreds of Rakahssa. It the same way if the wholesale trader is thrown out, he would appear in hundreds of heads. Therefore I still maintain that in this country the wholesale trader should function. If we take over the wholesale trade, then we cannot make a distinction between the wholesaler and the retailer It is just like tweedle dum and tweedle dee. If we think of take over of the entire trade, then we should evolve a policy of distribution also. Distribution policy means a statutory rationing. Somebody stated that in Bangalore we must introduce statutory rationing. How can we introduce rationing throughout the state all of a sudden when that is not possible? We are not feel ng sh of the capitalist or anybody. I can assure you through this House that we, as Government, are not afraid either of big landlords or merchants. We are not the mouthpiece of these people either

I do not say others are. But let us not talk as if we are their mouthpiece. If we have not gone the wholehog in the question of taking over the wholesale trade it is because of practic le difficulties. As an alternative what I have suggested is, if wholesale trade, as I conceive is not taken up-Then this compulsory lavy system directly attached to the farmer is the right answer. Here we have estimated that we are likely to get nearly $3\frac{1}{2}$ or $3\frac{1}{4}$ lakh tonnes of paddy. This is more than three times or four times than what had been procured all these years. Somebody said that we may not reach the target becuse we support the zamindars or the big landlords. It is not so.

Sri H. T. KRISHNAPPA.– It was only a possible inference.

Sri D. DEVARAJ URS.– Then the persons who were here since 8 years might have done the same thing.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಟಿ. ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ.— ಟಾರ್ಗೆಟ್ ತಲಪಿಲ್ಲ ಏತಕ್ಕೆ ?

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ.— ಲೆಕ್ಕ ಓದಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ.

Where Ignorance is bliss it is folly to be wise.

ಲೆಕ್ಕ ಓದದೆ ಇದ್ದರೆ, ಕೊಡುತ್ತೇನೆ, ಓದಿ. ಯಾವ ವರ್ಷವೂ ಟಾರಗೇಟ್ ತಲುಪಿಲ್ಲ.

ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಮಾತನಾಡಬಾರದು. ಸುಮ್ಮನೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ತಪ್ಪು ದಾರಿಗೆ ಎಳೆದು ಈ ರೀತಿ ಕೂಗಿಸಿದರೆ, ಪೋಲೀಸಿನವರಿಗೆ ಧಿಕ್ಕಾರ ಎಂದು ಮಾತನಾಡತಕ್ಕಂಥವರಿಗೆ ಧಿಕ್ಕಾರ ಹಾಕಬೇಕು. ವಾಟಾಳ್ ನಾಗರಾಜ ಅವರು ಈ ರೀತಿ ಮಾತಾಡ್ತಾರಲ್ಲಾ ಅಂಥಾವರಿಗೆ ಧಿಕ್ಕಾರ ಹಾಕಬೇಕು. ಜನರಲ್ಲಿ ಭ್ರಾಂತಿ ಹುಟ್ಟಿಸಿ, ಅವರಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ವಿಚಾರ ತಿಳಿಸದೆ ತಪ್ಪು ದಾರಿಗೆ ಎಳೀತಾರಲ್ಲಾ ಅಂಥಾವರಿಗೆ ಧಿಕ್ಕಾರ ಹಾಕಬೇಕು. ಏತಕ್ಕೆಂದರೆ ಜನರು ನಿಜವಾದ ವಿಚಾರ ತಿಳಿಯದೆ ತಪ್ಪು ತಿಳವಳಿಕೆಗೆ ಬಂದರೆ ಏನು ಅನಾಹುತವಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಆದರಲ್ಲೂ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಕ್ಯಾಪಿಟಾಲಿಸ್ಟ ಅಥವಾ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ವರ್ತಕರ ಪರವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ತಪ್ಪು ದಾರಿಗೆ ಎಳೆದರೆ ಅಂಥಾವರನ್ನು ಏನು ಮಾಡಬೇಕು ಹೇಳಿ.

ಶ್ರೀ ಹೆಚ್. ಟಿ. ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ.—ತಪ್ಪು ದಾರಿಗೆ ಯಾರು ಎಳೀತಾರೆ ಅವರನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ.— ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಾನೇ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ನೀವೂ ಕೂಡ ಮಾಡಬಹುದು. ಮಂಡ್ಯ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಸ್ಟೋರ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತಿಳಿಸಿದರೆ, ಅವನು ತಪ್ಪು

ಮಾಡಿದುದನ್ನು ನಾವು ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟಿದ್ದರೆ ನಾನು ಹೇಳಿದ ಮಾತನ್ನು ವಾಪಸ್ಸು ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಹೆಚ್. ಟಿ ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ.—ವರ್ತಕರು ಮತ್ತು ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಜಮೀನ್ದಾರರು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಧಾನ್ಯವನ್ನು ದಾಸ್ತಾನು ಮಾಡಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೂ ಕೂಡ ಆ ಬಗ್ಗೆ ಸರಿಯಾದ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕೆ ನಿಮಗೆ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಅಡಚಣೆ ಏನು? ನಿಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರ ಇಲ್ಲವೇ? ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲೇ ಪೋಲೀಸಿನವರು ಇಲ್ಲವೇ? ಈ ಅಕ್ರಮ ಧಾನ್ಯ ಸಂಗ್ರಹ ವಿರುದ್ಧ ಅವರ ಮೇಲೆ ಏತಕ್ಕೆ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಾರದು?

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ.—ಈವೊತ್ತು ಏನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದರೆ ಒಂದು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ೨೦೦ ಕ್ವಿಂಟಾಲ ಅಷ್ಟು ಧಾನ್ಯ ಇದ್ದರೆ ಅವರ ಭಾವನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ೪೦ ಕ್ವಿಂಟಾಲ, ಅಳಿಯನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ೪೦ ಕ್ವಿಂಟಾಲ ತಮ್ಮ ನೆಂಟರಿಷ್ಟರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮೂರು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ೪೦-೪೦ ಕ್ವಿಂಟಾಲ ಅಷ್ಟು ಇಟ್ಟು ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ರೀತಿ ೫ ಜನರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಬಿಟ್ಟರೆ ೨೦೦ ಕ್ವಿಂಟಾಲ ಅಷ್ಟು ಆಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಕೋಣಂದೂರು ಲಿಂಗಪ್ಪ.—ಈ ರೀತಿ ಅಧಿಕ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯವನ್ನು ಅಕ್ರಮವಾಗಿ ಸಂಗ್ರಹ ಮಾಡಿ ಇಟ್ಟಿರುವವರನ್ನು ಪತ್ತೆ ಮಾಡಿ ಅವರ ವಿರುದ್ಧ ಸರ್ಕಾರ ಏತಕ್ಕೆ ಇದು ವರೆಗೂ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ?

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ.—ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ನಿಯಮಗಳು ಇವೆ. ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ರೈತ ೪೦ ಕ್ವಿಂಟಾಲ ವರೆಗೆ ತನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ದಾಸ್ತಾನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಅದರ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು ಇಡುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ದುರುಪಯೋಗಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ರೈತರು ತಮ್ಮ ಸಂಬಂಧಿಕರ ಮತ್ತು ನೆಂಟರ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ತಲಾ ೪೦-೪೦ ಕ್ವಿಂಟಾಲ ಅಕ್ಕಿ ಇಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ಅಂಥಾವರು ಕೆಲವರನ್ನು ನಾನು ಪತ್ತೆ ಹಚ್ಚಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ಅವರ ಮೇಲೆ ಕ್ರಮ ಕೈಗೊಳ್ಳಲು ಕಾನೂನು ಅಡ್ಡಿ ಇದೆ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ನಾವು ಅವರನ್ನು ಯಾವ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯಕ್ಕೂ ಒಳಗಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿಲ್ಲ. ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದೇ ಯಾವುದಾದರೂ ಆ ರೀತಿ ಕೆಲಸಗಳು ಆಗಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ ನಾವು ಯಾರ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯಕ್ಕೂ ಒಳಗಾಗಿ ಅವರನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಯಾರನ್ನಾದರೂ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಅಂಥಾ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆ ತೋರಿಸಿಕೊಡಿ

ಶ್ರೀ ಹೆಚ್. ಟಿ. ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ.—ಅದನ್ನು ನಾವು ಹೇಳುವದಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲೇ ಇವೆಲ್ಲಾ ನಡೆಯುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರ್ಸ್.— ಮಾನ್ಯ ಕೃಷ್ಣಪ್ಪನವರು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದಾದರೂ ಇನ್ಸೆನ್ಸ್ ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆಯೇ ನಾನು ಹೇಳುವುದು ಏನೆಂದರೆ ತೋರಿದಂತೆ ಮಾತನಾಡುವುದು ಬೇಡ. ಅದು ಭಾಷಣ ಮಾಡುವ ತರವಲ್ಲ. ಯಾವುದಾದರೂ

ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಅಸೆಂಬ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕಾರೆ ಒಂದು ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಅರಿತು ಯಾವು ದಾದರೂ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆ ಹೇಳಿದರೆ ಆ ಬಗ್ಗೆ ನಾಳೆಯೇ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳು ತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಹೆಚ್. ಎಸ್. ಸಿದ್ದಪ್ಪ — ವೈಟ್ ಫೀಲ್ಡ್ ರೈಲ್ವೆ ಸ್ಟೇಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ಗೂಡ್ಸ್ ಟ್ರೈನ್ ಮಾಸ್ಟರ್ ಹಾರ್ಸ್‌ಗ್ರಾಮ್‌ನ್ನು ಲಕ್ಷಗಟ್ಟಲೆ ಟನ್ ಅಷ್ಟು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು ಅಲ್ಲಿ ಆಧಿಕಾರಿಗಳು ೫ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಅಷ್ಟು ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್ — ಅದರ ಮಾಹಿತಿ ಇದ್ದರೆ ಕೊಡಿ. ಅದನ್ನು ಪತ್ತೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡೋಣ. ಮುಂಚೆ ಏನು ಮಾಡಿದರೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಈಗ ತಾವು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಈ ಮಾತನ್ನು ಮುಂಚೆಯೇ ಏತಕ್ಕೆ ಹೇಳಲಿಲ್ಲಾ.

ಶ್ರೀ ಜೆ. ಎಲ್. ಕಬಾಡಿ — ನೀವು ಈ ಆಹಾರದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಯಾರ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯಕ್ಕೂ ಒಳಗಾಗಿಲ್ಲವೇ ?

ಶ್ರೀ ಡಿ ದೇವರಾಜ್ ಅರಸ್ — ನಾನು ಯಾರ ಒಂದು ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯಕ್ಕೂ ಒಳಗಾಗಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ವಿಷಯ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ೩೨—೩೫ ಟನ್ ಅಷ್ಟು ಭತ್ತ ಅಂದರೆ ಸಾಧಾರಣ ೪–೫ ಲಕ್ಷ ಟನ್ ಅಷ್ಟು ಭತ್ತ ನಮ್ಮ ರೆಗ್ಯುಲೇಟೆಡ್ ಮಾರ್ಕೆಟಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಮ್ಮ ಒಂದು ಲೆಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ರೆಗ್ಯುಲೇಟೆಡ್ ಮಾರ್ಕೆಟ್‌ಗೆ ಎಷ್ಟು ಬರುತ್ತದೋ ಅದು ಬಿಟ್ಟು ಇನ್ನೂ ೩ ಲಕ್ಷದಷ್ಟು ಧಾನ್ಯ ಹೊರಗಡೆ ವ್ಯಾಪಾರವಾಗ ಬಹುದೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿದಿದ್ದೇನೆ. ಆ ಲೆಕ್ಕ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ರೆಗ್ಯುಲೇಟೆಡ್ ಮಾರ್ಕೆಟಿಗೆ ಯಾರು ಯಾರು ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಮಾರಿದ್ದಾರೆ ಅನ್ನುವುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. We may get about 4 to 5 lakhs tonnes to the Regulated market, out of which according to the compulsory levy system we are going to mop up 3.75 lakhs tonnes. This is considerable quanitity. According to the Regulated Market account, what is going to be left over to the free market would be about 20 to 25 thousand tonnes, and over and above that what would not come to the regulated market is also there. ಮತ್ತು ಈ ವರ್ಷ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ೨೦ ಲಕ್ಷ ಟನ್ ಅಕ್ಕಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ೨೦ ಲಕ್ಷ ಟನ್ ಅಕ್ಕಿ ಬೆಳೆದರೆ ಅವರ ಕನ್‌ಸಷನ್ ಹೋಗಿ ಉಳಿಯುವ ಧಾನ್ಯವೆಷ್ಟು ಅನ್ನುವುದೂ ಕೂಡ ನಾವು ನೋಡ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರ ಕನ್‌ಸಷನ್ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ೪–೫ ಲಕ್ಷ ಟನ್ ಅಷ್ಟು ರೆಗ್ಯು ಲೇಟೆಡ್ ಮಾರ್ಕೆಟ್‌ಗೆ ಬರಬಹುದು. ಇನ್ನು ೧೫ ಲಕ್ಷ ಟನ್‌ನಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಇನ್ನು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕೆಲಸಗಳಿಗೂ ಖರ್ಚಾಗತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ಇವೆ ಇವೆಲ್ಲಾ ಹೋದರೆ ೫ ಲಕ್ಷ ಟನ್ ಅಕ್ಕಿಯಲ್ಲಿ ೨೧ ಲಕ್ಷ ಟನ್ ಅಷ್ಟು ಅಕ್ಕಿ ನಮ್ಮ ರೆಗ್ಯುಲೇಟೆಡ್ ಮಾರ್ಕೆಟ್‌ಗೆ ಬರಬಹುದು.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಸ್. ಕೃಷ್ಣನ್.— ರೆಗ್ಯುಲೇಟೆಡ್ ಮಾರ್ಕೆಟ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ಬರುವ ಅಕ್ಕಿ ಮಾರ್ಕೆಟೆಡ್ ಕ್ವಾಂಟಿಟಿಯೇ ?

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್.— ರೆಗ್ಯುಲೇಟೆಡ್ ಮಾರ್ಕೆಟ್‌ಗೆ ಬರುವ ಅಕ್ಕಿ ಮಾರ್ಕೆಟೆಡ್ ಕ್ವಾಂಟಿಟಿಯಾಗಿಯೇ ಬರುವುದು

The entire quantity does not come to the Regulated market. What we mop up is considerable for this year. Looking to the seasonal conditions, we may also get something more. Out of this, certainly I am going to build up some quantity as buffer stock and some quantity to be used. If the market levy is surplus, I need not release all the stock. It will have to be released by the end of the year and something will be left over. ಈ ಒಂದು ಕಾರಣದಿಂದ ನಾವು ಈಗ ಒಂದು ಸ್ಕೀಂನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಅದು ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಫಲಕಾರಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅದರ ಯಶಸ್ವಿಗೆ ಕಮ್ಯೂನಿಸ್ಟರ ಸಹಕಾರ ಮತ್ತು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎಂ. ರಾಜಶೇಖರ ಮೂರ್ತಿಯವರ ಸಹಕಾರ ಬೇಕು. Having said all this I must compliment hon. member Sri M. Rajasekhara Murthy for one or two of his points. He said that this is not a party problem or a State problem; it is a national problem. If that realisation were to come to all of us, I am sure we are going to succeed in the policy about which I have given you the Paper as well as the statement I have made.

Lastly, I crave, through you Sir, the help of all the members of the opposition, irrespective of the party affiliation, in joining together for making this food policy a successful one in the interest of not only the consumer but also in the interest of the State and the people with a view to bring down or to keep the prices at a reasonable level,

Thank you.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಸ್. ವೀರಭದ್ರಪ್ಪ.—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಮಾನ್ಯ ಹುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ನಾನು ಒಂದು ಸಲಹೆಯನ್ನು ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಅದೇನೆಂದರೆ ಈ ಆಹಾರ ಅಭಾವವನ್ನು ನೀಗಬೇಕಾದರೆ ಈ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟಗಳ ಕೆಳಗೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿ ಕಮರ್ಷಿಯಲ್ಸ ಕ್ರಾಪ್ಸ್ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಫುಡ್ ಕ್ರಾಪ್ಸ್ ಬೆಳೆಯುವದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಫುಡ್ ಕ್ರಾಪ್ಸ್ ಬೆಳೆಯುವಂತೆ ಸಲಹೆ ಕೊಡುವದು ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್ — ಆ ಬಗ್ಗೆ ಮುಂದೆ ರಬಿ ಕ್ರಾಪ್ ಬೆಳೆಯುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡೋಣ.

Mr. DEPUTY SPEAKER.— Since the hon. the Leader of the Opposition, who moved the motion, is not here at present. Sri H. S. Siddappa is also not present, let us go to the next item.

STATEMENT OF THE CHIEF MINISTER

Re : Satyagraha in Sandur Taluk.

Sri D. DEVARAJ URS.— (Chief Minister) : Sir; as I promised the other day I wish to make the following statement on the question of agitition that is going on in Sandur Taluk.

The Executive Committee of the Karnataka Socialist Party held a meeting at Sandur on 25-8-1973 decided to start an agitation from 10-9-1973 in the form of picketing of Taluk Office and of forcible occupation of land viz., tresspassing into Government Horticultural Farm and Training Centre, Siddapur and Raghapur and the Post-Graduate Centre at Nandi-halli. In order to protect Government property and to maintain law and order, the police took action to restrain the agitators by removing them under Section 71 of Mysore Police Act. Persons so restrained were released soon after on the same day.

The actual position with regard to each one of the items mentioned in the memorandum given by the Karnataka Socialist Party in March 1973 is as follows.—

1. TEMPLE LANDS.

There are eight Inam villages in Sandur taluk endowed to Sri Kartikeswara Swamy and allied temples. Under the Sandur Temple Proclamation of 1948, these Inam villages were taken under Government management and a fixed sum of Rs. 36,000/-per annum is being paid to the temples. The villages are under the management of the Tahsildar, who collects rent from the tenants and credits it to the consolidated fund of the State. The ex-Ruler of Sandur and